EUROPE FOR FESTIVALS
FESTIVALS FOR EUROPE
EFFE LAUREATE

GAIDA

33 **TARPTAUTINIS AKTUALIOS MUZIKOS FESTIVALIS**
INTERNATIONAL CONTEMPORARY MUSIC FESTIVAL

SPALIO OCTOBER **17 — 4** **LAPKRIČIO** NOVEMBER

VILNIUS
2023
www.gaida.lt

GAIDA 2023

MUSIC FOR

VILNIUS
VIOLIN
VOICE
& MORE

FESTIVALIO PROGRAMOJE | IN THE PROGRAM OF THE FESTIVAL:
40 premjerų Lietuvoje, 8 pasaulinės premjeros
40 Lithuanian premieres, 8 world premieres

IN FOCUS :
GYÖRGY LIGETI 100
SIMEON TEN HOLT 100
TOSHIO HOSOKAWA
MEREDITH MONK
FAZIL SAY

BILIETUS PLATINA | TICKETS

kakava.lt

Festivalį finansuoja:
Supported by:

LIETUVOS KULTŪROS TARYBA

VILNIUS

Informaciniai rėmėjai:
Media partners:

LRT KLASIKA

lrytas.lt

LIETUVOS rytas

Festivalio rėmėjai:
Sponsors of the festival:

RADISSON COLLECTION
ASTORIJA VILNIUS

SIXT+
AUTOMOBILIŲ PRENUMERATA

BTI Advokatų kontora Bartkus ir partneriai

RATONDA
CENTRUM HOTELS

Festivalio partneriai:
Partners of the festival:

LIETUVOS NACIONALINĖ FILHARMONIJA

LIETUVOS MUZIKOS IR TEATRO AKADEMIJA LMTA

Festivalio rengėjas
Organizer

VILNIAUS FESTIVALIAI

17 **Spalio 17 d., 19:00**
ŠV. KOTRYNOS BAŽNYČIA

DAVID LANG: Vilniui dedikuoto naujo kūrinio pasaulinė premjera

Kamerinis choras „Jauna muzika“
Dirigentas VACLOVAS AUGUSTINAS

György Ligeti. *Lux Aeterna*
Beata Juchnevič. *Finding the Light*
Toshio Hosokawa. *Ave Maria*
David Lang. *again*
David Lang. *it was terribly cold*; *an old apron*; *when it is time for me to go* (iš *The Little Match Girl Passion*)
David Lang. *vilne alef-beys*, pasaulinė premjera* David Lang. *just (after song of songs)*

29 **Spalio 19 d., 19:00 & 22:00**
NACIONALINĖ FILHARMONIJA

NILS FRAHM

Nils Frahm. *Music for Vilnius*

33 **Spalio 20 d., 19:00**
NACIONALINĖ FILHARMONIJA

Smuiko garsenybė AKIKO SUWANAI (Japonija)

Lietuvos nacionalinis simfoninis orkestras
Dirigentas VICTORIEN VANOOSTEN

Toshio Hosokawa. *Circulating Ocean*
Arvydas Malcys. *Symphonia Vilnensis*, pasaulinė premjera*
György Ligeti. *Lontano*
Toshio Hosokawa. Koncertas smuikui ir orkestrui *Genesis*

43 **Spalio 21 d., 19:00**
KABLYS+KULTŪRA

OPEN 3

Rinktiniai elektroninės muzikos ir audiovizualiniai projektai *LIVE*

Heidi Hörsturz (Nyderlandai). *CON*
Massimo D'Amato & Lorenzo Ballerini (Italija). *Aeterna*
Niko Tiainen (Suomija). *Postprocessed audiovisual impromptus 2023*

49 **Spalio 22 d., 19:00**
NACIONALINĖ FILHARMONIJA

Pasaulinio garso pianistas FAZIL SAY (Turkija)

Solo rečitalis
Fazil Say. *Yeni Hayat*
Fazil Say. *Four Ballads*
Fazil Say. *Black Earth*
Fazil Say. *Mount Ida Ballade*
Fazil Say. *Jazz Fantasies*

55 **Spalio 25 d., 19:00**
NACIONALINĖ FILHARMONIJA

Fortepijonų duetas ZBIGNEVAS IBELHAUPTAS & RŪTA RIKTERĖ

Fazil Say. *Sonata for Two Pianos*
Žibuoklė Martinaitytė. *Unique Forms of Continuity in Space*
Bronius Kutavičius. *Disputas su nepažįstamuoju*
Steve Reich. *Quartet*

63 **Spalio 26 d., 19:00**
NACIONALINĖ FILHARMONIJA

Britų fortepijono garsenybė NICOLAS HODGES

Lietuvos kamerinis orkestras
Dirigentas JACK SHEEN

LIGETI 100
György Ligeti. *Ramifications*
György Ligeti. *Cordes à Vide (Etude from Book 1)*
György Kurtág. *Wandering in the Past – A Ligatura for Ligeti (Játékok VII: 26)*
György Ligeti. *Etudes (from Book 2): Galamb borong, Fém, Vertige, En Suspenses, L'escalier du diable, Coloana infinita*
György Ligeti. Koncertas fortepijonui ir orkestrui

71 **Spalio 27 ir 28 d., 19:00**
NACIONALINIS DRAMOS TEATRAS

MEREDITH MONK & Vocal Ensemble

Meredith Monk (balsas ir klavišiniai), Katie Geissinger (balsas), Allison Sniffin (balsas, smuikas, klavišiniai)

75 **Spalio 28 d., 21:00**
KABLYS+KULTŪRA

PANTHA DU PRINCE
Vokiečių elektroninės muzikos atlikėjo naujausias audiovizualinis projektas

Pantha Du Prince. *Garden Gaia Live AV*
Taip pat:
Vytautas V. Jurgutis. *Nanosonix*, pasaulinė premjera (*live*)*

79 **Spalio 29 d., 19:00**
NACIONALINĖ FILHARMONIJA

Lietuvių scenos garsenybės
JUSTINA GRINGYTĖ (mecosopranas), RŪTA LIPINAITYTĖ (smuikas)

Lietuvos valstybinis simfoninis orkestras
Dirigentas ROBERTAS ŠERVENIKAS

Kaija Saariaho. *Laterna Magica*
Žibuoklė Martinaitytė. *Enheduana* mecosopranui ir orkestrui, pasaulinė premjera*
Fazil Say. Koncertas smuikui ir orkestrui *1001 Nights in the Harem*

89 **Lapkričio 3 d., 19:00**
NACIONALINĖ FILHARMONIJA

4 GENIUŠAI & 4 FORTEPIJONAI

LUKAS GENIUŠAS
ANNA GENIUŠIENĖ
PETRAS GENIUŠAS
JULIUS GENIUŠAS

Simeon Ten Holt. *Canto Ostinato*

95 **Lapkričio 4 d., 19:00**
NACIONALINĖ FILHARMONIJA

Smuiko garsenybė CHRISTIAN TETZLAFF (Vokietija)

Lietuvos nacionalinis simfoninis orkestras
FRANCESCO DILLON (violončelė, Italija)
Dirigentas MODESTAS PITRĖNAS

Fazil Say. *1914 Overture*
Francesco Filidei. *I Giardini di Vilnius**
Toshio Hosokawa. *Blossoming II*
Thomas Adès. Koncertas smuikui ir orkestrui *Concentric Paths*

* Festivalio GAIDA užsakymas

EDUKACINIAI RENGINIAI

Įėjimas laisvas, be bilietų

MEET THE COMPOSER
Susitikimas su japonų kompozitoriumi **TOSHIO HOSOKAWA** – festivalio GAIDA 2023 „Composer In Focus“
Gegužės 7 d., 15:00 Vilniaus universitete

TOSHIO HOSOKAWA. MEISTRIŠKUMO KURSAS / MASTERCLASS
Jaunieji Lietuvos kompozitoriai galės pristatyti savo kūrinius ir išgirsti T. Hosokawos komentarus, vertinimus, kūrybinius patarimus ir kt.
Gegužės 7 d., 17:00 LMTA Muzikos inovacijų studijų centre

MEET THE COMPOSER
Susitikimas su vienu žymiausių JAV kompozitorių **DAVID LANG**, kuris festivalio GAIDA 2023 užsakymu sukūrė naują kūrinį, dedikuotą Vilniui sostinės 700 m. jubiliejaus proga.
Spalio 16 d., 19:00 Žydų kultūros ir informacijos centre

MEET THE COMPOSER
Susitikimas su vienu žymiausiu dabarties turkų kompozitorių ir pianistu **FAZIL SAY**.
Spalio 22 d., 17:30 Nacionalinėje filharmonijoje

17 **October 17, 7 PM**
ST. CATHERINE CHURCH

DAVID LANG: world premiere of the new work dedicated to Vilnius

Chamber choir „Jauna muzika“
Conductor VACLOVAS AUGUSTINAS

György Ligeti. *Lux Aeterna*
Beata Juchnevič. *Finding the Light*
Toshio Hosokawa. *Ave Maria*
David Lang. *again*
David Lang. *it was terribly cold*; *an old apron*; *when it is time for me to go* (from *The Little Match Girl Passion*)
David Lang. *vilne alef-beys*, world premiere*
David Lang. *just (after song of songs)*

29 **19 October, 7 PM & 10 PM**
NATIONAL PHILHARMONIC HALL

NILS FRAHM

Nils Frahm. *Music for Vilnius*

33 **20 October, 7 PM**
NATIONAL PHILHARMONIC HALL

Violin soloist AKIKO SUWANAI (Japan)

Lithuanian National Symphony Orchestra
Conductor VICTORIEN VANOOSTEN
Toshio Hosokawa. *Circulating Ocean*
Arvydas Malcys. *Symphonia Vilnensis*, world premiere*
György Ligeti. *Lontano*
Toshio Hosokawa. Violin Concerto *Genesis*

43 **21 October, 7 PM**
KABLYS+KULTŪRA

OPEN 3

Selected electronic music & audiovisual projects *LIVE*
Heidi Hörsturz (The Netherlands). *CON*
Massimo D'Amato & Lorenzo Ballerini (Italy). *Aeterna*
Niko Tiainen (Finland). *Postprocessed audiovisual impromptus 2023*

49 **22 October, 7 PM**
NATIONAL PHILHARMONIC HALL

FAZIL SAY (piano, Turkey)

Solo recital
Fazil Say. *Yeni Hayat*
Fazil Say. *Four Ballads*
Fazil Say. *Black Earth*
Fazil Say. *Mount Ida Ballade*
Fazil Say. *Jazz Fantasies*

55 **25 October, 7 PM**
NATIONAL PHILHARMONIC HALL

Piano Duo ZBIGNEVAS IBELHAUPTAS & RŪTA RIKTERĖ

Fazil Say. *Sonata for Two Pianos*
Žibuoklė Martinaitytė. *Unique Forms of Continuity in Space*
Bronius Kutavičius. *Debate With A Stranger*
Steve Reich. *Quartet*

63 **26 October, 7 PM**
NATIONAL PHILHARMONIC HALL

NICOLAS HODGES (piano, Germany, UK)

Lithuanian Chamber Orchestra
Conductor JACK SHEEN

LIGETI 100
György Ligeti. *Ramifications*
György Ligeti. *Cordes à Vide (Etude from Book 1)*
György Kurtág. *Wandering in the Past – A Ligatura for Ligeti (Játékok VII: 26)*
György Ligeti. *Etudes (from Book 2): Galamb borong, Fém, Vertige, En Suspenses, L'escalier du diable, Coloana infinita*
György Ligeti. Piano Concerto

71 **27 & 28 October, 7 PM**
NATIONAL DRAMA THEATRE

MEREDITH MONK & Vocal Ensemble

Meredith Monk (voice and keyboard), Katie Geissinger (voice), Allison Sniffin (voice, violin and keyboard)

75 **28 October, 9 PM**
KABLYS+KULTŪRA

PANTHA DU PRINCE
New AV performance of German electronic music artist

Pantha Du Prince. *Garden Gaia Live AV*
Also:
Vytautas V. Jurgutis. *Nanosonix*, world premiere (live)*

79 **29 October, 7 PM**
NATIONAL PHILHARMONIC HALL

Opera soloist JUSTINA GRINGYTĖ, violin soloist RŪTA LIPINAITYTĖ

Lithuanian State Symphony Orchestra
Conductor ROBERTAS ŠERVENIKAS

Kaija Saariaho. *Laterna Magica*
Žibuoklė Martinaitytė. *Enheduana* for mezzo-soprano and orchestra, world premiere*
Fazil Say. Violin Concerto *1001 Nights in the Harem*

89 **3 November, 7 PM**
NATIONAL PHILHARMONIC HALL

FOUR GENIUŠAS & FOUR PIANOS

LUKAS GENIUŠAS
ANNA GENIUŠIENĖ
PETRAS GENIUŠAS
JULIUS GENIUŠAS

Simeon Ten Holt. *Canto Ostinato*

95 **4 November, 7 PM**
NATIONAL PHILHARMONIC HALL

Violin soloist CHRISTIAN TETZLAFF (Germany)

Lithuanian National Symphony Orchestra
FRANCESCO DILLON (cello, Italy)
Conductor MODESTAS PITRĖNAS

Fazil Say. *1914 Overture*
Francesco Filidei. *I Giardini di Vilnius**
Toshio Hosokawa. *Blossoming II*
Thomas Adès. Violin Concerto *Concentric Paths*

* Commission of GAIDA festival

EDUCATIONAL EVENTS

Entry free

MEET THE COMPOSER
A meeting with Japanese composer **TOSHIO HOSOKAWA** – composer In Focus of the GAIDA 2023 festival.
May 7, 3 PM at Vilnius University

MEET THE COMPOSER
Toshio Hosokawa. MASTERCLASS
The young composers will be able to present their works and to hear Hosokawa's comments, evaluations, creative adviced.
May 7, 5 PM at Music Innovation Study Center of LMTA

MEET THE COMPOSER
A meeting with **DAVID LANG**, one of the most famous American composers, who composed a new work dedicated to the 700th anniversary of Vilnius and commissioned by the GAIDA 2023 festival.
October 16, 7 PM at Jewish Culture And Information Center

MEET THE COMPOSER
A meeting with **FAZIL SAY**, one of the most famous Turkish composers and pianist.
October 22, 5:30 PM at National Philharmonic

EUROPE FOR FESTIVALS
FESTIVALS FOR EUROPE
EFFE LAUREATE

GAIDA

33 **TARPTAUTINIS AKTUALIOS MUZIKOS FESTIVALIS**
INTERNATIONAL CONTEMPORARY MUSIC FESTIVAL

SPALIO OCTOBER **17 — 4** **LAPKRIČIO** NOVEMBER

VILNIUS
2023
www.gaida.lt

IN FOCUS:

GYÖRGY LIGETI – 100

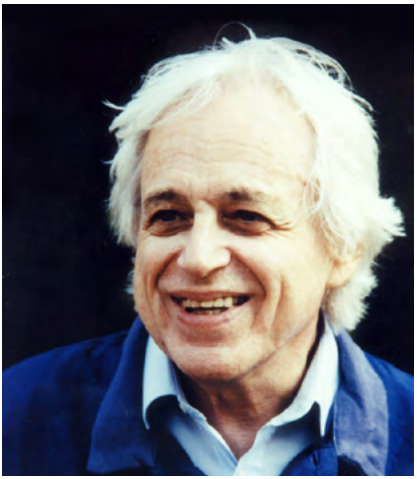

György Ligeti (1923–2006) studijavo Klausenburgo konservatorijoje (1941–1943) ir Franzo Liszto akademijoje Budapešte (1945–1949). 1956 m. gruodį jis paliko gimtąją šalį dėl politinių ir meninių priežasčių. Dirbdamas laisvai samdomu specialistu Vakarų Vokietijos radijo elektroninės muzikos studijoje Kelne (1957–1958), tuo pat metu jis intensyviai studijavo Karlheinzo Stockhauseno, Mauricio Kagelio ir Pierre'o Boulezo muziką. 1960-aisiais Ligeti buvo docentas Darmštato Šiuolaikinės muzikos vasaros mokykloje ir kviestinis profesorius Švedijos karališkojoje muzikos akademijoje Stokholme. 1969–1970 m. jis gavo stipendiją iš Vokietijos akademinių mainų programos (DAAD) Berlyne ir 1972 m. buvo kompozitorius Stanfordo universitete Kalifornijoje, o kitais metais tapo kompozicijos profesoriumi Hamburgo aukštojoje muzikos mokykloje. Kompozitorius padarė didelę įtaką tarptautinei šiuolaikinei muzikai tiek kaip dėstytojas (iki 1989 m.), tiek kaip aktyvus šiuolaikinės muzikos scenos dalyvis ir tapo muzikos estetikos etalonu visai kartai. Tarp muzikos specialistų György Ligeti pirmiausia sukėlė sensaciją su Kelno įrašų studijoje sukurta elektronine kompozicija *Artikulation* (1958). Vėliau jis plačiai išgarsėjo su kūriniais orkestrui *Apparitions* (1958–59) ir *Atmosphères* (1961). Polinkį į ekstremalią mikropolifoniją galima matyti ir anksčiau, dar Vengrijoje nuo 1955 m. sukurtuose kūriniuose, pavyzdžiui, kompozicijose *a capella* chorui *Éjszaka* ir *Reggel*. Šeštojo dešimtmečio pabaigos ir septintojo dešimtmečio kūriniuose itin tankiai susipynusių balsų struktūros idėja vis labiau buvo gretinama su statinėmis toninėmis-erdvinėmis kompozicijomis. Taip buvo pasiektas stulbinantis efektas: maksimaliai judantys balsai tampa garsiškai suvokiama kaip erdviškai „statiška" muzika. Devintajame ir dešimtajame dešimtmečiuose Ligeti kūryboje į pirmą planą iškilo sudėtingos poliritminės kompozicijos technikos. Šią raidą galima aiškiai sekti *Etiuduose fortepijonui*, kurie buvo išleisti trimis tomais ir buvo sukurti tarp 1985–2001 m.

Pagal schott-music.com

György Ligeti (1923-2006) studied at the Conservatory in Klausenburg from 1941 to 1943 and from 1945 to 1949 at the Franz Liszt Academy in Budapest. He left his native country in December 1956 for both political and artistic reasons. During his time as freelancer in the West German Radio studio for electronic music in Cologne (1957-58), he undertook an intense study of the music of Karlheinz Stockhausen, Mauricio Kagel and Pierre Boulez. In the 1960s, Ligeti was associate professor at the Summer School for Contemporary Music in Darmstadt and guest professor at the Royal Swedish Academy of Music in Stockholm. He received a scholarship from the German Academic Exchange Programme (DAAD) in Berlin for 1969-70 and was Composer in Residence at the Stanford University in California in 1972 before being appointed as Professor for Composition at the Hamburg Musikhochschule the following year. The composer made a substantial impact on international contemporary music both as a university professor (up to 1989) and as an active member of the music scene and became the musical aesthetic benchmark for a whole generation.

In specialist musical circles, György Ligeti had already caused a sensation with his electronic composition *Artikulation* (1958) which had been produced in the Cologne recording studio. He subsequently gained immediate fame throughout the musical world with his orchestral works *Apparitions* (1958-59) and *Atmosphères* (1961). Leanings towards extreme micro-polyphony were already visible in the works he had previously composed in Hungary, for example the a capella choral works *Éjszaka* and *Reggel* from 1955. In the works from the late 1950s and 1960s, the concept of an extremely densely interwoven voice structure was increasingly contrasted with static tonal-spatial compositions. This was achieved with stunning effect: the maximum degree of movement in the voices develops into an audibly perceived spatially "static" music. In the 1980s and 1990s, complex polyrhythmic compositional techniques come to the foreground in Ligeti's works. This development can be followed clearly in the *Etudes pour piano* which were published in three volumes and span the compositional period between 1985 and 2001.

From schott-music.com

IN FOCUS:

SIMEON TEN HOLT – 100

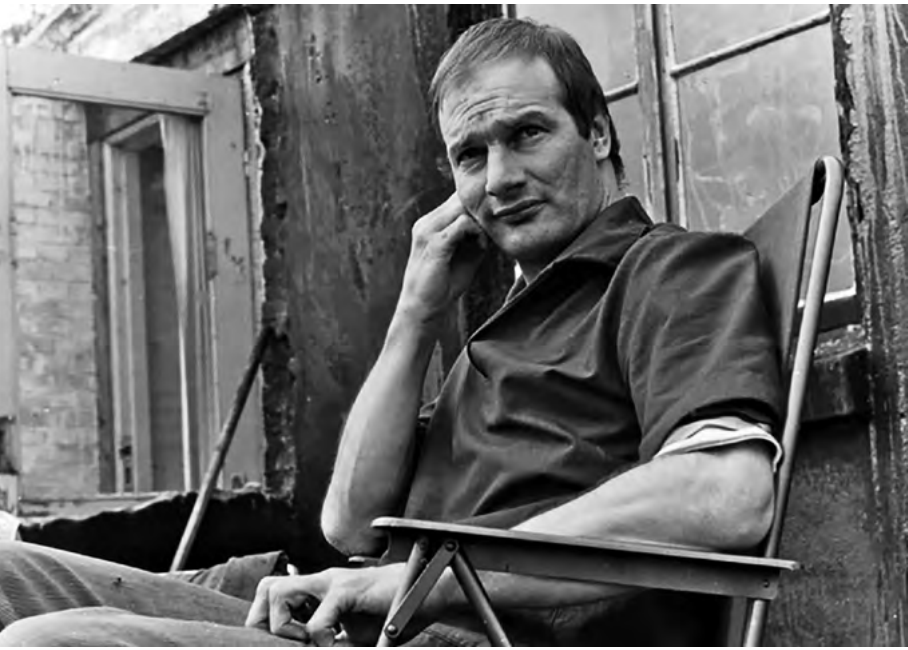

Simeonas Ten Holtas (1923–2012) į šiuolaikinės muzikos sceną prasiveržė aštuntajame dešimtmetyje su kompozicija *Canto Ostinato* (1976) klavišiniams instrumentams. Šiame kūrinyje svarbus vaidmuo tenka laiko ir erdvės raidai. Nuo tada jo muzika įkvėpė muzikantus ir klausytojus visame pasaulyje. Joks kitas olandų kompozitorius nėra pardavęs tiek daug įrašų, kiek Ten Holtas.

Kompozitorius užaugo meno apsuptoje aplinkoje ir didžiąją gyvenimo dalį praleido Bergene, Šiaurės Olandijos provincijoje. Į muzikos kelią kompozitorių atvedė jo tėvas, dailininkas Henri Ten Holtas. Kompozitorius visą gyvenimą domėjosi tonacinio centro – sistemos, kurioje muzikinės tėkmės orientaciją veikia tik vienas tonas – plėtra. Jo kaip kūrėjo raidoje galima sutikti visus XX a. stilius.

Nors Simeono Ten Holto muzikai dažnai klijuojama minimalizmo etiketė, vargu, ar ši charakteristika pilnai atspindi tikrąją kompozitoriaus talento prigimtį. Nors minimalistinis įkvėpimas neabejotinai atsispindi visuose jo kūriniuose fortepijonui, Ten Holto muzikos išskirtinis bruožas yra ne tiek minimalizmui būdinga ritminė ir tonacinė struktūra, kiek evoliucinė erdvė, kurią jo muzika sukuria ją atliekantiems muzikantams.

Pagal simeontenholt.info

Simeon Ten Holt (1923-2012) had his breakthrough in the eighties with the composition *Canto Ostinato* (1976) for keyboard instruments. The development of time and space plays an important role in this work. Since then, his music has inspired musicians and listeners around the world. No other Dutch composer has sold so many records.
Ten Holt grew up in an artistic environment and spent most of his life in Bergen in the province of Noord-Holland. His father, the painter Henri Ten Holt, put him on the trail of music. The composer was interested throughout his life in the development of the tonal center - the system where only one tone serves as the orientation of the musical flow. His development went through all twentieth-century styles.
Although Simeon Ten Holt's music is often categorized under the Minimal Music banner, the question is whether this characterization captures the true nature of his composing talent. Although the minimalist inspiration is undoubtedly present in all of his piano compositions, the distinctive feature is not so much the rhythmic and tonal structure which is so typical for this style, but much more the evolutionary space which his music actually creates for the players performing his music.

From simeontenholt.info

IN FOCUS:

MEREDITH MONK

Meredith Monk (g. 1942) – kompozitorė, dainininkė, choreografė, naujosios operos, miuziklų, filmų ir instaliacijų kūrėja bei vadinamosios „išplėstinės vokalinės technikos“ ir „tarpdisciplininio performanso“ pradininkė.
Siekdama atrasti naujus suvokimo būdus ir juos susieti tarpusavyje, Monk kuria darbus, balansuojančius tarp muzikos ir judesio, vaizdinio ir objekto, šviesos ir garso. Jos novatoriškos balso, kaip muzikos instrumento ir kaip iškalbingos raiškos priemonės, studijos išplečia muzikinės kūrybos ribas. Šiai kūrybinei raiškai vien žodžių nepakanka, tai – novatoriški garsovaizdžiai, išlaisvinantys jausmus, energiją ir prisiminimus.
Monk vadinama „balso burtininke“ ir viena „kiečiausių“ Amerikos kompozitorių. Jos kūriniai pristatomi prestižinėse erdvėse ir renginiuose – Bruklino muzikos akademijoje, Linkolno centro festivalyje, Hiustono operoje, Londono Barbican Centre ir daugelyje kitų, o

geografija driekiasi nuo Brazilijos iki Sirijos. Tarp pastarųjų metų įvertinimų – Prancūzijos Respublikos Meno ir literatūros kavalieriaus ordino apdovanojimas ir 2012 m. žurnalo *Musical America* Metų kompozitorės titulas. Monk yra įtraukta į NPR sąrašą *50 Great Voices*, 2012 m. pelnė Doris Duke menininko prizą, 2011 m. – Yoko Ono Lennon paskatinamąjį menų apdovanojimą. Monk, viena unikaliausių ir įtakingiausių savo kartos kūrėjų, 2014–2015 m. dalyvavo Carnegie Hall organizuojamame renginių cikle *Richard and Barbara Debs Composer's Chair*.

Pagal meredithmonk.org

Meredith Monk (b. 1942) is a composer, singer, director/choreographer and creator of new opera, music-theatre works, films and installations. A pioneer in what is now called "extended vocal technique" and "interdisciplinary performance," Monk creates works that thrive at the intersection of music and movement, image and object, light and sound in an effort to discover and weave together new modes of perception. Her groundbreaking exploration of the voice as an instrument, as an eloquent language in and of itself, expands the boundaries of musical composition, creating landscapes of sound that unearth feelings, energies, and memories for which there are no words.
Over the last fifty years, she has been hailed as "a magician of the voice" and "one of America's coolest composers". Celebrated internationally, Monk's work has been presented by the BAM, the Lincoln Center Festival, the Houston Grand Opera, London's Barbican Centre, and at major venues in countries from Brazil to Syria. Among her many accolades, she was recently named an Officer of the Order of Arts and Letters by the Republic of France, and the 2012 Composer of the Year by Musical America. Monk is also one of NPR's 50 Great Voices, and received a 2012 Doris Duke Artist Award and a 2011 Yoko Ono Lennon Courage Award for the Arts. Recognized as one of the most unique and influential artists of her generation, she was appointed the 2014-2015 Richard and Barbara Debs Composer's Chair at Carnegie Hall.

From meredithmonk.org

IN FOCUS:

TOSHIO HOSOKAWA

Toshio Hosokawa gimė 1955 m. Hirošimoje. 1980 m. jis pirmą kartą dalyvavo Darmštato Šiuolaikinės muzikos vasaros mokykloje, kur buvo atlikti keletas jo kūrinių. Nuo 1990 m. jis ten nuolat svečiavosi kaip dėstytojas. Vėlesniais metais kompozitoriaus reputacija tarptautinėje šiuolaikinės muzikos scenoje toliau augo, Hosokawa gavo daugybę užsakymų. 1989–1998 m. kompozitorius buvo kasmetinio Akiyoshidai tarptautinio šiuolaikinės muzikos seminaro ir festivalio Yamagushi mieste meno vadovas ir organizatorius. Nuo 2001 m. jis yra Japonijos Takefu tarptautinio muzikos festivalio Fukuj mieste meno vadovas.

Tarp Hosokawos kūrinių – kompozicijos orkestrui, koncertai, kamerinė muzika, muzika kino filmams, o taip pat – kūriniai tradiciniams japonų instrumentams. Jo kūriniuose galima atpažinti tiek Vakarų muzikos (nuo Schuberto iki Weberno), tiek tradicinės japonų muzikos įtakas. Hosokawa kompozicijos procesą laiko instinktyviai susietu su dzenbudizmo idėjomis ir jo simboline gamtos interpretacija. Pavyzdžiui, kūrinyje *In die Tiefe der Zeit* (1994) violončelė reprezentuoja vyriškąjį, akordeonas – moteriškąjį pradą, o supantį kosmosą styginiai instrumentai atspindi oro ir debesų pavidalu; kiekviena atskira nata turi ypatingą reikšmę, taip tapdama viršesnės filosofinės koncepcijos elementu.

Oratorijoje *Voiceless voice in Hiroshima* (1989/2000-01) solistams, pasakotojui, chorui, akompanuojančiai juostai ir orkestrui Hosokawa nagrinėja pražūtingą atominės bombos sprogimą Antrojo pasaulinio karo pabaigoje jo gimtajame mieste. Eilę kompozicijų kūrėjas paskyrė 2011 m. Japoniją nuniokojusio cunamio ir vėlesnės branduolinės katastrofos aukoms. Reaguodamas į šiuos tragiškus įvykius, Hosokawa taip pat parašė operą *Stilles Meer.* Ją užsakė Hamburgo valstybinė opera, o premjerą 2016 m. sausį dirigavo Kentas Nagano.

Hosokawos kūrinių premjeras dirigavo žymūs batutos meistrai: Kazushi Ono, Kentas Nagano, seras Simonas Rattle'as, Robinas Ticciati ir kt. Daugelis aukščiau paminėtų kūrinių tapo svarbia šiuolaikinio repertuaro dalimi.

Pagal schott-music.com

Toshio Hosokawa was born in Hiroshima in 1955. In 1980, he participated for the first time in the Summer School for Contemporary Music in Darmstadt where some of his compositions were performed. From 1990, he was a regular guest of the festival as a tutor. In subsequent years, the composer's reputation continued to increase within the international contemporary music scene and Hosokawa received numerous commissions. From 1989 to 1998, the composer was the artistic director and organiser of the annual Akiyoshidai International Contemporary Music Seminar and Festival in Yamagushi which he had co-founded. Since 2001, he has additionally been the artistic director of the Japanese Takefu International Music Festival in Fukuj.

Hosokawa's compositions include orchestral works, solo concertos, chamber music and film music alongside works for traditional Japanese instruments. Influences from both Western music - from Schubert to Webern - and traditional Japanese music can be recognised in his compositions. Hosokawa considers the compositional process to be instinctively associated with the concepts of Zen Buddhism and its symbolic interpretation of nature. For example, in the instrumental work *In die Tiefe der Zeit* (1994), the cello represents the male and the accordion the female principle, whereas the surrounding cosmos is reflected in the form of air and clouds by the strings; each individual note has a particular significance, defying silence in their tonal characteristics and thereby becoming an element of a superordinated philosophical concept.

In the oratorio *Voiceless voice in Hiroshima* (1989/2000-01) for soloists, narrator, choir, accompanying tape and orchestra, Hosokawa takes as his subject the devastating atomic bomb explosion at the end of the Second World War in the city of his birth. A series of compositions for varying instrumentations is dedicated to the victims of Japan's 2011 tsunami and subsequent nuclear disaster. Hosokawa also wrote the opera *Stilles Meer* in response to these terrible events. It was commissioned by Hamburg State Opera and saw its premiere conducted by Kent Nagano in January 2016.

His works were premiered under the baton of the world's leading conductors: Kazushi Ono, Kent Nagano, Sir Simon Rattle, and Robin Ticciati, among others. Many of the works mentioned above have become an important part of the contemporary repertoire.

From schott-music.com

IN FOCUS:

FAZIL SAY

Fazilas Say (g. 1970) savo išskirtiniais pianistiniais gabumais jaudina publiką ir kritikus jau daugiau nei dvidešimt penkerius metus. Koncertai su šiuo atlikėju – labiau betarpiški, atviresni, įdomesni; kitaip tariant, jie eina tiesiai į širdį.

Pirmąsias fortepijono pamokas būsimam atlikėjui vedė Mithatas Fenmenas, kuris pats mokėsi pas Alfredą Cortot Paryžiuje. Galbūt nujausdamas, kokį talentingą mokinį turi, šalia įprastų pratimų ir kūrinių mokymosi Fenmenas paprašė berniuko kiekvieną dieną improvizuoti kasdienio gyvenimo temomis. Šis susidūrimas su laisvais kūrybiniais procesais bei formomis ir laikomas didžiulio improvizacinio talento ir estetikos šaltiniu, dėka kurio Fazilas Say šiandien yra toks, koks yra – tiek kaip pianistas, tiek kaip kompozitorius. Jam užsakė kūrinius Zalcburgo ir Šlėzvigo-Holšteino muzikos festivaliai, Vienos Konzerthaus, Drezdeno filharmonija ir BBC. Fazilo Say kūryba aprėpia keturias simfonijas, dvi oratorijas, įvairius solinius koncertus ir daugybę kūrinių fortepijonui bei kamerinėms sudėtims. Nuo 1987 m. Fazilas Say tobulino savo, kaip klasikinio pianisto, įgūdžius. Išskirtinė technika labai greitai leido jam meistriškai lengvai įvaldyti vadinamąją repertuaro „sunkiąją artileriją“. Būtent šis rafinuotumo ir virtuoziško blizgesio derinys atnešė jam pergalę 1994 m. Niujorke vykusiame tarptautiniame jaunųjų koncertinių atlikėjų konkurse. Nuo tada pianistas grojo su žymiais Amerikos ir Europos orkestrais bei daugybe iškiliausių dirigentų ir suformavo įvairiapusį repertuarą nuo Bacho iki Vienos klasikų ir romantikų iki šiuolaikinės muzikos, įskaitant ir jo paties kūrinius fortepijonui. Taip pat pianistas groja kameriniuose ansambliuose su Patricia Kopatchinskaja, Maksimu Vengerovu, Minetti kvartetu, Nicolas Altstaedtu ir Marianne Crebassa.

Pagal Fazilsay.com

With his extraordinary pianistic talents, **Fazil Say** (b. 1970) has been touching audiences and critics alike for more than twenty-five years. Concerts with this artist are something different. They are more direct, more open, more exciting; in short, they go straight to the heart.

Fazil Say had his first piano lessons from Mithat Fenmen, who had himself studied with Alfred Cortot in Paris. Perhaps sensing just how talented his pupil was, Fenmen asked the boy to improvise every day on themes to do with his daily life before going on to complete his essential piano exercises and studies. This contact with free creative processes and forms are seen as the source of the immense improvisatory talent and the aesthetic outlook that make Fazil Say the pianist and composer he is today. He has been commissioned to write music for, among others, the Salzburger Festspiele, the WDR and the Schleswig-Holstein Musik Festival, the Konzerthaus Wien, the Dresdner Philharmonie, and the BBC. His oeuvre includes four symphonies, two oratorios, various solo concertos and numerous works for piano and chamber music. From 1987 onwards, Fazil Say fine-tuned his skills as a classical pianist. His outstanding technique very quickly enabled him to master the so-called warhorses of the repertoire with masterful ease. It is precisely this blend of refinement and virtuoso brilliance that gained him victory at the Young Concert Artists international competition in New York in 1994. Since then, he has played with all of the renowned American and European orchestras and numerous leading conductors, building up a multifaceted repertoire ranging from Bach, through the Viennese Classics (Haydn, Mozart and Beethoven) and the Romantics, right up to contemporary music, including his own piano compositions. He has also performed chamber music with Patricia Kopatchinskaja, Maxim Vengerov, the Minetti Quartet, Nicolas Altstaedt and Marianne Crebassa.

From Fazilsay.com

Spalio 17 d., antradienis, 19:00 | 17 October, Tuesday, 7 PM
ŠV. KOTRYNOS BAŽNYČIA | ST. CATHERINE CHURCH

DAVID LANG, CHORAS „JAUNA MUZIKA“:

Vilniui dedikuoto naujo kūrinio pasaulinė premjera
World premiere of the new work dedicated to Vilnius

Vilniaus miesto savivaldybės kamerinis choras „Jauna muzika“ |
Vilnius Municipality's Chamber Choir „Jauna muzika“
Dirigentas | Conductor Vaclovas Augustinas
Dalyvauja | In participation with:
Džiugas Daugirda (perkusija | percussion)
Gediminas Dačinskas (altas | viola)
Elena Daunytė (violončelė | cello)

György Ligeti. *Lux Aeterna*
Beata Juchnevič. *Finding the Light*
Toshio Hosokawa. *Ave Maria*
David Lang. *again*
David Lang. *it was terribly cold; an old apron; when it is time for me to go*
(iš | from *The Little Match Girl Passion*)
David Lang. *vilne alef-beys*, pasaulinė premjera | world premiere*
David Lang. *just (after song of songs)*

* Festivalio GAIDA užsakymas | Commission of GAIDA festival

György Ligeti, žr. p. 6.
Kūrinį ***Lux aeterna*** užsakė Štutgarto Schola Cantorum dirigentas. Jei *Requiem* vyrauja mirties nuotaika, *Lux aeterna* neša prisikėlimo viltį, atitinkančią tekste minimą amžinąją šviesą. Čia pastebimas harmonijos ir tonalumo jausmas (kurių *Requiem* iš esmės nėra), periodiškai pasikartojančios aiškios unisoninės natos ir trijų natų „vaivorykštės“ akordas (Es, F, As). Kūrinyje nėra ritmiško pulso, nes amžinybė neturi laiko pojūčio, tačiau *Lux aeterna* forma ir struktūra yra aiški ir net griežta. Kai Ligeti rašė šį kūrinį, jį domino erdvės ir atstumo sąvokos – kitas jo opusas po *Lux aeterna* pavadintas *Lontano*, o *Lux aeterna* partitūros viršuje yra bendra nuoroda „tarsi iš toli“.

Iš hyperion-records.com

György Ligeti, see page 7.
The Lux aeterna was commissioned by the conductor of the Stuttgart Schola Cantorum for inclusion in a recording of new music. If the prevailing mood of the *Requiem* is one of death, the *Lux aeterna* carries the hope of resurrection, consistent with the eternal light referred to in its text. A sense of harmony and tonality (largely absent in the *Requiem*) is discernible, with the periodic recurrence of clear unison notes and a three-note 'rainbow' chord (E flat, F, A flat on its first appearance). No rhythmic pulse can be detected, because eternity has no sense of time, but the shape and structure of *Lux aeterna* is lucid and even strict. At the time Ligeti wrote it, he was interested in concepts of space and distance—his next work after the *Lux aeterna* was called *Lontano*—and at the top of the score of the *Lux aeterna* appears the general instruction 'as if from afar'.

From hyperion-records.com

Beata Juchnevič (g. 1998) – kompozitorė, atlikėja, tarptautinių ir respublikinių kūrybos konkursų laureatė. Beata nuolat dalyvauja festivaliuose, bendradarbiauja su žymiais Lietuvos atlikėjais, jos muzika skamba tiek Lietuvoje, tiek už jos ribų – Lenkijoje, Švedijoje, Austrijoje ir kt. 2020 m. įkūrė šiuolaikinės muzikos ansamblį „Fluorescence“, yra jo meno vadovė ir dirigentė. Su šiuo kolektyvu Beata vykdo įvairius projektus, kuriuose pristato jaunų kompozitorių ir savo muziką. 2021 m. tapo Lietuvos kompozitorių sąjungos nare, pelnė Jaunojo kūrėjo prizą. 2022 m. su ansambliu „Fluorescence“ išleido debiutinį albumą *Dream*. Jame skambantis kūrinys *Lily* Lietuvos kompozitorių sąjungos apdovanojimuose pateko tarp 15-os geriausių 2021 m. sukurtų kūrinių. Po Lélia slapyvardžiu Beata kuria ir atlieka eksperimentinio hip-hopo ir tamsaus *art pop* stiliaus elektroninę muziką, 2022 m. išleido debiutinį albumą *Violence Of Love*. Taip pat rašo publicistinius ir prozos tekstus.

Kūrinys ***Finding the Light*** **(2019)** yra apie paskutinę kelionę amžinybės link, apie dangaus priartėjimą, sielos išnykimą nebūtyje, žemėje likusių artimųjų skausmą ir nenorą paleisti, apie visą gėrį, blogį, meilę ir svajones, kuriuos dar liko patirti. Tai gyvenimo kelionė, kurią žmogus praeina nuo gimimo iki pat mirties. Tai kiekvieno įvairialypis džiaugsmų ir nuosmukių kupinas kelias beieškant šviesos.
Kūrinį skiriu savo seneliui.

Beata Juchnevič (b. 1998) is a composer, performer, and laureate of international and republican competitions in composition. Beata regularly participates in festivals and collaborates with famous Lithuanian artists. Her music is performed both in Lithuania and abroad (in Poland, Sweden, Austria, etc.). Beata is a founder, artistic director, and conductor of the contemporary music ensemble "Fluorescence" since 2020. With the ensemble, she carries out various projects that present music by young composers. In 2021, Beata became a member of the Lithuanian Composers' Union and won the Young Creator prize. With "Fluorescence", she released the debut album *Dream* in 2022. One of the album's tracks, *Lily*, entered the Top 15 of works composed in 2021 at the Lithuanian Composers' Union awards. Under the pseudonym Lélia, Beata creates and performs electronic music in the style of experimental hip-hop and ark art pop. She released her debut album *Violence of Love* in 2022. Beata also writes journalistic and prose texts.
***Finding the Light* (2019)** is about the last journey towards eternity, the approach of heaven, the disappearance of the soul into nothingness, the pain and reluctance of the loved ones left on earth, and all the good, evil, love, and dreams that have yet to be experienced. It is a life journey that a person goes through from birth to death. It is everyone's journey full of joys and setbacks in search of light.
I dedicate the piece to my grandfather.

Toshio Hosokawa, žr. p. 12.
Kūrinį mišriam chorui **Ave Maria** lotyniškos liturgijos pagrindu kompozitorius parašė 1991 m.

Toshio Hosokawa, see page 13.
He composed the work **Ave Maria** for mixed choir in 1991. The composition is based on the Latin liturgy.

Davidas Langas (g. 1957) yra vienas dažniausiai atliekamų Amerikos kompozitorių, apibūdinamas kaip aistringas, produktyvus ir daugiaplanis kūrėjas. Ilgą laiką amerikiečių minimalistas buvo labiausiai žinomas kaip kultinės Niujorko grupės „Bang on a Can" įkūrėjas. Šią grupę 1987 m. Langas, tuo metu trisdešimtmetis kompozitorius ir doktorantūros studentas, įkūrė drauge su Jeilio universiteto bičiuliais Michaeliu Gordonu ir Julia Wolfe. Vėliau veikla išsiplėtė iki to paties pavadinimo festivalio, Langas buvo vienas įkūrėjų ir meno vadovų.
2013 m. pasirodžius ekranuose Paolo Sorrentino filmui *Didis grožis* (*La grande belezza*), o dar labiau – 2016 m. to paties režisieriaus filmui *Jaunystė* (*Youth*/*La giovinezza*), už kurio garso takelį Langas gavo „Auksinį gaublį" bei buvo nominuotas „Oskarui", jo muzika susidomėjo net ir tie, kurie paprastai ne itin seka šiuolaikinės muzikos gyvenimą. Už kultinį opusą *The Little Match Girl Passion* (2007) kompozitoriui paskirta Pulitzerio premija, o ansamblio „Theatre of Voices" išleista šio kūrinio kompaktinė plokštelė („Harmonia Mundi") ir dainininkams, ir kompozitoriui pelnė prestižinį „Grammy" apdovanojimą.
Lango gausią kūrybą sudaro operos, kūriniai orkestrui, kameriniams ansambliams ir solistams. Kartais tai – nerimastinga ir net grėsminga muzika, kartais – nežemiški, hipnotizuojantys opusai, tačiau jo kūriniai visuomet nepaprastai veikia emocijas. Nemažai Lango kūrinių tarsi siekia išplėsti muzikinio virtuoziškumo sąvoką – apgaulingai paprastos pjesės gali būti velniškai sudėtingos atlikti ir reikalauja iš atlikėjų nepaprastos koncentracijos.
Neretai Lango muzika skamba baletuose, šiuolaikinio šokio spektakliuose, kurių autoriai – pasaulinio garso choreografai Twyla Tharp, Susan Marshall, Edouardas Lockas, Benjaminas Millepied; spektaklius rengia Paryžiaus operos ir baleto teatro, Niujorko miesto baleto trupės, Olandijos šokio teatras, trupė „La La La Human Steps".

Pagal davidlangmusic.com

Kūrinys ***again (after ecclesiates*) (2019)** sukurtas pagal keletą laisvai adaptuotų eilučių iš Ekleziasto knygos pradžios. Ekleziastas yra hebrajų pranašas (hebrajiškas jo vardo variantas – Koheletas), o jo knyga tradiciškai skaitoma per Sukkot derliaus nuėmimo šventę. Koheletas galingai juda nuo sezonų kaitos prie kitų nesibaigiančių gamtos ir žmogaus ciklų, sukurdamas keistą vilties ir beprasmybės pusiausvyrą.
Panaudodamas šias eilutes norėjau sukurti kūrinį, kuris galėtų perteikti visų šių nesibaigiančių ciklų nuovargį, sutelkiant dėmesį į vėl ir vėl pasikartojančių reiškinių svorį. Ir vėl.

David Lang

Kūrinys ***The Little Match Girl Passion* (2008)** Hanso Christiano Anderseno pasaką *Mergaitė su degtukais* pateikia Bacho Pasijos pagal Šv. Matą formatu, kaitaliojant Anderseno naratyvą su mano sukurtais minios ir pagrindinės veikėjos atsakymais iš Bacho Pasijos. Savo tekstą sukūriau remdamasis Hanso Christiano Anderseno, H. P. Paullio (jis buvo pirmasis pasakos vertėjas į anglų kalbą 1872 m.), Picanderio (tai Bacho Pasijos pagal Šv. Matą libretisto Christiano Friedricho Henricio slapyvardis) ir Evangelijos pagal Šv. Matą tekstais. Žodis „pasija“ kilęs iš lotyniško žodžio, reiškiančio kančią. Mano kūrinyje nėra Bacho ir nėra Jėzaus – veikiau mergaitės su degtukais kančia pakeitė Jėzaus kančią, pakeliant (tikiuosi) jos kančią į aukštesnę plotmę.

David Lang

***vilne alef-beys* (2023)** sukurtas „Vilniaus festivalių“ ir jų generalinio direktoriaus Remigijaus Merkelio užsakymu, minint Vilniaus miesto 700 metų jubiliejų.
Gerai žinoma žydų istorija apie bendruomenę, susirinkusią melstis per šventę. Rabinas suvokia, kad kažkas meldžiasi taip karštai ir su tokiu atsidavimu, kad jo maldos keliauja tiesiai į dangų. Rabinas apsidairo aplinkui ir tarp visų pamaldžių, išsilavinusių ir mokslišką žmonių pamato jauną, vargšą, neišsilavinusį berniuką ir supranta, kad būtent šio berniuko maldos yra tokios stiprios. Rabinas paklausė berniuko, ką jis daro, o šis atsakė, kad kadangi taip ir neišmoko melstis, geriausia, ką jis gali padaryti, tai visu savo nuoširdumu deklamuoti abėcėlę ir tikėtis, kad Dievas perdėlios raides į reikiamus maldos žodžius.
Jidiš abėcėlė sudaro foninį tekstą, kuris skamba per visą kūrinį. Jidiš kalboje naudojama hibridinė, modifikuota hebrajų abėcėlė. Jidiš yra daug germanų įtakos turinčių žodžių ir garsų ir jiems reikia tarimo, kurio hebrajų raidynas perteikti negali, todėl jidiš abėcėlė sujungia hebrajų raides taip, kad „apgautų“ priebalsius, jog jie labiau primintų germaniškus garsus. „Abėcėlė“ jidiš kalba yra *alef-beys*.
Ne taip seniai buvo laikai, kai daugelis vilniečių būtų galėję skaityti šias raides ir kalbėti šia kalba. Ne tik ten gyvenę žydai, bet ir daug su jais bendravusių ne žydų. XX a. pradžioje Lietuvą pradėjo palikti mano paties giminaičiai – tarp jų senelis iš Gargždų (jidiš k. Gorzd) ir močiutė iš Šilalės (jidiš k. Shalel).
Daugelio Amerikos žydų šaknys yra Lietuvoje, o pastarieji imigrantai iš Lietuvos neretai jaučia nostalgiją paliktajam pasauliui. Ketvirtajame dešimtmetyje lietuvis imigrantas Niujorke parašė eilėraštį apie savo paties nostalgiją Vilniui (jidiš k. Vilne). Jo vardas buvo A. L. Wolfsonas. Kitas imigrantas – Aleksandras Ol Šanetskis – šiam eilėraščiui sukūrė muziką. Jų daina jidiš kalba vadinasi *Vilne, Vilne*. Netrukus ši daina „sugrįžo“ ir išpopuliarėjo tarp žydų Vilniuje, o vėliau tapo savotišku himnu, kai 1941 m. naciai žydus perkėlė į Vilniaus getą. Mano kūrinyje *vilne alef-beys* panaudotos keletas eilučių iš šio eilėraščio apie Vilnių, kurios dainuojamos abėcėlės fone.
vilne alef-beys skiriu pusseserei Lindai Spitz jos 70-mečio proga. Linda yra neoficiali mūsų šeimos istorijos archyvarė Lietuvoje.

***just (after song of songs*) (2014)** parašiau atradęs tam tikrų dalykų „Giesmių giesmėje“. Originalus tekstas, be abejo, yra pats aistringiausias ir erotiškiausias iš visų senovės žydų

knygų ir visada keista jį skaityti Biblijoje. Pagal žydų tradiciją Giesmių giesmė yra mūsų aistros Amžinybei metafora, todėl žodžiai čia labai svarbūs.
Šiame tekste mane visada domino tai, kad vyras ir moteris „Giesmių giesmėje“ turi savo savybes, jie vienas kitame pastebi įvairius dalykus, jie turi daiktų, turi pageidaujamų bruožų. Tai nestebina kalbant apie meilę tarp žmonių. Tačiau meilėje tarp žmogaus ir Dievo tai gali reikšti, kad šiame tekste yra užuominos apie paties Dievo savybių prigimtį ir aprašymas, kaip jos gali mus patraukti.
Savo tekste išvardijau viską, kas yra asmeniška ar priklauso vyrui ir moteriai. Kad būtų aišku, kas kalba, kiekvieną jo frazę pradėjau ‘just your’ (liet. „tik tavo“ – red.), o kiekvieną jos frazę – ‘and my’ (liet. „ir mano“ – red.). Įdomu tai, kad tekste apie abipusę meilę tik septynis kartus paminėtas žodis ‘our’ (liet. „mūsų“ – red.).

David Lang

The celebrity of New York’s minimal music scene, **David Lang** (b. 1957) is one of the most often performed American composers, usually described as a passionate, productive and multi-faceted creator. For a rather long time this American minimalist was mostly known as a member of the cult New York organization Bang on a Can – it was established in 1987 by the then-30-year-old PhD student Lang and his friends from the Yale University Michael Gordon and Julia Wolfe. Their activities later grew into a festival of the same name, with Lang being one of its creators and artistic directors.
In 2013, when Paolo Sorrentino’s movie *La grande belezza* (*The Great Beauty*) reigned in movie theatres, and especially in 2016, when the same director presented his *La giovinezza* (*Youth*), David Lang’s music gained the interest of everyone, even those, who were never before intrigued by contemporary music. For the soundtrack of Youth Lang was nominated for an Academy Award and a Golden Globe. His cult work The *Little Match Girl Passion* (2007) won him the Pulitzer Prize in Music, while the recording of this piece (Harmonia Mundi) by ensemble Theatre of Voices was bestowed a Grammy Award.
Lang’s catalogue is extensive, and his opera, orchestra, chamber and solo works are by turns ominous, ethereal, urgent, hypnotic, unsettling and very emotionally direct. Much of his work seeks to expand the definition of virtuosity in music – even the deceptively simple pieces can be fiendishly difficult to play and require incredible concentration by musicians and audiences alike.
His music is used regularly for ballet and modern dance around the world by such choreographers as Twyla Tharp, the Paris Opera Ballet, the New York City Ballet, Susan Marshall, Edouard Lock, La La La Human Steps, The Netherlands Dance Theater, and Benjamin Millepied.

From davidlangmusic.com

***again (after ecclesiates)* (2019)** is a setting of a few lines from the beginning of the Book of Ecclesiastes, freely adapted by me. Ecclesiastes is a Hebrew prophet (in Hebrew his name is Kohelet) and his book is traditionally read during the harvest holiday of Sukkot. Kohelet moves powerfully from the cycling of the seasons to other endless natural and human cycles, creating a strange equilibrium of hope and futility.
In my setting I wanted to make a piece that might convey the weariness of all of these endless cycles, concentrating on the weight of things repeating again. And again.

David Lang

My piece is called ***The Little Match Girl Passion* (2008)** and it sets Hans Christian Andersen’s story *The Little Match Girl* in the format of Bach’s Saint Matthew Passion, interspersing Andersen’s narrative with my versions of the crowd and character responses from Bach’s Passion. The text is by me, after texts by Han Christian Andersen, H. P. Paulli (the first translator of the story into English, in 1872), Picander (the nom de plume of Christian Friedrich

Henrici, the librettist of Bach's Saint Matthew Passion), and the Gospel according to Saint Matthew. The word "passion" comes from the Latin word for suffering. There is no Bach in my piece and there is no Jesus—rather the suffering of the Little Match Girl has been substituted for Jesus's, elevating (I hope) her sorrow to a higher plane.

David Lang

***vilne alef-beys* (2023)** was commissioned by Vilnius Festivals, Remigijus Merkelys, General Director, in celebration of the 700th anniversary of the city of Vilnius

There is a well-known Jewish story about a community that has come together on a holiday to pray. The Rabbi becomes aware that someone in the congregation is praying so fervently and with such devotion, that his prayers are going straight up to heaven. The Rabbi looks around, among all the devout and educated and scholarly people who are praying together, and sees a young, poor, uneducated boy, and he realizes that it is this boy whose prayers are so powerful. The Rabbi asks the boy what he is doing, and the boy answers that, since he never learned to pray, the best he can do is recite the alphabet, with all his sincerity, in the hope that God will rearrange the letters into the proper prayers.

The Yiddish alphabet forms the background text that runs underneath my entire piece. Yiddish uses a hybrid, modified Hebrew alphabet. There are many words and sounds in Yiddish that have Germanic influences, and they require pronunciations that Hebrew letters can't really make, so the Yiddish alphabet combines the Hebrew letters in ways that 'trick' the consonants into making the more Germanic sounds. 'Alphabet' is alef-beys in Yiddish.

There was a time, not that long ago, when many people in Vilnius would have been able to read these letters, and speak this language. Not only the Jews, who used to live there, but many non-Jews who interacted with them. My own relatives began leaving Lithuania in the early part of the 20th century – my grandfather from Gargždai (Gorzd in Yiddish) and my grandmother from Šilalė (Shalel in Yiddish) among them.

Many American Jews have roots in Lithuania, and it was not uncommon for the recent Lithuanian immigrants to be nostalgic about the world they left behind. In the 1930's a Lithuanian immigrant in New York wrote a poem about his own nostalgia for Vilnius (Vilne in Yiddish). His name was A. L. Wolfson, and another recent immigrant – Alexander Ol shanetsky – set it to music. Their song, with its text in Yiddish, was called 'Vilne, Vilne.' It quickly made its way back to the Jews in Vilnius, where it became a popular song, and then a kind of anthem when the Nazis moved the Jews into the Vilna Ghetto, in 1941.

My piece *vilne alef-beys* takes a few lines about Vilnius from this poem, and sings them over the background of a congregation chanting the alef-beys.

vilne alef-beys is dedicated to my cousin Linda Spitz, on the occasion of her 70th birthday. Linda is the unofficial archivist for our familiy's history in Lithuania.

Vilne, Vilne
town of spirit and simplicity
deep in Jewish thought
where the murmuring is full of secrets
quiet prayers though the night
our longing, our mecca
ach! how often your name
brings a tear to my eye
something gnaws at me, something makes me long
for the times from long ago
often I see you in my dream
beloved Vilne mine

just (after song of songs) (2014) is a setting of a text I made by finding certain things in the Song of Songs. The original text is of course the most passionate and erotic of the ancient Jewish books, and it is always strange to encounter it in the Bible. According to Jewish tradition the Song of Songs is a metaphor for our passion for the Eternal, so the words themselves become very important.
One thing that has always interested me about the text is that the man and the woman in the Song of Songs have attributes, they notice things about each other, they own things, they have features that are desirable. In a love between people this would be no surprise. In a love between Man and God, however, that might mean that in this text are clues to the nature of God's own attributes, and a record of how they might attract us.
For my text I listed everything personal or owned that is attributed to the man and to the woman. To clarify who is speaking I started every phrase of his with 'just your' and every phrase of hers with 'and my.' It is interesting that in a text about a love that is shared there are only seven instances of 'our.'

David Lang

Atlikėjai | Performers

„Jauna muzika" – profesionalus kamerinis choras, vadovaujamas dirigento ir kompozitoriaus Vaclovo Augustino. Lietuvoje vertinamas kaip vienas ryškiausių ir pajėgiausių vokalinių kolektyvų, kasmet surengiantis per 60 koncertų savo šalyje ir užsienyje.
Choras „Jauna muzika" yra penkiolikos tarptautinių chorų konkursų laureatas, 1993 m. Varnoje (Bulgarija) tarptautinių chorų konkursų asociacijos rengiamose Didžiųjų prizų nugalėtojų varžytuvėse laimėjęs aukščiausią apdovanojimą – European Choral Grand Prix.
Per 30 metų „Jauna muzika" sukaupė įvairų ir vertingą repertuarą, kuris apima visų epochų meistrų partitūras chorui *a cappella*, vokalinės-instrumentinės muzikos šedevrus ir premjeras. Svarbią vietą choro repertuare užima šiuolaikiniai tiek užsienio, tiek ir lietuvių kompozitorių kūriniai.

Iš jaunamuzika.lt

"Jauna muzika" is a professional chamber choir led by conductor and composer Vaclovas Augustinas. In Lithuania, it is regarded as one of the brightest and most capable vocal collectives, which annually organizes over 60 concerts in its country and abroad.
The choir "Jauna muzika" is a laureate of fifteen international choir competitions. In 1993, the choir won the highest award—the European Choral Grand Prix—at the Grand Prize Winners Competition in Varna (Bulgaria).
Over 30 years, "Jauna muzika" has accumulated a diverse and valuable repertoire, which includes scores for a cappella choir by masters of all eras, masterpieces of vocal-instrumental music, and premieres. Contemporary works by foreign and Lithuanian composers occupy a significant place in the choir's repertoire.

From jaunamuzika.lt

Vaclovas Augustinas (g. 1959) yra itin įvairiapusė asmenybė, sėkmingai besireiškianti pačiose įvairiausiose muzikos terpėse. 1981 m. baigė Lietuvos muzikos akademijos prof. Hermano Perelšteino choro dirigavimo ir 1992 m. prof. Juliaus Juzeliūno kompozicijos klasę. 1980–1992 m. dirbo „Ąžuoliuko" muzikos mokykloje, o nuo 1992 m. yra choro „Jauna muzika" meno vadovas. V. Augustinas yra Lietuvos kompozitorių sąjungos, Lietuvos chorų sąjungos ir Amerikos choro dirigentų asociacijos narys.
Nuo 1995 m. V. Augustinas nuolat glaudžiai bendradarbiauja su žymiausiais Europos choro meno specialistais, tokiais kaip Frieder Bernius, Werner Pfaff, Anders Eby, Simon Halsey, Hermann Max, Rinaldo Alessandrini, Johannes Prinz, Bo Holten, dalyvauja rengiant jų kursus su choru „Jauna muzika" Vilniuje. Augustinas taip pat yra populiarus aranžuotojas bei choro muzikos kūrėjas, jo modalias, kontempliatyvias ar ekstatiškas, įvairiuose tarptautiniuose konkursuose premijas pelniusias kompozicijas noriai į savo repertuarą įtraukia įvairūs chorai bei muzikos leidyklos. Jo kompozicijų yra išleidusios „Alliance Music Publication" ir „Laurendale Associates" (JAV).
Nuo 1996 m. V. Augustinas dėsto Lietuvos muzikos ir teatro akademijoje ir kt. Jis taip pat grojo ir dainavo roko grupėse „Saulės laikrodis" ir „Antis", po pastarosios grupės atsikūrimo 2007 m. toliau dalyvauja jos veikloje kaip klavišininkas ir muzikos autorius. 2010 m. V. Augustinas buvo apdovanotas Lietuvos Nacionaline kultūros ir meno premija už chorinio meno galių plėtrą ir sakralinės muzikos šiuolaikiškumą.

Iš jaunamuzika.lt

Vaclovas Augustinas (b. 1959) is a versatile personality who successfully works in various musical fields. He graduated twice from the Lithuanian Academy of Music in choir conducting in 1981 (under Prof. Hermanas Perelšteinas) and composition in 1992 (under Prof. Julius Juzeliūnas). From 1980 to 1992, Augustinas taught at the Ąžuoliukas music school. Since 1992 he has been chief conductor and artistic director of the Vilnius City Municipal Choir "Jauna Muzika". V. Augustinas is a member of the Lithuanian Composers' Union, Lithuanian Choral Union, and American Choral Directors Association member.
Since 1995 V. Augustinas has closely collaborated with well-known European specialists on choral conducting. Together with choir "Jauna muzika" he has organized workshops in Vilnius led by such famous conductors as Frieder Bernius, Werner Pfaff, Anders Eby, Simon Halsey, Hermann Max, Rinaldo Alessandrini, Johannes Prinz, Bo Holten. Augustinas is also known as a choir music composer and arranger; various choirs and music publishers eagerly include in their repertoire his modal, repetitive, contemplative, or ecstatic compositions that have won awards at various international competitions. His compositions are published by Alliance Music Publication and Laurendale Associates (USA).

Since 1996 V. Augustinas has been a professor at the Lithuanian Academy of Music and Theatre and other institutions. He was also a member of rock groups "Saulės laikrodis" and "Antis" (keyboards, vocal); after the reunion of "Antis" in 2007, he continues to compose songs and perform with them. In 2010, V. Augustinas received the Lithuanian National Culture and Art Prize for developing choral powers and the modernity of sacral music.

From jaunamuzika.lt

Perkusininkas **Džiugas Daugirda** gimė Vilniuje, baigė mušamųjų instrumentų specialybę Nacionalinėje M. K. Čiurlionio menų mokykloje. Toliau pasirinko tęsti mokslus Lietuvos muzikos ir teatro akademijoje, asistento Sigito Gailiaus klasėje. Yra dalyvavęs trijuose Respublikiniuose J. Pakalnio vardo pučiamųjų ir mušamųjų instrumentų konkursuose, kuriuose pelnė dvi antrąsias bei pirmą vietą.

Džiugas dirbo Lietuvos nacionaliniame simfoniniame, Lietuvos valstybiniame simfoniniame, Lietuvos nacionalinio operos ir baleto teatro ir Lietuvos simfoniniame pučiamųjų orkestruose. 2016–2018 m. perkusininkas buvo šiuolaikinės muzikos ansamblio „Synaesthesis" narys, su juo atliko ne vieną šiuolaikinių kūrinių premjerą Lietuvoje. 2019 m. su „Brass LT" tapo „European Brass Band Championship" Challenge sekcijos 2 vietos prizininkais. 2020 m. dalyvavo tarptautiniame perkusijos festivalyje „Percussion PULSE 2020" Kopenhagoje. „Gaidos" festivalyje koncertavo su tokiais kolektyvais kaip „Synaesthesis", LKO, LVSO, „Portland Percussion", „Colin Currie Group", „Sandbox Percussion".

Atlikėjas yra koncertavęs ir su daugeliu kitų simfoninės ir kamerinės muzikos kolektyvų: Kauno miesto simfoniniu orkestru, Šv. Kristoforo kameriniu orkestru, ansambliu „Musica Humana", Nacionalinės M. K. Čiurlionio menų mokyklos simfoniniu orkestru, Kintų muzikos festivalio simfoniniu orkestru, Baltijos muzikos akademijos simfoniniu orkestru, Baroko operos teatru, kameriniu choru „Aidija", LMTA Brass anambliu. Su kai kuriais iš šių kolektyvų vyko į gastroles užsienyje. Taip pat yra dalyvavęs keliuose tarptautiniuose simfoninės muzikos projektuose.

Percussionist **Džiugas Daugirda** was born in Vilnius and graduated from the percussion instruments specialty at the National M.K. Čiurlionis School of Arts. Then he continued his studies at the Lithuanian Academy of Music and Theater, in the class of assistant Sigitas Gailius. He has participated in three Republican J. Pakalnis competitions for wind and percussion instruments, where he won two second places as well as the first one.

Džiugas worked in the Lithuanian National Symphony, the Lithuanian State Symphony, the Lithuanian National Opera and Ballet Theater, and the Lithuanian Symphony Wind orchestras. In 2016-2018, the percussionist was a member of the contemporary music ensemble Synaesthesis, with whom he performed several premieres of contemporary works in Lithuania. In 2019, together with "Brass LT", he became the 2nd prize winner of the "European Brass Band Championship" Challenge section. In 2020, he participated in the international percussion festival "Percussion PULSE 2020" in Copenhagen. At the Gaida festival, he performed with such collectives as Synaesthesis, LKO, LVSO, Portland Percussion, Colin Currie Group, and Sandbox Percussion.

The percussionist has also performed with many other symphony and chamber music ensembles: Kaunas City Symphony Orchestra, St. Christopher Chamber Orchestra, "Musica Humana" ensemble, National M. K. Čiurlionis School of Arts Symphony Orchestra, Kintai Music Festival Symphony Orchestra, Baltic Music Academy Symphony Orchestra, Baroque Opera Theater, Aidija Chamber Choir, and LMTA Brass Ensemble. He went on tours abroad with some of these collectives. He has also participated in several international symphonic music projects.

Gediminas Dačinskas (g. 1971 m.) yra vienas ryškiausių Lietuvos altininkų, kamerinės muzikos atlikėjas, pedagogas. Savo kūrybine veikla apima platų lauką nuo senovinės, klasicizmo iki pat avangardinės muzikos. G. Dačinskas studijavo Lietuvos muzikos ir teatro akademijoje prof. Petro Radzevičiaus ir Zalcburgo universitete Mozarteum prof. Thomaso Rieblio klasėje.

Didžiąją kūrybinės veiklos dalį skiria Lietuvos nacionalinės filharmonijos Čiurlionio kvartetui, kuriame groja nuo 2003 m. Su šiuo kolektyvu dalyvavo tokiuose festivaliuose kaip Prahos pavasaris, Moravijos ruduo, Šlėzvigo-Holšteino ir kt., taip pat nuolat koncertuoja visuose didžiausiuose Lietuvos festivaliuose ir svarbiausiose koncertų salėse.

Gediminas Dačinskas į savo repertuarą greta žinomų kūrinių nuolat įtraukia šiuolaikinių ar retai atliekamų opusų. Ypač didelę reikšmę teikia lietuviškos muzikos sklaidai Lietuvoje ir pasaulyje, nuolat įtraukia ją į koncertines programas šalyje ir užsienio valstybėse.

Pagal lmta.lt informaciją

Gediminas Dačinskas (b. 1971) is one of the most distinguished Lithuanian viola players and a chamber music performer. He studied at the Lithuanian Academy of Music and Theatre in the class of Professor Petras Radzevičius and Mozarteum University Salzburg (Austria) with Professor Thomas Riebl.

Violist Gediminas Dačinskas possesses a tremendous variety of creative activities and interests ranging from the ancient music to classicism and avant-garde. Since 2003, the musician has devoted a major part of his professional life to the Čiurlionis Quartet. With the quartet, Gediminas Dačinskas has participated in festivals Pražské jaro (the Prague Spring), Moravian Autumn Festival, Schleswig-Holstein Music Festival, and others. Besides, violist Gediminas Dačinskas is a frequent guest of the most prominent Lithuanian festivals so you may regularly see him performing at major concert halls of Lithuania.

In addition to well-known works, the musician usually includes modern or rarely performed pieces in his repertoire. Gediminas Dačinskas places immense importance to the promotion of the Lithuanian music both at home and worldwide and regularly includes works by Lithuanian composers in his concert programmes. The violist has played works by Lithuanian composers on the stages of Germany, Sweden, Norway, Estonia, Latvia, Poland, Italy, Canada, Russia, the UAE, the USA, Mexico, Japan, China, and many others.

From lmta.lt

Violončelininkė **Elena Daunytė** (g. 1992) – daugelio tarptautinių konkursų laureatė, Čiurlionio styginių kvarteto ir ansamblio „Regnum musicale“ narė. Kaip solistė ar kamerinės muzikos interpretuotoja yra pasirodžiusi įvairiuose projektuose, festivaliuose, meistriškumo kursuose: nuo Latvijos, Vokietijos, Šveicarijos, Austrijos, Kroatijos, Olandijos, Italijos, Ispanijos, Didžiosios Britanijos iki Honkongo, Šanchajaus ir JAV. Kaip solistė Daunytė yra grojusi su įvairiais orkestrais: Lietuvos nacionaliniu, Lietuvos valstybiniu, Latvijos nacionaliniu, Lietuvos muzikos ir teatro akademijos (LMTA), Kauno miesto, Mančesterio Karališkojo muzikos koledžo, Halifakso simfoniniais, Lietuvos kameriniu, diriguojant Modestui Pitrėnui, Sergejui Krylovui, Sauliui Sondeckiui, Vilmantui Kaliūnui, Martynui Staškui, Nicholasui Simpsonui, Clarkui Rundellui, Andrzejui Kosendiakui, Janui Miloszui Zarzyckiui ir kt.

Už aktyvią koncertinę ir konkursinę veiklą ir Lietuvos vardo garsinimą užsienyje violončelininkė ne kartą yra gavusi Lietuvos Respublikos prezidentų Valdo Adamkaus ir Dalios Grybauskaitės padėkas, taip pat buvo apdovanota Karalienės Mortos premija. Daunytė mokėsi Nacionalinėje M. K. Čiurlionio menų mokykloje (mokyt. Romano Armono kl.), studijavo LMTA (prof. Rimanto Armono kl.), Karališkajame šiauriniame muzikos koledže (Royal Northern College of Music) Mančesteryje pas prof. Nicholasą Jonesą. Ji tobulinosi pas garsius violončelininkus: Giovanni Sollima, David Geringą, Fransą Helmersoną, Troelsą Svane, Karine Georgian ir kitus.

Cellist **Elena Daunytė** (b. 1992) is a laureate of many international competitions. Currently, she is a member of the Čiurlionis String Quartet and the Regnum musicale ensemble. As a soloist or a chamber music performer, she has appeared in various projects, festivals, and masterclasses: from Latvia, Germany, Switzerland, Austria, Croatia, Holland, Italy, Spain, and Great Britain to Hong Kong, Shanghai, and the USA. As a soloist, Daunytė has played with various orchestras: Lithuanian National Symphony, Lithuanian State Symphony, Latvian National Symphony, Lithuanian Academy of Music and Theater (LAMT), Kaunas City Symphony, Manchester Royal College of Music, Halifax Symphony, Lithuanian Chamber orchestras, conducted by Modestas Pitrėnas, Sergej Krylov, Saulius Sondeckis, Vilmantas Kaliūnas, Martynas Staškus, Nicholas Simpson, Clark Rundell, Andrzej Kosendiak, Jan Milosz Zarzycki, and others.

As an active performer and competition winner who promotes Lithuania's name abroad, the cellist has repeatedly received the thanks of the Presidents of the Republic of Lithuania, Valdas Adamkaus and Dalia Grybauskaitė, and was also awarded the Queen Morta Prize. Daunytė studied at the National M.K. Čiurlionis School of Arts and LAMT with prof. Rimantas Armonas, as well as at the Royal Northern College of Music in Manchester under prof. Nicholas Jones. She attended masterclasses by famous cellists: Giovanni Sollima, David Gering, Frans Helmerson, Troels Svane, Karine Georgian, and others.

Spalio 19 d., 19:00 | 19 October, 7 PM
NACIONALINĖ FILHARMONIJA | NATIONAL PHILHARMONIC HALL

NILS FRAHM

Pirmą kartą Lietuvoje – elektroninės muzikos kūrėjo ir pianisto pasirodymas
For the first time in Lithuania – performance of electronic music artist and pianist

Nils Frahm. *Music for Vilnius*

Spalio 19 d., 22:00 | 19 October, 10 PM
NACIONALINĖ FILHARMONIJA | NATIONAL PHILHARMONIC HALL

NILS FRAHM

Pirmą kartą Lietuvoje – elektroninės muzikos kūrėjo ir pianisto pasirodymas
For the first time in Lithuania – performance of electronic music artist and pianist

Nils Frahm. *Music for Vilnius*

Nilsas Frahmas (g. 1982) yra viena ryškiausių figūrų tarptautinėje muzikos erdvėje, apjungiančioje elektroninę, klubinę ir klasikinę muziką. Daugybės gerbėjų meilę visame pasaulyje šiam menininkui pelnė jo užburiantys pasirodymai ir įrašai, apibūdinami kaip „ambientinė garsinė alchemija“, kurią Nilsas sukuria naudodamas retus ir vintažinius instrumentus, tokius kaip XX a. sintezatoriai „Roland Juno-60“, „Moog Taurus“, ritmo mašinas ir net naujai sukonstruotą specialų pianiną – unikalios konstrukcijos būtent jam pagamintą instrumentą, kuriuo atlikėjas groja visuose savo koncertuose. Klausytojai nuo Berlyno iki Niujorko ir Sidnėjaus jau yra pripažinę ir dievina Nilsą Frahmą kaip išskirtinį instrumentalistą, tad nenuostabu, kad į jo koncertus bilietai išsluojami akimirksniu, o įrašai yra pelnę daugybę kritikų įvertinimų.
Tarptautinė šlovė Nilsą Frahmą aplankė 2011 m., kai jo ketvirtąjį albumą *Felt* išleido nepriklausoma Londono įrašų studija „Erased Tapes Records“. Po dviejų metų pasirodė dar vienas milžiniško pripažinimo sulaukęs albumas *Spaces*, kuriame atsiskleidė Nilso Frahmo meilė gyvam grojimui ir improvizavimui, nes klausydamiesi šių įrašų Frahmo gerbėjai gali pajusti tai, ką jie patiria jo gyvuose pasirodymuose.
Greta savo solinės kūrybos Nilsas Frahmas bendradarbiavo su tokiais žinomais atlikėjais kaip Ólafur Arnalds, F. S. Blumm, Anne Müller, Woodkid, o taip pat ir su kino kūrėjais. 2015 m. Frahmas sukūrė garso takelį kriminaliniam trileriui *Victoria* (rež. Sebastian

Schipper) ir laimėjo Vokietijos kino apdovanojimą geriausio garso takelio kategorijoje. Bendradarbiaudamas su prancūzų muziku Woodkidu sukūrė muziką trumpametražiam filmui *Ellis* (rež. JR), kuriame vaidina Robertas De Niro, taip pat – James'o Gray'jaus filmui *Ad Astra* su Bradu Pittu pagrindiniame vaidmeny bei Juliano Rosefeldto filmui *Manifesto* su Cate Blanchett. Įdomu, kad 2015 m. Nilso Frahmo iniciatyva pradėta švęsti „Piano Day" („Fortepijono diena") – ji minima 88-ąją metų dieną (nes standartinė klaviatūra turi 88 klavišus). Šventės metu pristatomi inovatyvūs su klavišiniais instrumentais susiję projektai, tokie kaip instrumentų meistro Davido Klavinso, su kuriuo Frahmas glaudžiai bendradarbiauja, savitos konstrukcijos pianinas „Modell 450". 2018 m. Frahmas išleido albumą *All Melody*. Tarp naujausių Nilso Frahmo albumų – *Old Friends New Friends* (2021) su 23 fortepijono solo kūriniais ir *Music For Animals* (2022) – ambicingas trijų valandų rinkinys.
Savo kūrybinę misiją menininkas apibūdina taip: „Man įdomu, kaip žmonės reaguoja tam tikrose situacijose ir kaip muzika veikia jų emocijas: kaip galime keisti žmonių nusiteikimą garsų pagalba. Kai pagroju gerą koncertą, klausytojai išeina laimingi. Tai ir galime duoti pasauliui. Kai žmonės yra prislėgti ir viską mato tik juodomis spalvomis, bent jau mes galime jiems suteikti šiek tiek džiaugsmo ir pakeisti jų nusiteikimą..."

Nils Frahm (b. 1982) is one of the most prominent figures in the international music scene, combining electronic and classical music. The artist has earned the love of many fans worldwide for his mesmerizing performances and recordings, described as "ambient sonic alchemy" that Nils creates using rare and vintage instruments. Among them are the 20th-century synthesizers "Roland Juno-60" and "Moog Taurus", rhythm machines, and even a newly constructed special piano - an instrument of unique design made just for him, which the artist plays in all his concerts. Nils Frahm has already been recognized and adored by listeners from Berlin to New York and Sydney as an exceptional instrumentalist, so it is no surprise that his concerts are sold out instantly, and his recordings have won critical acclaim.
International fame came to Nils Frahm in 2011, when his fourth album *Felt* was released by the independent London label Erased Tapes Records. Two years later, another critically acclaimed album, *Spaces*, revealed Nils Frahm's love for live playing and improvisation, giving Frahm fans a taste of what they experience in his live performances.
In addition to his solo work, Nils Frahm collaborated with such well-known artists as Ólafur Arnalds, F.S. Blumm, Anne Müller, Woodkid, as well as filmmakers. In 2015, Frahm scored the crime thriller *Victoria* (dir. Sebastian Schipper) and won the German Film Award for Best Soundtrack. In collaboration with French musician Woodkid, he composed the music for the short film Ellis (dir. JR) starring Robert De Niro, as well as James Gray's *Ad Astra* starring Brad Pitt, and Julian Rosefeldt's *Manifesto* with Cate Blanchett.
Interestingly, it was Nils Frahm's initiative in 2015 to start celebrating "Piano Day" - it is celebrated on the 88th day of the year (because a standard keyboard has 88 keys). The celebration features innovative keyboard-related projects, such as the Modell 450 piano, a unique design by instrument maker David Klavins, with whom Frahm works closely.
In 2018, Frahm released the album *All Melody*. Nils Frahm's latest albums include *Old Friends New Friends* (2021) with 23 piano solos, and *Music For Animals* (2022), an ambitious three-hour set.
The artist describes his mission with the following words: "I am interested in how people react in certain situations and how music influences their emotions: how we can change people's moods with sounds. When I play a good concert, the audience leaves happy. That's what we can give to the world. When people are depressed and see everything in black and white, at least we can give them some joy and change their mood..."

Spalio 20 d., 19:00 | 20 October, 7 PM
NACIONALINĖ FILHARMONIJA | NATIONAL PHILHARMONIC HALL

Smuiko solistė | Violin soloist

AKIKO SUWANAI

(Japonija | Japan)

LIETUVOS NACIONALINIS SIMFONINIS ORKESTRAS |
LITHUANIAN NATIONAL SYMPHONY ORCHESTRA
Dirigentas | Conductor VICTORIEN VANOOSTEN (Prancūzija | France)

Toshio Hosokawa. *Circulating Ocean*
Arvydas Malcys. *Symphonia Vilnensis*, pasaulinė premjera | world premiere*
György Ligeti. *Lontano*
Toshio Hosokawa. Koncertas smuikui ir orkestrui | Violin Concerto *Genesis*

* Festivalio GAIDA užsakymas | Commission of GAIDA festival

Toshio Hosokawa, žr. p. 12.

***Circulating Ocean* (2005)**

Žvelgiant į mano simfoninio kūrinio dalių pavadinimus, iš pirmo žvilgsnio jis gali pasirodyti kaip muzikinė amžinojo vandens ciklo iliustracija: iš jūros kyla rūkas, formuojasi debesys, į žemę krenta lietus. Tačiau *Circulating Ocean* yra daugiau nei programinė muzika, daugiau nei vienmatis gamtos apibūdinimas – vandens stichijos ciklas yra žmogaus gyvenimo ciklo, mūsų prisirišimo prie gamtos, mūsų tuštumos siekio simbolis, ribų ir tobulumo panaikinimas.

Kūrinį sudaro dalys: *Introduction; Silent Ocean; Waves From The Ocean; Cloudscape In The Sky; Storm; Waves; Breeze On The Ocean; The Water Returning To The Sky Again; Mist On The Ocean*.

Toshio Hosokawa

Koncertas smuikui ir orkestrui *Genesis* (2020)

Smuikininkė Veronika Eberle 2019 m. lapkritį susilaukė kūdikio. Kūrinį parašiau kaip dovaną jai ir jos kūdikiui. Koncerte solistas reprezentuoja žmogų, o orkestras – gamtą ir jį supančią visatą. Iš pradžių orkestras kartoja vaisiaus vandenis primenančius banguojančius motyvus, vėliau smuiko solo melodinė linija (= gyvybė) generuojama iš „lopšio“ vidaus ir vystoma imituojant melodijas orkestro viduje, tada tampa nuo jo nepriklausoma, su juo konfliktuoja, tačiau galiausiai randa harmoniją orkestro viduje ir jame ištirpsta.

Toshio Hosokawa

Toshio Hosokawa, see page 13.

***Circulating Ocean* (2005)**

In view of the names of the six movements of my symphonic works, it seems, at first glance, like a musical illustration of the eternal cycle of the water: Mist rising from the sea, clouds forming, rain falling down to earth. But *Circulating Ocean* is more than programme music, more than a one-dimensional description of nature – the cycle of the element of water is a symbol of the cycle of human life, of our attachment to nature, of our striving for emptiness, removal of boundaries and perfection. The work consists of the following parts: *Introduction; Silent Ocean; Waves From The Ocean; Cloudscape In The Sky; Storm; Waves; Breeze On The Ocean; The Water Returning To The Sky Again; Mist On The Ocean*

Toshio Hosokawa

Violin Concerto *Genesis* (2020)

Veronika Eberle gave birth to a baby in November 2019. I composed the piece as a present for her and her baby. In the concerto, the soloist represents a human being, while the orchestra is imagined as nature and the universe surrounding him. At the beginning, the orchestra repeats wave motions suggestive of amniotic fluid, then the melodic line of the violin solo (= life) is generated from the inside of ‘cradle’, and is developing while imitating melodies inside the orchestra, then becomes Independent of it, conflicts with it, however, finally finds a harmony inside the orchestra and dissolves into it.

Toshio Hosokawa

Arvydas Malcys (g. 1957) – kompozitorius ir violončelininkas, kurio kūrybos pagrindą sudaro orkestrinė ir kamerinė muzika. Grynosios muzikos raiška jo kūryboje dera su ekspresionistiniu vaizdingumu ir impresionistine garsų poezija, neoklasicistinis formos pojūtis – su aleatorikos ir sonoristikos elementais. Turėdamas išlavintą tembrinę klausą, kompozitorius daug dėmesio skiria instrumentų, įvairių jų registrų skambesio spalvoms. Gerai išmanydamas instrumentų specifiką, Malcys operuoja įvairiausiomis jų raiškos, tarpusavio derinimo galimybėmis, kuria ryškius personifikuotus, „teatrališkus“ instrumentų charakterius. Kompozitoriaus kūryboje apstu kontrastingų sugretinimų, grotesko ir ironijos.

Kompozitoriaus kūriniai skambėjo trisdešimtyje Europos, Azijos, Šiaurės ir Pietų Amerikos šalių, įskaitant prestižiškiausias koncertų sales – nuo Niujorko „Carnegie Hall“ iki Paryžiaus „Théâtre des Champs-Élysées“ ir Šanchajaus „Symphony Hall“. Arvydo Malcio kūrybiniai partneriai – pasaulyje žinomi atlikėjai: Sergejus Krylovas, Davidas Geringas, Camilla Hoitenga, Mark Grauwels, dirigentai Mstislavas Rostropovičius, Andresas Mustonenas, Olari Eltsas, Andris Nelsons, daugelis Lietuvos atlikėjų ir dirigentų. Kompozitoriaus kūrinius yra atlikę virš trisdešimt simfoninių ir kamerinių orkestrų: Armėnijos filharmonijos, Latvijos nacionalinis, Baden-Badeno, Leipcigo MDR, Meiningeno simfoniniai orkestrai, Liublianos ir Belgrado filharmonijų kameriniai orkestrai, Izraelio kamerinis, Berlyno camerata, Hamburgo camerata, Kyjivo camerata, visi profesionalūs Lietuvos orkestrai. Kompozitorius yra Lietuvos Vyriausybės kultūros ir meno premijos laureatas.

Pagal malcys.com

***Vilnensis Symphony* (2023)**

Skiriama Vilniaus miesto 700 metų jubiliejui

Šis kūrinys – tai pasakojimas apie mano kartos gyvenimą. Rašydamas simfoniją mintyse vis sugrįždavau į kultinę mano kartos knygą – Ričardo Gavelio *Vilniaus pokerį*. Šioje simfonijoje bandžiau pajausti tą Vilniaus metaforiškumą, jame gyvenusių žmonių būsenas, sapnų, vizijų, paradoksų sugretinimus, pajausti visus supantį siurrealizmą. Tai pasakojimas apie mano kartos Vilnių, jo mistiką, akmeninio grindinio paslaptis, aptrupėjusių namų sienų nakties virpesius, ryto šnarėjimą, vakaro šurmulį. Tai pasakojimas apie miestą vaiduoklį, apie jo gatvėmis vaikščiojančius keistus personažus, *homo sovieticus*, apie socialistinę tikrovę ir jos užkaborius, apie visa tai prisimenančią mano kartą – pilką ir tyrą, paslaptingą ir atvirą, gaivališką ir užsidariusią savyje...

Daugybė Vilniaus vaizdų ir prisiminimų laikui bėgant transformavosi ir deformavosi, bet jie mane lydi visur, ir nors dauguma jų jau negrįžtamai išnykę ir apsitrynę, jie vis dar sklando mano prisiminimuose, tarp jų vyksta dialogai, įgaudami mistinių bruožų...

Arvydas Malcys

Arvydas Malcys (b. 1957) is a composer and cellist whose work is based on orchestral and chamber music. The expression of pure music goes together with expressionist imagery and impressionistic poetry of sounds, a neoclassical sense of form - with elements of aleatorics and sonoristics. Having a trained timbral ear, the composer pays a lot of attention to the sound colors of the instruments and their various registers. Having a good knowledge of the instrument specifics, Malcys operates with various possibilities of their expression and mutual coordination and creates bright personified, "theatrical" characters of the instruments. The composer's music is plenty of contrasting juxtapositions, grotesque, and irony. Malcys' works have been performed in thirty countries in Europe, Asia, and North

and South America, including the most prestigious concert halls, from New York's Carnegie Hall to Paris' Théâtre des Champs-Élysées and Shanghai's Symphony Hall. His creative partners are world-famous performers: Sergej Krylov, David Gering, Camilla Hoitenga, Mark Grauwels, conductors Mstislav Rostropovich, Andres Mustonen, Olari Elts, Andris Nelsons, as well as many Lithuanian musicians. Malcys' works have been performed by over thirty symphony and chamber orchestras: Armenian Philharmonic, Latvian National, Baden-Baden, Leipzig MDR, Meiningen Symphony Orchestras, Ljubljana and Belgrade Philharmonic Chamber Orchestras, Israel Chamber, Berlin Camerata, Hamburg Camerata, Kyiv Camerata, and all professional Lithuanian orchestras. The composer is a laureate of the Government's Culture and Art Prize of Lithuania.

From malcys.com

***Vilnensis Symphony* (2023)**

Dedicated to the 700th anniversary of the city of Vilnius

This work is a story about the life of my generation. While writing the symphony, I kept coming back to the cult book of my generation - *Vilnius Poker* by Ričardas Gavelis.

I tried to feel the metaphorical nature of Vilnius, the states of the people who lived there, juxtapositions of dreams, visions, and paradoxes, and to feel the surrounding surrealism. That is a story about Vilnius of my generation, its mystique, the secrets of the stone pavement, the vibrations of the crumbling walls of the houses at night, the snorting in the morning, and the liveliness in the evening. That is a story about a ghost town, about strange characters walking its streets, about *homo sovieticus*, about socialist reality and its nooks and crannies, about my generation that remembers all of this – the generation that is gray and pure, mysterious, and open, lively and closed in themselves... Many images and memories of Vilnius have transformed and deformed over time but they accompany me everywhere, and although most of them have already irretrievably disappeared and faded, they still float in my memories, and dialogues take place between them, acquiring mystical features...

Arvydas Malcys

György Ligeti, žr. p. 6.

Per daugiau nei pusšimtį metų nuo premjeros ***Lontano* (1967)** pamažu įsitvirtino standartiniame orkestrų repertuare. György Ligeti yra taip pakomentavęs šio kūrinio kompozicijos techniką: „Skambesio „harmoninė kristalizacija" veda į intervalinį-harmoninį mąstymo procesą, kuris kardinaliai skiriasi nuo tradicinės ir atonalios harmonijos. Techniškai kalbant, tai pasiekiama naudojant polifoninius metodus: fiktyvios harmonijos atsiranda iš sudėtingos faktūros, o laipsniškas neskaidrumas ir nauja kristalizacija yra pokyčių atskirose partijose rezultatas. Polifonija pati savaime yra beveik nepastebima, tačiau jos harmoninis efektas atspindi vidinį muzikinį veiksmą: tai, kas užrašyta puslapyje, yra polifonija, o tai, kas girdima, yra harmonija."

Pagal schott-music.com

György Ligeti, see page 7.

During more than a half of the century since its composition, ***Lontano* (1967)** has become a standard repertoire piece. György Ligeti comments on its compositional technique: 'The "harmonic crystallisation" within the area of sonority leads to an intervallic-harmonic thought process which is thereby radically different from traditional and also atonal harmony. Technically speaking, this is achieved with the aid of polyphonic methods: the fictive harmonies emerge from the complex vocal woven texture and the gradual opacity and new crystallisation are the result of discrete alterations in the individual parts. The polyphony in itself is almost imperceptible but its harmonic effect represents the intrinsic musical action: what is on the page is polyphony, but what is heard is harmony.'

From schott-music.com

Atlikėjai | Performers

Japonų smuikininkė **Akiko Suwanai** (g. 1972) įsitvirtino kaip viena paklausiausių savo kartos menininkių. Nuo 1990 m. pergalės tarptautiniame Čaikovskio konkurse ji gali džiaugtis sėkminga karjera, muzikuodama kameriniuose ansambliuose ir bendradarbiaudama su orkestrais bei dirigentais visame pasaulyje. Smuikininkė pelnė visuotinį pripažinimą už kertinio smuiko repertuaro interpretacijas. Ji neseniai išleido naują plokštelę su visomis Bacho partitomis ir sonatomis solo smuikui („Universal Japan"). Suwanai taip pat gerbiama už meistriškas rečiau atliekamų kūrinių interpretacijas ir aistrą naujajai muzikai. Kiek anksčiau ji įrašė Tōru Takemitsu kūrinius su NHK simfoniniu orkestru ir Paavo Järvi („Sony") ir atliko Peterio Eötvöso kūrinio *Seven* premjerą Liucernos festivalyje (dir. Pierre'as Boulezas) ir „BBC Proms" (dir. Susanna Mälkki). Smuikininkė taip pat atliko Jameso MacMIllano, Esa-Pekkos Salonen ir Krzysztofo Pendereckio koncertų smuikui premjeras Azijoje.
2012 m. ji įkūrė Tokijuje vykstantį Tarptautinį muzikos festivalį NIPPON, yra jo meno vadovė. Šiame festivalyje Suwanai pristatė naujus kūrinius, tarp kurių – Karolio Beffos Koncertas smuikui (atl. su Deutsche Kammerphilharmonie Bremen) ir Dai Fujikura *Pitter-Patter* (atl. su Borisu Berezovskiu). Akiko groja Guarneri del Gesu smuiku „Charles Reade", kurį jai paskolino japonų kilmės amerikiečių kolekcininkas ir filantropas dr. Ryuji Ueno.

Pagal harrisonparrott.com

Japanese violinist **Akiko Suwanai** (b. 1972) has established herself as one of the most sought-after artists of her generation. Since winning the International Tchaikovsky Competition in 1990 she has enjoyed a flourishing career, performing chamber music worldwide and engaging at the highest-level with orchestras and conductors worldwide. Universally acclaimed for her performances of the core violin repertoire, Akiko has recently released a new disc for Universal Japan of the Complete Sonatas and Partitas for solo violin by Bach. She is also recognised for her master interpretations of lesser performed works and passion for new music. In previous seasons she has recorded works by Takemitsu with the NHK Symphony Orchestra/Järvi for Sony and given premieres of Peter Eötvös' Seven at the Lucerne Festival under Pierre Boulez, and in the following year at the BBC Proms conducted by Susanna Mälkki. She has also given Asian premiers of important new works including violin concertos by James MacMIllan, Esa-Pekka Salonen and Krzysztof Penderecki.
In 2012, Akiko launched and became Artistic Director of the Tokyo based 'International Music Festival NIPPON'. With the Festival, Akiko has premiered new works including Karol Beffa's Violin Concerto alongside The Deutsche Kammerphilharmonie Bremen and Dai Fujikura's Pitter-Patter with Boris Berezovsky. Akiko performs on the "Charles Reade" Guarneri del Gesu violin generously loaned to her by the Japanese-American collector and philanthropist, Dr. Ryuji Ueno.

From harrisonparrott.com

Lietuvos nacionalinį simfoninį orkestrą (LNSO) 1940 m. įkūrė kompozitorius, dirigentas ir pianistas Balys Dvarionas, 1964–2015 m. orkestrui dirigavo ir vadovavo Juozas Domarkas, nuo 2015 m. rudens kolektyvo meno vadovo ir vyriausiojo dirigento

pareigas eina Modestas Pitrėnas. Kolektyvas kasmet surengia apie 50 koncertų Filharmonijos Didžiojoje salėje ir kitose Lietuvos scenose, dažnai gastroliuoja užsienyje. Lankytasi daugelyje Europos šalių, Japonijoje, Pietų Amerikoje, Pietų Korėjoje, grota garsiose salėse ir prestižiniuose muzikos festivaliuose. LNSO aktyviai rengia įvairius koncertinius turus. Minėtini pasirodymai Tailande ir Indijoje 2017 m., 2018 m. nusidriekė „Šimtmečio gastrolių" maršrutai. Orkestrui dirigavo istorinės asmenybės ir pasaulinio garso batutos meistrai, kolektyvas koncertavo su daugeliu žymių atlikėjų, įvairių kartų ir tautybių nuostabių instrumentininkų bei vokalistų. LNSO sukauptame repertuare – ir praėjusių epochų oratorinio bei simfoninio žanro kūriniai, ir moderni šiuolaikinė muzika, kurios kontekste išsiskiria solidžios lietuvių kompozitorių partitūros nuo Čiurlionio simfoninių poemų iki Dvariono, Balsio, Juzeliūno, Rekašiaus, Bajoro, Barkausko, Balakausko, Bartulio, Narbutaitės, Šerkšnytės, Šenderovo, Germanavičiaus, Malcio opusų, taip pat daugelio jaunų kompozitorių pirmųjų simfonijų.
Nuo 1991 m. orkestras yra nuolatinis šiuolaikinės muzikos festivalio *Gaida* dalyvis. Lietuvos kompozitorių muziką orkestras pristato ir tiesioginėse Euroradijo transliacijose. LNSO įrašų išleista Lietuvoje ir užsienyje (*Melodija*, *Marco Polo*, *Col legno*, *Ella Records*, *Naxos*, *Avie Records*).

filharmonija.lt

The **Lithuanian National Symphony Orchestra (LNSO)** was established in 1940 by composer,
conductor, and pianist Balys Dvarionas. From 1964 to 2015 it was led by maestro Juozas Domarkas, and since the autumn of 2015 the artistic director and chief conductor of the LNSO has been Modestas Pitrėnas. The orchestra annually presents around 50 concerts at the Great Hall of the Lithuanian National Philharmonic and other stages in both Lithuania and various foreign countries. The LNSO has performed in many European countries, Japan, South America, and South Korea and has given concerts in prominent concert venues around the world and at prestigious festivals. The LNSO has always actively participated in concert tours, among which the most prominent are appearances in Thailand and India in 2017. In 2018 the orchestra embarked on the Tour of the Centenary. Throughout the years the orchestra has been led by important historical personalities and world-famous masters of the baton. The LNSO has collaborated with many famous performers, wonderful musicians, and vocalists of all generations and nationalities.
The basis of LNSO's rich repertoire consists of oratorios and symphonies from various epochs as well as modern contemporary music, in the context of which we see the prominent leadership of solid works by Lithuanian composers, spanning from symphonic poems by Čiurlionis to works written by Dvarionas, Balsys, Juzeliūnas, Rekašius, Bajoras, Barkauskas, Balakauskas, Bartulis, Narbutaitė, Šerkšnytė, Šenderovas, Germanavičius, and Malcys as well as first symphonies of many young composers.
Since 1991 the LNSO has participated in the Gaida Festival without interruption. The orchestra also regularly presents music by Lithuanian composers during Euroradio broadcasts. Various recordings featuring the LNSO have been released both in Lithuania and abroad by such labels as Melodija, Marco Polo, Col legno, Ella Records, Naxos, and Avie Records.

filharmonija.lt

Dirigentas ir pianistas **Victorienas Vanoostenas** (g. 1984) nuo 2019 m. yra „Ensemble Symphonique de Neuchâtel“ muzikos vadovas. Anksčiau asistavęs Danieliui Barenboimui Valstybinėje operoje „Unter den Linden“ Berlyne, Vanoostenas taip pat yra pagrindinis Paryžiaus filharmonijos socialinio projekto „DEMOS“ dirigentas. Tarp pastarųjų metų akcentų – Vanoosteno debiutas Vienos „Musikverein“, koncertai su Lenkijos nacionalinio radijo simfoniniu ir Lietuvos nacionaliniu simfoniniu orkestrais, naujas operos *Karmen* pastatymas Marselio operoje ir debiutas prie Monrealio Metropoliteno orkestro vairo.Vanoostenas dirigavo kritikų pripažintiems prancūzų repertuaro spektakliams, taip pat – atmintinai diriguojamiems *Šventojo pavasario* baleto pasirodymams ir kt.
2021 m. jo novatoriškas *Šventojo pavasario* vaizdo įrašas kartu su Šveicarijos vaizdo ir šviesos menininkų kolektyvu „Supermafia“ susilaukė dėmesio visame pasaulyje ir tapo virusiniu platformoje „YouTube“. Victorienas Vanoostenas neseniai atliko Ravelio Koncertą fortepijonui G-dur ir kaip solistas, ir kaip dirigentas. 2015 m. jis išleido savo pirmąjį solinį kompaktinį diską, kuriame skamba jo paties parengtos Debussy, Stravinskio, Duruflé, Saint-Saënso ir Ravelio orkestrinių kūrinių transkripcijos fortepijonui. Lilyje užaugęs Victorienas Vanoostenas studijavo fortepijoną pas Michelį Béroffą Paryžiaus konservatorijoje, taip pat – dirigavima Paryžiuje ir Helsinkyje pas Esą-Pekka-Saloneną, Alainą Altinoglu, Leifą Segerstamą, Davidą Zinmaną, Peterį Eötvösą ir Pierre'ą Boulezą. 2016 m. jis laimėjo ADAMI dirigentų konkursą. Vanoostenas taip pat pelnė Société Génerale Mécénat Musical ir Fondation Banque Populaire stipendijas.

Pagal victorienvanoosten.com

Conductor and pianist **Victorien Vanoosten** (b. 1984) is the music director of the Ensemble Symphonique de Neuchâtel in Switzerland since 2019. A former assistant conductor to Daniel Barenboim at Staatsoper Unter den Linden in Berlin, he is also the principal conductor of DEMOS, a French social project founded by Philharmonie de Paris. usikverein, returns to Polish National Radio Symphony and Lithuanian National Symphony, a new production of Carmen at Opéra de Marseille and the debut at the helm of the Orchestre Métropolitain of Montreal. He has lead critically acclaimed performances

of French repertoire in particular, as well as ballet performances of Sacre du Printemps – conducted from memory – among others. His groundbreaking 2021 video production of Sacre du printemps, together with the Swiss video and light artists collective Supermafia, earned him worldwide attention and became a viral YouTube phenomenon in classical music.

As a pianist, Victorien Vanoosten recently performed Ravel's Piano Concerto in G, in play/conduct mode. In 2015, Victorien Vanoosten released his first piano solo CD featuring his own transcriptions of orchestral works by Debussy, Stravinsky, Duruflé, Saint-Saëns and Ravel. Victorien Vanoosten, who grew up in Lille, studied piano with Michel Béroff at the Paris Conservatory as well as conducting in Paris and Helsinki with Esa-Pekka-Salonen, Alain Altinoglu, Leif Segerstam, David Zinman, Peter Eötvös, and Pierre Boulez. In 2016 he won the ADAMI Conducting Competition. Mr. Vanoosten also received fellowships from Société Génerale Mécénat Musical and Fondation Banque Populaire, among others.

From victorienvanoosten.com

Spalio 21 d., 19:00 | 21 October, 7 PM
KABLYS+KULTŪRA

OPEN 3

Rinktiniai elektroninės muzikos ir audiovizualiniai projektai LIVE
Selected electronic music & audiovisual projects LIVE

Heidi Hörsturz (Nyderlandai | The Netherlands). ***CON***
Massimo D'Amato & Lorenzo Ballerini (Italija | Italy). ***Aeterna***
Niko Tiainen (Suomija | Finland). ***Postprocessed audiovisual impromptus 2023***

Heidi Hörsturz – Roterdame įsikūrusi naujųjų medijų menininkė, nagrinėjanti įvairius judančio vaizdo ir garso aspektus. Ji kuria kompiuterines animacijas, audiovizualinius performansus, garso ir multimedijos instaliacijas. Heidi kūriniuose nagrinėjama naujų technologijų įtaka ir dėl skaitmeninės plėtros kylantys socialiniai klausimai. Kūrėja meną mato kaip socialinio sambūvio tyrinėjimo terpę ir kaip priemonę, skirtą žmonių, fantazijų ir vizijų struktūriniam slopinimui. Mus smarkiai apkraunantį medijos srautą Heidi perkelia į absurdo lygmenį.Menininkė baigė studijas ArtEZ menų universitete Nyderlanduose ir pristato savo darbus visame pasaulyje. Ji surengė pasirodymus tokiose vietose ir festivaliuose kaip ICA London, Geteborgo GAS festivalyje ir Niujorko CultureHub. Jos kūriniai buvo rodomi San Paulo FILE, Madrido MADATAC, Europos medijų meno festivalyje, Atėnų skaitmeninių menų festivalyje, Graco IEM ir daugelyje kitų.

***CON* (audiovizualinis pasirodymas)**

CON kvestionuoja ribas tarp „originalo“ ir „kopijos“, „tikro“ ir „virtualaus“. Ribos tarp šių iš pažiūros priešingų kategorijų vis labiau išsilieja. Kaip virtualios erdvės ir technologijų plėtra daro įtaką mūsų (skaitmeninės) tapatybės kūrimui? Kokiomis emocijomis galite pasitikėti? Kas žmogų daro žmogumi? *CON* yra žaidimas su šių laikų tapatybėmis. *CON* siekia mesti iššūkį suvokimo riboms, griaudamas pažįstamus modelius ir pateikdamas alternatyvias perspektyvas. Garso ir vaizdo susiliejimas griauna išankstines tikrovės sampratas, skatina žiūrovus suabejoti savo juslinės patirties patikimumu. Tyrinėdamas klausos ir regos dirgiklių sąveiką, *CON* kviečia žiūrovus apmąstyti suvokimo prigimtį, prasmės konstravimą ir subjektyvios tikrovės formavimo bei performavimo galimybes.Šis garsinis nuotykis ne tik pakeri pojūčius, bet ir skatina gilų klausos galimybių tyrinėjimą, sukurdamas turtingą garso gobeleną, pranokstantį tradicines žanrų klasifikacijas.

Heidi Hörsturz is a Rotterdam based New Media Artist that deals with the various facets of the moving image and sound. She works in a wide range of computer animations, audiovisual performances, soundart and multimedia installations.Her works examine the influence of new technologies and the social questions that have arisen as a result of digital development. With her approach to art as a medium for exploring social coexistence and as a means of ending the structural suppression of people, fantasies and visions, she takes the media overload of stimuli to the absurd. After completing her studies at the ArtEZ University of the Arts in the Netherlands she has presented her work worldwide. She performed in venues and festivals like ICA London, GAS festival Göteborg and CultureHub NYC. Her works were shown at FILE Sao Paulo, MADATAC Madrid, European Media Art Festival, Athens Digital Arts Festival, IEM Graz among many others.

***CON* (A/V performance)**

CON questions the boundaries between 'original' and 'copy', 'real' and 'virtual'. Boundaries between these seemingly opposed categories blur increasingly.

How do virtual spaces and technological developments impact the construction of our (digital) identities? Which emotion can you trust? What makes a human being human? CON is a play with identities of the present times. CON aims to challenge perceptual boundaries by subverting familiar patterns and presenting alternative perspectives. The fusion of sound and image within the performance disrupts preconceived notions of reality, encouraging audiences to question the reliability of their sensory experiences.

By exploring the interplay between auditory and visual stimuli, CON invites viewers to contemplate the nature of perception, the construction of meaning, and the potential for subjective realities to be shaped and reshaped. This sonic venture not only captivates the senses but also catalyzes an in-depth exploration of auditory possibilities, creating a rich tapestry of sound that transcends traditional genre classifications.

Massimo D'Amato ir **Lorenzo Ballerini** – menininkų duetas, derinantis garso meną ir interaktyvią multimedijos kūrybą. Garso dizaineris ir kompozitorius Massimo D'Amato savo muzikinę kelionę pradėjo mokydamasis groti fortepijonu ir būgnais. Tačiau ilgainiui jį sužavėjo įtraukių muzikos elementų kūryba ir menininkas baigė garso dizaino studijas. Daugiau nei 15 metų Massimo dirbo prodiuseriu Europos muzikos pasaulyje žinomoms leidykloms. Jo garsiniai gobelenai skambėjo festivaliuose „Opera Music", „MEFF", „Bright Festival", „Martini Elettrico" ir „Diffrazioni Festival". O menininko kolaboracija su novatoriška trupe „Interazioni Elementari" atskleidžia jo kūrinius, kurie pasižymi kruopščiais tyrimais ir programinės įrangos technologijų bei meninės raiškos sinteze.

Lorenzo Ballerini yra kompozitorius bei garso ir naujųjų medijų menininkas. Jis studijavo muziką ir naująsias technologijas, vėliau įgijo ir muzikos meninių tyrimų magistro laipsnį. Jo kūriniai atspindi politinius ir visuomeninius naratyvus, persipynusius su žmogaus patirtimi. Kaip kompozitorius ir atlikėjas jis dalyvavo tokiuose festivaliuose kaip Berlyno bienalė, „Bright Festival", „Diffrazioni Festival", „Fabbrica Europa", „MEFF", „SMC" ir „Tempo Reale Festival".Dar viena Lorenzo veiklos sritis – dėstymas, jis yra elektroakustinės muzikos profesorius Trapanio konservatorijoje. Šiemet menininkas stažuojasi Berlyno menų universiteto UDK Garso meno katedroje ir yra kompiuterinės muzikos profesorius Pavijos konservatorijoje. Massimo D'Amato ir Lorenzo Ballerini tandemas reprezentuoja meninį dvilypumą. Iš skirtingų, tačiau derančių patirčių gimusi dviejų menininkų sinergija sukuria juslinį garso, lytėjimo ir vaizdo audeklą.

Interaktyvus pasirodymas ***Aeterna*** – tai dinamiškas bendradarbiavimas tarp menininkų, publikos ir juos supančios aplinkos. *Aeterna* į meno kūrimo procesą įtraukia publiką, pasyvius stebėtojus paversdamas aktyviais meno kūrėjais. Publika ir menininkai veiks apskritos LED struktūros viduje. Dėka patalpoje įtaisytų mikrofonų žmonių balsai, veiksmai bei pačios aplinkos rezonansai sąveikaus su garsu ir šviesa. LED vizualizacija išryškins žmogaus santykį su aplinka, parodydama, kaip erdvė transformuoja garsą ir šviesą ir kaip tai veikia mus. Menininkai gyvo pasirodymo metu sąveikaus su publika ir aplinka, manipuliuodami įrašytais garsais ir kurdami naujus garso ir šviesos kontekstus. Šiuo projektu siekiama išryškinti lankytojo veiksmus, manipuliuoti jo pojūčiais ir atskleisti kūrybinę raišką. Socialinės sąveikos dėka projektas skatina dialogą ir socialinį aktyvumą, kartu siūlydamas naują terpę politiniam aktyvumui.

Massimo D'Amato and **Lorenzo Ballerini** is an artistic duo that combines the art of sound with their interactive multimedia creations. Massimo D'Amato, sound designer and composer, first embarked on his musical journey studying piano and drums. However, the allure of crafting immersive music elements led him to the studies in Sound Design. For over 15 years, Massimo has worked as producer for esteemed labels in the European music landscape. His sonic tapestries have reverberated across iconic festivals such as Opera Music, MEFF, Bright Festival, Martini Elettrico and Diffrazioni Festival. The collaboration with the innovative troupe Interazioni Elementari showcases his works, characterized by meticulous research and the fusion of software technology and artistic expression. Lorenzo Ballerini is a composer, sound and new media artist. He studied

Music and New Technologies, and later obtained a second-level master's degree in ARe-Mus (Artistic Research in Music). His works transcend into reflections of political and societal narratives intertwined with the human experience. He has participated as composer and performer in festivals such as Berlin Biennale, Bright Festival, Diffrazioni Festival, Fabbrica Europa, MEFF, SMC, and Tempo Reale Festival. Lorenzo's influence extends to education as a professor of Electroacoustic Music at the Conservatory of Trapani, Italy. The journey of 2023 sees him as an intern in the Sound Art Department at UDK, University of the Arts, Berlin, and as a professor of Computer Music at the Conservatory of Pavia, Italy. Together, Massimo D'Amato and Lorenzo Ballerini form an artistic duality. Their synergy, born from distinct yet harmonized backgrounds, creates perceptual weavings of sound, touch and sight.

Aeterna is a participatory performance that creates a dynamic collaboration between the artists, the audience and their environment. The project involves the audience in the art-making process, transforming them from passive observers into active creators of the artwork.dience and artists will act inside the circular LED structure. Thanks to the microphones placed inside the room, the voices and actions of the visitors as well as the resonances of the environment itself will interact with sound and light. The LED visual will highlight the human relationships with the environment, making tangible how the space transforms sound and light, and how in return it affects us. Artists will interact with audience and environment in a live performance, manipulating the recorded sounds and creating new sound and light contexts.This project aims to emphasizes on the visitor's action, manipulates their sensory encounters and showcases their creative expression. Through social interaction, the project fosters dialogue and social activism. Thus, offering a new medium for political participation.

Niko Tiainen (taip pat žinomas kaip tiainen.xyz, g. 1981 m.) yra suomių multidisciplininis menininkas. Jis specializuojasi interaktyvių lauko projekcijų ir vaizdo, šviesos bei garso instaliacijų kūrime. Niko yra įgijęs klasikinės muzikos, kompozicijos ir grafinio dizaino išsilavinimą, taip pat Aalto universitete studijuoja Naujųjų medijų dizaino ir produkcijos magistrą. Kūrėjo instaliacijose dažnai naudojamos konceptualios idėjos ir abstrakčios procedūrinės medžiagos, derinamos su klasikinės muzikos struktūromis ir technikomis. Niko kūriniai buvo rodomi parodose ir festivaliuose daugiau nei 20 šalių, pvz., „Ars Electronica" (Lincas, 2020), „Light box New York" galerijoje (Niujorkas, 2020), Neo Shibya galerijoje (Tokijas, 2021), Skaitmeninio meno teatre (Dubajus, 2022).

Postprocessed audiovisual impromptus 2023

Tikiu, kad kuriant meną reikia daug laiko skirti studijoms, mokymuisi ir žinioms, techniniams gebėjimams bei vaizduotei ugdyti. Tačiau kūrybos procese reikia stengtis išsilaisvinti ir kliautis intuicija. Savo procesą dažniausiai pradedu nuo vieno žodžio, sakinio ar konceptualios idėjos ir bandau iš to suformuoti ką nors apčiuopiamo, naudodamas laisvos formos asociacijas ir eskizus.

Kūrinys sujungia įvairias muzikos ir audiovizualines komponavimo technikas: šiuolaikinę klasikinę fortepijono improvizaciją, dirbtinio intelekto sukurtus garso peizažus, racionalius ir neracionalius ritmo modelius, procedūrines algoritmines duomenų vizualizacijas su realiu laiku sklindančiu garsu, kodo ir vaizdo įrašų miksavimą ir manipuliavimą.

Niko Tiainen (also known as tiainen.xyz, b. 1981) is Finland based multidisciplinary artist, specialised on outdoor interactive projection mappings and video, light, and sound installations. He has a degree in classical music, composing and graphic design and he is also a post graduate student in Aalto University studying a Master's Degree in New Media Design and Production.

His installations often use conceptual ideas and abstract procedural materials with a mix of classical music structures and techniques. His artworks have been part of exhibitions and art festivals over 23 different countries, e.g., Ars Electronica (Linz, 2020), Light box New York gallery (NYC, 2020), Neo Shibya Gallery (Tokyo, 2021), Theater of Digital Art (Dubai, 2022).

Postprocessed audiovisual impromptus 2023

In creating art, I believe that you need to spend a lot of time studying, learning and developing your knowledge, technical abilities and imagination, but in the creation process you should try to let loose and let your intuition take the guidance. I usually start my process from a single word, sentence or conceptual idea and try to form something tangible out of it using free form association and sketching. Artwork combines several music- and audiovisual composing techniques including contemporary classical piano improvisation, AI-generated soundscapes, rational and irrational rhythm patterns, procedural algorithmic based data visualizations with real-time sound, code and video mixing and manipulation.

Spalio 22 d., 19:00 | 22 October, 7 PM
NACIONALINĖ FILHARMONIJA | NATIONAL PHILHARMONIC HALL

FAZIL SAY

(fortepionas, Turkija | piano, Turkey)

Solo rečitalis | Solo recital

Fazil Say. *Yeni Hayat*
Fazil Say. *Four Ballads*
Fazil Say. *Black Earth*
Fazil Say. *Mount Ida Ballade*
Fazil Say. *Jazz Fantasies*

Fazil Say, žr. p. 14.

Sonatą fortepijonui ***New Life (Yeni Hayat)*** **(2021)** kompozitorius sukūrė pandemijos laikotarpiu. Kūrinys yra apie viltį: muzikoje vaizduojamas sveikimo procesas ir sugrįžimas į gyvenimą po pandemijos laikotarpio.
New Life yra trečioji Fazilo Say'aus sonata. Menininkas sakė: „Šį kūrinį parašiau pirmam savo koncertui po pandemijos, 2021 m. liepos mėn. Sonata aprėpia mintis tiek apie nežinomybę bei nerimą, kuriame gyvenome, tiek apie viltį vėl sugrįžti į normalų gyvenimą. Tiesą sakant, tai kūrinys apie perėjimą iš pandemijos laikotarpio į normalų gyvenimą. Tai ir nerimas, kurį patyrėme, ir gera žinia apie sugrįžimą į sceną."

Introduction & Allegro
Pesante
Finale

Fazilo Say ***Baladės*** yra romantiški, meditaciniai kūriniai fortepijonui su užkoduotomis literatūrinėmis ir biografinėmis asociacijomis.
Pirmoji baladė *Nazim*, grojama tik baltais klavišais, dedikuota žinomam turkų rašytojui Nâzimui Hikmetui (1902–1963) atminti. Įkvėptas komunistinių idėjų (ir dėl to ne kartą persekiotas bei įkalintas Turkijoje), rašytojas 1921 m. išvyko iš Stambulo ir apsigyveno Anatolijoje, kad užmegztų kontaktą su „paprastais žmonėmis".
Ses – paskutinė to paties pavadinimo pusiau sceninio kūrinio dalis, įkvėpta jaudinančio eilėraščio *Sivas Acısı* apie 1993 m. Sivas mieste, „Madımak" viešbutyje įvykdytą padegimą.
Baladės *Kumru* pavadinimas turkiškai reiškia „balandis", taip pat tai populiarus turkiškas mergaičių vardas.
Winter Morning in Stambul – atmosferinis ir romantiškas kūrinys.

Pjesę ***Black Earth*** **(1997)** įkvėpė populiari turkų daina *Kara Toprak*. Jos kompozitorius Aşıkas Veyselis (1891–1973) buvo vienas paskutiniųjų didžiųjų turkų baladžių kūrėjų ir paskutinė tūkstantmetės tradicijos grandis.
Vaikystėje apakęs Veyselis vėliau pradėjo mokytis groti turkiška liutnia Saz ir gilintis į poeziją. Jis susipažino su daugybe liaudies poetų, su savo dainomis keliavo iš kaimo į kaimą. Bėgant metams jis tapo Turkijos Respublikos kultūros simboliu. Baladėje *Kara Toprak* Veyselis aprašo vienatvę ir praradimą, kai lieka tik Juodoji žemė, jo gimtojo Sivaso miesto kraštovaizdžio spalva.
Black Earth – tai meditacija *Kara Toprak* temomis. Introdukcijoje ir epiloge Fazilas Say imituoja Saz garsą. Centrinėse kūrinio sekcijose, priešingai, susipina folkloras, romantinis fortepijono stilius ir džiazas. Atlikdamas šį kūrinį, Say dažnai pasitelkia improvizacinę laisvę, būdingą tiek liaudies, tiek džiazo muzikai.

Mount Ida Ballade, op. 81 **(2019)**
Reaguodamas į medžių kirtimą Idos kalne (tai kalnas tarp Çanakkale ir Balıkesir vietovių Turkijoje), Fazilas Say'us 2019 m. ten surengė miško koncertą; jis rėmėsi idėja klausytis medžių ir visų gyvų miško būtybių muzikos. *Mount Ida Ballade* gimė iš šio koncerto dvasios. Kūrinyje pasakojama apie medžių, paukščių, vėžlių, voverių ir daugelio kitų būtybių egzistavimą ir išlikimą, jų nesunaikinant.

Rinkinį ***Jazz Fantasies*** sudaro trys pjesės: *Summertime Variations*, *Alla Turca Jazz* ir *Paganini Jazz*.
Summertime Variations (2005) yra trečioji mano sukurta Gershwino Summertime aranžuotė ir pirmoji solo fortepijonui. Ji prasideda ir baigiasi labai tyliai ir *cantabile*, skambant gerai žinomo pradžios motyvos meditacijai. O pilna melodija tampa pagrindu svingo stiliaus, itin virtuoziškoms centrinės dalies Presto variacijoms. (Fazil Say)

Alla Turca Jazz (1993). Trečioji Wolfgango Amadeus Mozarto Sonatos A-dur KV 331 dalis *Rondo Alla Turca* yra vienas garsiausių visų laikų klavyrinių kūrinių. Fazilo Say aranžuotė, iš pradžių sumanyta kaip efektyvus bisas, seka šiuo populiarumu. Nuskambėjus pirmiems aštuoniems Mozarto originalo taktams, *Rondo Alla Turca* medžiaga aplipdoma tipiškais džiazo elementais. Atsižvelgdamas į kūrinio improvizacišką dvasią, Say mėgsta savo *Alla Turca Jazz* atlikti įvairiomis sudėtimis, pavyzdžiui, akompanuojant džiazo vokalistams ar su orkestru.
Koncertinis kūrinys *Paganini Jazz* (1995) buvo įkvėptas klasikinio, modernaus ir džiazo stilių. Jis primena grandų Scotto Joplino, Arto Tatumo, Gershwino ir Bernsteino muziką ir iš pradžių buvo sukurtas kaip trumpas kūrinys bisui. Sulaukęs teigiamų atgarsių iš publikos ir kritikų, menininkas kompoziciją išplėtojo.
Laiko bėgyje nemažai kompozitorių parašė Paganinio Capriccio Nr. 24 įkvėptų kūrinių. Tačiau Say opuse svarbus šis aspektas: koncerto metu jį atlikdamas, kompozitorius yra pasirengęs pridėti įvairių plėtojamųjų pasažų ir pereinamųjų improvizacijų.

Fazil Say, see page 15.

Piano sonata ***New Life (Yeni Hayat)***, op. 99 was composed during the pandemic period. The work is about hope: music depicts the process of recovery and coming back to life again after the pandemic period.
New Life is the third sonata by Fazil Say. The artist said: "I composed this piece to perform at my first concert right after the pandemic in July 2021. The work carries thoughts about

both the uncertainty and anxiety we live in, and the hope of getting back to normal life again. In fact, it is a work of transition from the pandemic period to normal life. It's both the anxiety we experienced and the good news about getting back on stage."

Introduction & Allegro
Pesante
Finale

Fazil Say's ***Ballads*** are romantic, meditative piano pieces with cryptic literary and biographical associations.
The first ballad *Nazim*, played exclusively on the white keys, is in memory of the well-known Turkish writer Nâzim Hikmet (1902-1963). Inspired by the Communist body of thought (and for this reason repeatedly persecuted and imprisoned in Turkey), the writer left Istanbul in 1921 to settle in Anatolia in order to seek contact with "simple people".
Ses, the last part of the semi-staged work of the same name, is based on the moving poem *Sivas Acısı* concerning the arson attack on the Madımak Hotel in Sivas in 1993.
The title of the ballad *Kumru* in Turkish is for "dove", but it is also a popular girls' name in Turkey.
Winter Morning in Istanbul (2012) is an atmospheric and romantic piece.

***Black Earth* (1997)** was inspired by *Kara Toprak*, a popular song in Turkey. Its composer Aşık Veysel (1891-1973) was one of the last great Turkish balladeers and the final link in a thousand-year tradition.
Veysel went blind during childhood. He subsequently began to learn to play the Saz, a Turkish lute, and to study poetry. He made acquaintance with a variety of folk poets, and travelled from village to village with his songs. Through the years, he became a cultural symbol of the Turkish Republic. In *Kara Toprak*, Veysel describes loneliness and loss. All that remains is the Black Earth, the colour of the landscape in his native town of Sivas.
Black Earth is a meditation on the themes of *Kara Toprak*. Fazil Say imitates the sound of the Saz through his selection of a muted effect in the Introduction and Epilogue. In the central sections, in contrast, folklore, Romantic piano style and jazz are entwined. When performing the piece, Say often employs the improvisatory freedom which is inherent to both folk and jazz music.

***Mount Ida Ballade, op. 81* (2019)**
Because of cutting trees in Ida Mountain (a mountain between the Çanakkale and Balıkesir areas in Turkey), Fazil Say gave a forest concert here in 2019; it was based on the idea of listening to the music of trees and all living forest creatures. Mount Ida Ballade was born from the spirit of this concert. It tells about the existence and survival of trees, birds, turtles, squirrels, and many other creatures without being destroyed.

Jazz Fantasies is a set of 3 pieces: *Summertime Variations*, *Alla Turca Jazz*, and *Paganini Jazz*.
Summertime Variations (2005) is my third arrangement of Gershwin's *Summertime*, and the first for solo piano. It begins and ends very quietly and *cantabile* with a meditation on the well-known opening motif. The complete melody then forms the basis for the swinging and extremely virtuoso Presto Variations of the central section. (Fazil Say)
Alla Turca Jazz. The final movement of the Sonata in A major KV 331 by Wolfgang Amadeus Mozart, the *Rondo Alla Turca*, is one of the most famous piano pieces ever created. Fazil Say's arrangement, originally created as an effective encore, follows on from this popularity. After the first eight bars have been presented in original form, typical elements of jazz are superimposed on *Rondo Alla Turca* material. In the spirit of the work's

improvisatory character, Say likes to perform his Alla Turca Jazz in different combinations, for example accompanied by jazz singers of with orchestra.
The concert piece *Paganini Jazz* (1995) was inspired by classical, modern and jazz styles. It is reminiscent of the music of such greats as Scott Joplin, Art Tatum, Gershwin and Bernstein, and was originally designed as a charming encore work. Following the positive response from the audience and the critics, it was transformed into a more substantial work for piano.
Throughout music history a number of composers have written various works inspired by Paganini's Capriccio No. 24. In Say's work, however, a different aspect must be noted: the composer is prepared to add various "developmental passages" and "transitional improvisations" while interpreting this work in concert.

Spalio 25 d., 19:00 | 25 October, 7 PM
NACIONALINĖ FILHARMONIJA | NATIONAL PHILHARMONIC HALL

Fortepijonų duetas | Piano Duo

ZBIGNEVAS IBELHAUPTAS & RŪTA RIKTERĖ

Dalyvauja | In participation with:
Džiugas Daugirda, Ernestas Verba (perkusija | percussion)

Fazil Say. Sonata dviem fortepijonams | Sonata for Two Pianos
Žibuoklė Martinaitytė. *Unique Forms of Continuity in Space*
Bronius Kutavičius. *Disputas su nepažįstamuoju* | *Debate With A Stranger*
Steve Reich. *Quartet*

Fazil Say, žr. p. 14.
Sonata dviem fortepijonams, op. 80 (2018) buvo sukurta Louis Vuitton fondo užsakymu. Itin virtuoziškoje sonatoje gausiai naudojami turkiški motyvai ir ritmai.

Fazil Say, see page 15.
Sonata for two pianos, op. 80 (2018) was commissioned by Louis Vuitton Foundation. Turkish motifs and rhythms are used extensively in the sonata, which has extremely virtuoso characteristics for two pianos.

Lietuvos nacionalinės meno ir kultūros premijos laureatės, kompozitorės **Žibuoklės Martinaitytės** (g. 1973) kūrinius „San Francisco Classical Voice“ įvertino kaip „kvapą gniaužiančius... giliai jaudinančius“, o „The Wire“ ją gyrė už „kompleksiškas suvokimo struktūras ir sodrias patirties faktūras“ bei „stimuliuojančią muziką, trykštančią energija ir įtampa“. Kūrėjos muzikos ašis – grožio tema, kurią ji vadina ir pamatiniu principu, ir estetine garso kokybės priemone.
Niujorke gyvenanti Žibuoklė Martinaitytė pastaraisiais metais patyrė proveržį JAV muzikos scenoje. Jos muzika skamba festivaliuose ir buvo aptariama Johno Schaeferio radijo laidoje „New Sounds“.
2020 m. už kūrybinę veiklą jai suteikta Guggenheimo stipendija ir prestižinis Lietuvos Vyriausybės apdovanojimas. 2022 m. Niujorko filharmonijos orkestras su dirigentu Santtu-Matias Rouvali atliko kompozitorės kūrinio *Saudade* premjerą JAV. Tais pačiais metais kūrėja buvo apdovanota Lietuvos prezidento Garbės medaliu. Jos solinis kompaktinis diskas *In Search of Lost Beauty*.... (leid. „Starkland“, 2019) gavo 2 aukso medalius „Global Music Awards“ apdovanojimuose geriausio kompozitoriaus ir geriausio albumo kategorijose. Pasak muzikologo Lino Paulauskio, „dažni Ž. Martinaitytės kūrybos leitmotyvai – tuštuma, vienišumas, tyla, ramybė, laikinumas, ilgesys, prisiminimai, tolumos... Ir tai niekada nelieka vien tušti, sentimentalūs žodžiai – iš jos muzikos sklindanti egzistencinė nerimastis ir šviesus liūdesys yra tai, kas įtikina.“ (Lithuanian Music Link, 2019).

Pagal zibuokle.com

***Unique Forms of Continuity in Space* (2017)**
Šio kūrinio pavadinimo istorija yra gana asmeniška. Vis labiau pažindama žmogų, kurį įsimylėjau – būsimą savo vyrą, pažinau ir jo pomėgius tiek mene, tiek ir gyvenime. Kartą jis užsiminė, kad jo mėgstamiausia skulptūra yra italų futuristo Umberto Boccioni „Unique forms of continuity in space“. Šis meno kūrinys su gana netradiciniu pavadinimu mane iškart sužavėjo ir pamaniau, kad tai yra puiki metafora pačiai muzikos esmei apibrėžti. Skulptūra įkūnijo dinamiškumą ir amžiną judėjimą, kurie ir tapo šio kūrinio raktiniais žodžiais.
Amžinojo judėjimo idėja atspindi mūsų mąstyseną šioje technologijų eroje ir yra ypač būdinga didmiesčių, pavyzdžiui, Niujorko, gyventojams. Kūrinyje ši koncepcija pasireiškia per sudėtingą ritminių modelių ir pulsų matricą, kuri sluoksniuojama ir greitai keičiasi tiek sinchroniškai, tiek asinchroniškai. Ritminis išradingumas ir mušamųjų instrumentų

veržlumas balansuojamas su turtingu faktūriniu ir harmoniniu pasauliu, būdingu klavišiniams instrumentams. Taip seniausias muzikos išraiškos parametras – ritmas – susilieja su daugiamate garso ir harmonijos visata, apimančia beveik visą žmogaus girdimumo diapazoną. Išraiškos skalė driekiasi nuo pulsuojančių tankių harmoninių tekstūrų, kuriose beveik nėra juntamo ritmo, iki aiškiai apibrėžtų ritminių modelių ir pulsacijų su retesniais ir taupesniais harmoninės kalbos pasirinkimais.

Žibuoklė Martinaitytė

The works of composer **Žibuoklė Martinaitytė** (b. 1973), winner of the Lithuanian National Prize for Arts and Culture, have been lauded as "breathtaking... profoundly moving" by San Francisco Classical Voice, while The Wire praises her for "complex structures of perception and rich textures of experience" and "stimulating music that bristles with energy and tension." Her music revolves around the subject of beauty, which she calls both a guiding principle and an aesthetic measure for sonic quality.
Based in New York City, Žibuoklė Martinaitytė has been making inroads in the U.S. with her music emerging at festivals and an appearance on radio host John Schaefer's New Sounds.
In 2020 she was awarded the Guggenheim Fellowship and the prestigious Lithuanian Government Award for her creative work. In 2022, the New York Philharmonic Orchestra conducted by Santtu-Matias Rouvali gave the US premiere of *Saudade*. She also received the Medal of Honor from the president of Lithuania the same year. Her solo CD *In Search of Lost Beauty*.... (Starkland, 2019) received 2 gold medals at the Global Music Awards for Best Composer and Best Album.
According to the musicologist Linas Paulauskis "the reappearing leitmotifs in Martinaitytė's work are emptiness, loneliness, silence, tranquility, transience, longing, memories, distances.... And these are never empty sentimental words - the existential anxiety and blissful sadness emanating from her music are what convinces."(Lithuanian Music Link, 2019)

From zibuokle.com

***Unique Forms of Continuity in Space* (2017)** for 2 pianos and percussion
The story of this title is a personal one. When getting to know someone who I fell deeply in love with – my husband to be, I was gradually learning about his taste in art and life. He mentioned that his favorite sculpture was *Unique Forms of Continuity in Space* by the Italian futurist Umberto Boccioni. I was at once astonished by this artwork with its rather unconventional title and thought of it as a perfect metaphor for defining the very essence of music as such. The sculpture itself embodied dynamism and perpetual motion, which became a vernacular of this piece.
The idea of perpetual motion is reflective of our mindset in this technological era and is particularly dominant in urban dwellers of large cities such as New York. In the piece this concept is manifesting through a complex matrix of rhythmic patterns and pulses that are layered and rapidly shifting in both a synchronous and an asynchronous manner. Rhythmic ingenuity and the drive of percussion instruments is balanced with a rich textural harmonic world inherent to keyboards, hence merging the most ancient parameter of musical expression – rhythm with a multi-dimensional universe of sound and harmony that covers almost the entire range of human audibility. The scope of expression extends from pulsating dense harmonic textures with almost no perceptible rhythm to clearly defined rhythmic patterns and pulses with sparser and more economical choices of harmonic language.

Žibuoklė Martinaitytė

Nuo XX a. 8-ojo dešimtmečio iki pat savo mirties **Bronius Kutavičius** (1932–2021) buvo viena ryškiausių Lietuvos muzikos kultūros figūrų. Jo kūryba išeina toli už grynosios muzikos ribų, apima platų kultūrinį kontekstą, atidengdama amžių glūdumoje skendinčius tautų istorijos ir priešistorės klodus, materializuodama grynuosius mitinės ir religinės sąmonės archetipus. Archajinėmis, pirmapradėmis pajautomis grindžiama, „kultūrinės archeologijos“ misiją vykdanti Kutavičiaus muzika sykiu yra ir labai racionali, matematiškai tiksli, tačiau darnios, kartais net komplikuotai surėstos jo garsų sistemos visada alsuoja gyvybe, jausmo jėga.

Kompozitorius yra laikomas ir lietuviškojo minimalizmo pradininku. Dėl daugiasluoksnio repetityviškumo ir muzikinės medžiagos redukcijos iki gan elementarių archetipinių modelių Kutavičiaus kūryba gali panašėti į ankstyvąjį europietišką (post)minimalizmą, tačiau skamba ji visiškai kitaip. Jo „pagoniškojo minimalizmo“ šaknys glūdi archajiškose lietuvių etninės muzikos formose, kurias galima laikyti protominimalistinėmis. Už savo kūrybą kompozitorius įvertintas įvairiais apdovanojimais, Lietuvos nacionaline kultūros ir meno premija.

Linas Paulauskis, mic.lt

***Disputas su nepažįstamuoju* (1982)** – vienas iš keleto B. Kutavičiaus kūrinių fortepijonų duetui. Ši kompozicija skirta dviem fortepijonams ir fonogramai. Pirmoje dalyje fortepijonų duetas groja su pučiamųjų kvintetu, antroje – su dar dviem fortepijonais, trečioje dalyje – su vargonais.

Since the 1970s until his death, the name of **Bronius Kutavičius** (1932-2021) has been frequently mentioned among the most outstanding figures in Lithuania's music scene. His creative work goes far beyond the boundaries of pure music and encompasses a wide cultural context, revealing layers of the history and prehistory of nations going back to the beginnings of time, giving material form to the pure archetypes of mythic and religious consciousness. Kutavičius's music, in carrying out the mission of "cultural archaeology," grounded in archaic, primordial feelings, is at the same time very rational and mathematically accurate, but his harmonious, at times even complex systems of sounds always breathe with life and the power of feeling.

The composer is also considered the pioneer of Lithuanian minimalism. Due to the multi-layered repetitiveness and the reduction of musical material to elementary archetypal patterns, Kutavičius' work may resemble early European (post)minimalism, but it sounds completely different. The roots of his "pagan minimalism" lie in the archaic forms of Lithuanian ethnic music, which can be considered proto-minimalist. The composer was awarded various prizes and Lithuanian National Prize for Culture and Arts.

Linas Paulauskis, mic.lt

***Debate with a Stranger* (1982)** is one of the few B. Kutavičius' works for a piano duet. This composition is written for two pianos and a tape. In the first movement, the piano duo plays with a wind quintet, in the second movement – with another two pianos, and the organ joins in the third movement.

Steve'as Reichas (g. 1936) – vienas iš garsiausių JAV minimalistų ir šio stiliaus pradininkų. Anot *The Guardian*, „tėra keli kompozitoriai, apie kuriuos drąsiai galėtume pasakyti, kad jie pakeitė muzikos istoriją. Reichas yra vienas iš jų". Šiandien kompozitorius apibūdinamas kaip „svarbiausias Amerikos kūrėjas" (*The Village Voice*) ar „originaliausias mūsų laikų muzikos mąstytojas" (*The NewYorker*). Ir ankstyvieji kūriniai, kuriuose meistriškai pritaikyta magnetofono juosta (pavyzdžiui, *It's Gonna Rain*, 1965, ar *Come Out*, 1966), ir video opera *Three Tales* (2002), sukurta su video menininke Beryl Korot, rodo Reicho kūrybinių sumanymų kryptingumą, sąmoningą Vakarų klasikinės muzikos tradicijų ir nevakarietiškų, Amerikos etninių grupių bei džiazo harmonijų ir ritmų jungimą. Reicho kūrybą veikė įvairios etninės muzikos kryptys, ypač egzotiškos būgnijimo tradicijos, gamelano muzika.

Dar ankstyvuosiuose kūriniuose magnetofono juostoms, kuriose skamba įvairių kalbų ir interviu nuotrupos, poetinių ir literatūrinių tekstų fragmentai, Reichas išrado fazių techniką, kai kelios magnetofono juostos su ta pačia garsine medžiaga, paleistos tuo pat metu pamažu pradeda nesutapti, o žodžiai, aiškiai girdimi pradžioje, į pabaigą pastebimai iškraipomi. Lietuvoje, festivalyje *Gaida* šį kompozitorių išvydome 2006 m. su ansambliu *Steve Reich and Musicians*; festivalyje 2016 m. minėjome Reicho 80-metį, jo autorinės kūrybos programą pristatė vokiečių ansamblis *In Process*; 2020 m. Portland Percussion Group atliko monumentalų Reicho kūrinį *Drumming*, o pernai ansamblis *Sandbox Percussion* iš JAV grojo Reicho kūrinį *Mallet Quartet*.

Pagal boosey.com, carnegiehall.org

***Quartet* (2013)**

Koncertinės muzikos kontekste minimas kvartetas paprastai reiškia styginių kvartetą. Daugelyje mano kūrinių (išskyrus Styginių kvartetą) jį sudaro du fortepijonai ir du perkusininkai.

Tai vienas sudėtingiausių mano sukurtų kūrinių. Jame dažnai keičiasi tonacijos, o tęstinumas dažnai nutrūksta pauzei arba naujai medžiagai įtraukti. Kvarteto forma – istoriškai pažįstama: greita, lėta, greita dalys, atliekamos be pauzės. Lėtoje dalyje skamba mano muzikai neįprastos harmonijos.

Steve'as Reichas

Steve Reich (b. 1936) is a renowned American minimalist composer. "There's just a handful of living composers who can legitimately claim to have altered the direction of musical history, and Steve Reich is one of them," states The Guardian (London). He was recently called "America's greatest living composer" (The Village Voice) and "the most original musical thinker of our time" (The New Yorker). From his early taped speech pieces *It's Gonna Rain* (1965) and *Come Out* (1966) to his and video artist Beryl Korot's digital video opera *Three Tales* (2002), Reich's path has embraced not only aspects of Western Classical music, but the structures, harmonies, and rhythms of non-Western and American vernacular music, particularly jazz. Reich has been highly influenced by ethnic music, as shown by his interest in non-western drumming and gamelan music.

His earliest works were for tape, using texts from speeches and interviews, as well as poetic texts. These pieces use a technique called "gradual phase shifting" that shifts the time between tapes so that they are slightly out of focus and not together. Although the

words are heard at the beginning, they become highly distorted through phase shifting. Together with his ensemble *Steve Reich and Musicians*, the composer appeared at the *Gaida* Festival in 2006 in Vilnius. In 2016, celebrating the composer's 80th anniversary, his work in the festival was presented by *In Process Ensemble*. At the 2020 Gaida festival, Reich's monumental *Drumming* was performed by the Portland Percussion Group. Last year, Sandbox Percussion from the USA played *Mallet Quartet*.

From boosey.com, carnegiehall.org

***Quartet* (2013)**
Quartet, when mentioned in the context of concert music, is generally assumed to mean string quartet. In my case, the quartet that has played a central role in many of my pieces (besides the string quartet) is that of two pianos and two percussions.
The piece is one of the more complex I have composed. It frequently changes key and often breaks off continuity to pause or take up new material. The form is one familiar throughout history: fast, slow, fast, played without pause. The slow movement introduces harmonies not usually found in my music.

Steve Reich

Atlikėjai | Performers

1989 m. susikūręs **Rūtos Rikterės ir Zbignevo Ibelhaupto fortepijonų duetas** sukaupė nepaprastai įvairų ir įdomų repertuarą – nuo baroko epochos iki mūsų dienų. Duetas į savo programas įtraukia retai atliekamus opusus, plačiai propaguoja XX a. muziką, yra daugelio lietuvių kompozitorių kūrinių iniciatoriai ir pirmieji atlikėjai. Jie imponuoja atvirais, į platesnius multikultūrinius kontekstus kreipiančiais požiūriais, interpretacinių stereotipų nesuvaržytomis idėjomis. Duetas surengė pasirodymų tarptautiniuose festivaliuose *Music Niagara*, *Varšuvos ruduo*, *Musikhost* Danijoje, Liublianos vasaros, Silezijos šiuolaikinės muzikos, Uznamo festivaliuose ir kt. Duetas koncertavo su Lenkijos radijo nacionaliniu, Lietuvos nacionaliniu ir valstybiniu simfoniniais, Lietuvos bei Kauno kameriniais orkestrais, diriguojant Sondeckiui, Domarkui, Šervenikui, Serebrier'ui, Geringui, Tamayo, Grangeanui, Voličiui ir kt. Dueto rečitalių surengta Japonijoje, Šveicarijoje, Italijoje, Prancūzijoje, Vokietijoje, Airijoje, Latvijoje, Rusijoje. Jo koncertai transliuojami Lietuvos bei Europos radijo stočių programose, įgrota radijo ir televizijos įrašų, išleistos kompaktinės plokštelės. 1997 m. dueto menas įvertintas Lietuvos nacionaline premija. Pianistai dėsto fortepijono ir fortepijonų ansamblio disciplinas Lietuvos muzikos ir teatro akademijoje (LMTA), yra Fortepijono katedros profesoriai.

The piano duo of Rūta Rikterė and Zbignevas Ibelhauptas was established in 1989. Since then, it has accumulated an exceptionally varied and interesting repertoire, ranging from Baroque to the music of today, rarely performed pieces and music of the twentieth century. The pianists constantly focus on contemporary music, initiating new pieces by Lithuanian composers and performing them for the first time. The duo is characterized by an open point of view directed towards broader multicultural contexts and ideas that are not bound by stereotypes of interpretation. The piano duo has performed at the international festivals Music Niagara, Ljubljana Summer Festival, Warsaw Autumn, the Silesian Days of Contemporary Music, Musikhost in Denmark, and the Usedomer Musik Festiva, etc. The duo has performed in concerts with the Polish Radio National Orchestra, the Lithuanian National and State Symphony orchestras, and the Lithuanian and Kaunas chamber orchestras, collaborating with such conductors as Sondeckis, Domarkas,

Šervenikas, Serebrier, Geringas, Tamayo, Grangean, and Volich. Rikterė and Ibelhauptas have performed recitals in Japan, Switzerland, Italy, France, Germany, Ireland, Latvia, and Russia. The duo's concerts are broadcasted on Lithuanian and European radio programs; the pianists have also recorded a great deal of radio and television recordings as well as CDs. In 1997 the duo was awarded with the Lithuanian National Prize for Culture and Arts. Both Rikterė and Ibelhauptas teach piano performance and piano ensemble disciplines at the Lithuanian Academy of Music and Theatre as professors in the Piano Department.

Perkusininkas **Džiugas Daugirda**, žr. p. 25.
Percussionist **Džiugas Daugirda**, see p. 25.

Perkusininkas **Ernestas Verba** (g. 1997) gimė ir užaugo Šiauliuose, kur lankė muzikos mokyklą, vėliau – S. Sondeckio menų gimnaziją. 2019 m. baigė bakalauro studijas Lietuvos muzikos ir teatro akademijoje. Nuo 2015 m. Ernestas Verba groja Lietuvos nacionalinio operos ir baleto teatro orkestre. Atlikėjas yra koncertavęs su Lietuvos nacionaliniu simfoniniu ir Lietuvos valstybiniu simfoniniu orkestrais, ansambliu „Giunter Percussion" ir kt.

Percussionist **Ernestas Verba** (b. 1997) grew up in Šiauliai, where he attended a music school and the S. Sondeckis Arts Gymnasium. In 2019, he graduated from the Lithuanian Academy of Music and Theater. Since 2015, Ernestas Verba has played in the orchestra of the Lithuanian National Opera and Ballet Theatre. The percussionist has performed with the Lithuanian National Symphony and Lithuanian State Symphony orchestras, the Giunter Percussion ensemble, etc.

Spalio 26 d., 19:00 | 26 October, 7 PM
NACIONALINĖ FILHARMONIJA | NATIONAL PHILHARMONIC HALL

NICOLAS HODGES

(fortepijonas, Vokietija, JK | piano, Germany, UK)

LIETUVOS KAMERINIS ORKESTRAS | LITHUANIAN CHAMBER ORCHESTRA
Dirigentas | Conductor JACK SHEEN (JK | UK)

LIGETI 100
György Ligeti. *Ramifications*
György Ligeti. *Cordes à Vide (Etude from Book 1)*
György Kurtág. *Wandering in the Past – A Ligatura for Ligeti (Játékok VII: 26)*
György Ligeti. *Etudes (from Book 2): Galamb borong, Fém, Vertige, En Suspenses, L'escalier du diable, Coloana infinita*
György Ligeti. Koncertas fortepijonui ir orkestrui

György Ligeti, žr. p. 6.

***Ramifications* (1968)** – tai tolesnė mano kompozicijos metodo plėtra, audžiant sudėtingus muzikinius tinklus. Tai tarsi galutinis taškas keliaujant nuo „tankaus ir statiško“ iki „kapoto ir mobilaus“. Pavadinimas nurodo balsų rašymo polifoninę techniką: atskiri balsai juda skirtingomis kryptimis, todėl balsų gijos palaipsniui atsiskiria. Be to, atsiranda naujas mikrotoninės harmonijos aspektas – tai nuoseklus hiperchromatinės harmonijos idėjos taikymas. Pusė styginių instrumentų yra suderinti ketvirtatoniu aukščiau nei kiti. Tik keliose tankiose vietose susidaro apytiksliai ketvirtatonių klasteriai; be to, skamba visiškai nauja „nepastovios“ harmonijos rūšis, tarsi ji būtų supuvusi: harmonijos turi stiprų skonį, o pati muzika persmelkta irimu.

György Ligeti

Ligeti **Etiudai** laikomi vienais puikiausių kada nors parašytų kūrinių fortepijonui. Kiekvienas ambicingas atlikėjas galiausiai imasi šių šiuolaikinės muzikos literatūros etapinių kūrinių. Etiudai išleisti trimis tomais: I knyga (1985), II knyga (1988–1993) ir III knyga (1995–2001).
Savo etiuduose fortepijonui Ligeti rėmėsi daugybe stilių ir įtakų, kurios paveikė jo unikalų skambesio pasaulį. Šiuose etiuduose galima išgirsti šeštojo ir septintojo dešimtmečių avangardo elementų, sudėtingus Afrikos muzikos poliritmus, Indonezijos gamelano, džiazo elementų, taip pat fortepijono technikos ribas tyrinėjusių praeities ir dabarties kompozitorių – Scarlatti, Chopino, Schumanno, Liszto, Nancarrowo ir kt. – atgarsių. Žymus pianistas Alfredas Brendelis netgi yra pasakęs: „Norint groti Ligeti, reikia trijų ar penkių rankų“.

Pagal schott-music.com, allmusic.com

Koncerte fortepijonui (1988) pristatau savo meninį *credo*: demonstruoju savo nepriklausomybę nuo tradicinio avangardo ir madingojo postmodernizmo kriterijų. Muzikinės iliuzijos, kurias laikau taip pat svarbiomis, man yra ne tikslas, o estetinės nuostatos pagrindas. Man labiau patinka objektinės, o ne procesualios muzikinės formos. Muzika kaip „sustingęs“ laikas, kaip vaizduotėje muzikos sužadintas objektas įsivaizduojamoje erdvėje, kaip kūryba, kuri iš tikrųjų vystosi laike, bet vaizduotėje ji egzistuoja vienu metu visais savo momentais. Laiko burtai, jo (pra)ėjimo patvarumas, uždarymas dabarties akimirkoje yra pagrindinė mano, kaip kompozitoriaus, intencija.

György Ligeti

György Kurtágas (g. 1926 m.) yra vienas dažniausiai atliekamų šiuolaikinių kompozitorių. Per savo ilgą karjerą jis buvo žymiausių orkestrų, ansamblių ir koncertų salių reziduojantis kompozitorius: jis rezidavo Berlyno filharmonijoje, Drezdeno valstybinėje kapeloje, Vienos Konzerthaus, Nyderlandų nacionalinėje operoje, ansamblyje Inter-Contemporain ir kt.
Dauguma Kurtágo kūrinių apsiriboja trumpomis formomis. Kurtágas taip pat labai vertina kamerinę muziką, didžiąją savo karjeros dalį buvo šio dalyko dėstytojas. Išskyrus keletą išimčių, Kurtágas retai rašė stambios formos kūrinius orkestrui, pirmenybę teikdamas mažesnėms sudėtims ir trumpesnėms formoms, ieškodamas esmės ir siekdamas dramatiško glaustumo askezėje. Kurtágas pelnė daugybę apdovanojimų, tarp jų – Ernsto fon Siemenso muzikos premija už viso gyvenimo nuopelnus (1998), Auksinis liūtas Venecijos bienalėje (2009) ir didžiausias šiuolaikinės muzikos apdovanojimas – BBVA fondo „Frontiers of Knowledge“ apdovanojimas (2015). Jis taip pat laimėjo prestižinį Grawemeyer apdovanojimą (2006) už kūrinį „*...concertante...*“. 2018 m. Milano „La scala“ įvyko jo operos pagal Samuelio Becketto pjesę *Fin de Partie* premjera, šis kūrinys buvo pripažintas jo *magnum opus*.

Pagal boosey.com, brahms.ircam.fr

Kurtágo fortepijoninių miniatiūrų ***Játékok*** (liet. „Žaidimai“) VII tomas aprėpia jo 34 asmeninius muzikinius raštelius ir žinutes, sukurtas 1994–2002 m. Kaip ir ankstesniuose tomuose, Kurtágas daugumą kūrinių skiria savo meninio ir intelektinio rato draugams – ir gyviems, ir jau išėjusiems. Viena iš miniatiūrų skirta György Ligeti: *Wandering in the Past – A Ligatura for Ligeti*.

Pagal boosey.com

György Ligeti, see page 7.

***Ramifications* (1968)** represent a further development of my method of composition with complex musical net formations; it is a terminus in the development from "dense and static" to "broken-up and mobile". The title refers to the polyphonic technique of part-writing; individual parts that are twisted together move in divergent directions so that the strand of the voice gradually becomes disentangled. As well as that, there are new aspects of micro-tonal harmony: the consistent application of an idea of hyperchromatic harmony. It is made possible by one-half of the string instruments being tuned a quarter-tone higher than the others. In only a few dense places, approximative quarter-tone clusters result; apart from that, we find a totally new kind of "uncertain" harmony, as though the harmonies had rotted: they have a strong taste, and decay has permeated the music.

György Ligeti

Ligeti's **Piano Études** are some of the most splendid works ever composed for this instrument. Every ambitious player is eventually going to examine these milestones of contemporary music literature. The etudes were published in three volumes: Book I, 1985; Book II, 1988-1993; Book III, 1995-2001.
In his series of etudes for solo piano, Ligeti has drawn upon a host of styles and influences that have contributed to his own unique sound world. In these etudes one can hear elements of the 1950s and 1960s avant-garde of which Ligeti was so prominent a part, along with the complex polyrhythms of African music, the Indonesian gamelan, jazz, and the composers of the past and present who have explored the limits of piano technique -- Scarlatti, Chopin, Schumann, Liszt, Nancarrow, and many others. The great pianist Alfred Brendel has gone so far as to say, "You need three or five hands to play Ligeti."

From schott-music.com, allmusic.com

I present my artistic credo in the **Piano Concerto (1988)**: I demonstrate my independence from criteria of the traditional avantgarde, as well as the fashionable postmodernism. Musical illusions which I consider to be also so important are not a goal in itself for me, but a foundation for my aesthetical attitude. I prefer musical forms which have a more object-like than processual character. Music as "frozen" time, as an object in imaginary space evoked by music in our imagination, as a creation which really develops in time, but in imagination it exists simultaneously in all its moments. The spell of time, the enduring its passing by, closing it in a moment of the present is my main intention as a composer. György Ligeti

Schott-music.com

György Kurtág (b. 1926) is one of the most performed contemporary composers. During his long career, he has been composer-in-residence of orchestras, concert halls, theatres and ensembles including the Berlin Philharmonic, the Sächsische Staatskapelle Dresden, the Wiener Konzerthaus, the Dutch National Opera and Ensemble InterContemporain.

Most of Kurtág's works are limited to short forms. Kurtág has great affection for chamber music, as well, having taught it for the greater part of his career. With the exception of a few works, Kurtág rarely wrote major orchestral pieces, preferring smaller groupings and briefer forms, seeking out the essential and working for dramatic concision within a certain asceticism. Kurtág has been honoured with many awards, including the Ernst von Siemens Music Prize for his lifetime achievement (1998), the Golden Lion at the Biennale in Venice (2009) and the largest prize for contemporary music, the BBVA Foundation Frontiers of Knowledge Award (2015). He also won the prestigious 2006 Grawemeyer Award for Music Composition for his '...concertante...'. His opera *Fin de Partie*, based on Samuel Beckett's play, was premiered by La Scala Milan in 2018 and was acclaimed as his magnum opus.

From boosey.com, brahms.ircam.fr

The 7th volume of Kurtág's outstanding piano miniatures ***Játékok*** (eng. *Games*) includes 34 of his personal musical notes, messages composed between 1994 and 2002. Just as in the case of the earlier volumes Kurtág dedicates most of these pieces to members of his artistic and intellectual circle of friends, although some of them are homages. One of the miniatures is dedicated to György Ligeti: *Wandering in the Past – A Ligatura for Ligeti.*

From Boosey.com

Atlikėjai | Performers

Aktyvus ir nuolat augantis repertuaras su tokių kompozitorių kaip Beethoveno, Bergo, Brahmso, Debussy, Schuberto ir Stravinskio muzika sustiprina pianisto **Nicolaso Hodgeso** (g. 1970) pranašumą šiuolaikinės muzikos scenoje. Londone gimęs, o dabar Vokietijoje gyvenantis Hodgesas klasikinių, romantinių, XX a. ir šiuolaikinių kompozitorių kūrinius jaukinasi su ta pačia ieškojimo dvasia. „The Guardian" yra rašę: „Hodgesas savo rečitaliuose visada drąsiai žengia ten, kur išdrįsta tik nedaugelis kitų pianistų... su energija, kuri kartais prieštarauja įsitikinimui."
Nicolaso Hodgeso virtuoziškumas ir įgimtas muzikalumas užtikrina sunkiausių techninių iššūkių įvaldymą, todėl jis yra daugelio gerbiamiausių šiuolaikinių kompozitorių tvirtas favoritas. Hodgeso karjeroje svarbią vietą užima glaudus bendradarbiavimas su tokiomis skirtingomis asmenybėmis kaip Johnas Adamsas, Helmutas Lachenmannas, anksčiau – ir Karlheinzas Stockhausenas. Pianistui savo kūrinius yra dedikavę daugelis žymiausių pasaulio kompozitorių: Thomasas Adèsas, Elliotas Carteris, Huguesas Dufourtas, Pascalis Dusapinas, Beatas Furreris, Wolfgangas Rihmas ir daugelis kitų. Hodgesas palaikė ypač artimus santykius su seru Harrisonu Birtwistle'u (1934–2022).
Hodgesas sėkmingai bendradarbiauja su daugeliu garsiausių šiandienos orkestrų ir ansamblių – BBC simfoniniu, Bostono simfoniniu, Birmingamo miesto simfoniniu, Londono filharmonijos, Los Andželo filharmonijos, Melburno simfoniniu, Niujorko filharmonijos, Tokijo filharmonijos orkestrais ir kt.

Pagal nicolashodges.com

An active and ever-growing repertoire that encompasses such composers as Beethoven, Berg, Brahms, Debussy, Schubert and Stravinsky reinforces pianist **Nicolas Hodges'** (b. 1970) superior prowess in contemporary music. Born in London and now based in Germany, Hodges approaches the works of Classical, Romantic, 20th century and contemporary composers with the same questing spirit, leading the Guardian to comment:

"Hodges' recitals always boldly go where few other pianists dare... with an energy that sometimes defies belief."
Nicolas Hodges' virtuosity and innate musicianship give him an assured command over the most strenuous technical complexities, making him a firm favourite among many of today's most prestigious contemporary composers. Collaborating closely with such contrasting figures as John Adams, Helmut Lachenmann and the late Karlheinz Stockhausen is central to Hodges' career, and many of the world's most revered composers have dedicated works to him, including Thomas Adès, Elliott Carter, Hugues Dufourt, Pascal Dusapin, Beat Furrer, Wolfgang Rihm, and many others. Hodges enjoyed a particularly close relationship with Sir Harrison Birtwistle (1934-2022), who recently described him as "becoming like my Peter Pears."
Hodges's has established successful relationships with many of today's leading orchestras and ensembles, and engagements include regular performances with orchestras such as the BBC Symphony, Boston Symphony, City of Birmingham Symphony Orchestra, London Philharmonic, Los Angeles Philharmonic, Melbourne Symphony, New York Philharmonic, Tokyo Philharmonic, Tonhalle Orchestra Zurich, etc.

From nicolashodges.com

1960 m. prof. Sauliaus Sondeckio įkurtas **Lietuvos kamerinis orkestras (LKO)** yra vienas iškiliausių ir labiausiai pasaulyje įvertintų mūsų šalies kolektyvų. Orkestro gastrolių maršrutuose užfiksuotos beveik visos Europos šalys, Šiaurės ir Pietų Amerika, Pietų Afrikos Respublika, Japonija, Kinija, Australija, Islandija, Kuba, Jungtiniai Arabų Emyratai; jam daugybę kartų plojo Berlyno filharmonijos ir Vienos Musikverein, Londono Royal Festival Hall ir Romos Santa Cecilia, Amsterdamo Concertgebouw ir Paryžiaus Salle Pleyel, Leipcigo Gewandhaus ir kitų garsių pasaulio koncertų salių klausytojai. LKO bendradarbiavo su Mstislavu Rostropovičiumi, Gidonu Kremeriu, Jurijumi Bašmetu, Davidu Geringu ir kitais iškiliais menininkais. Gilų pėdsaką jo biografijoje paliko didysis muzikas ir humanistas lordas Yehudi Menuhinas. Orkestro koncertų programose šalia baroko ir klasicizmo šedevrų svarbią vietą užima šiuolaikinės muzikos interpretacijos. LKO dėmesingas lietuvių kompozitorių kūrybai, dažnai atlieka Mikalojaus Konstantino Čiurlionio, Eduardo Balsio, Juliaus

Juzeliūno, Osvaldo Balakausko, Teisučio Makačino, Jono Tamulionio, Algirdo Martinaičio, Mindaugo Urbaičio, Arvydo Malcio, Vidmanto Bartulio, Ramintos Šerkšnytės, Justės Janulytės, Loretos Narvilaitės kūrinius. Daugiau nei 60 metų gyvuojantis kolektyvas įrašė daugiau kaip 100 įvairiausio repertuaro vinilinių ir kompaktinių plokštelių.

www.filharmonija.lt

Founded in 1960 by Prof. Saulius Sondeckis, the **Lithuanian Chamber Orchestra (LCO)** is recognized as one of the finest and most internationally acclaimed Lithuanian orchestras. Its tour itineraries have covered the length and breadth of Europe as well as the Americas, the Republic of South Africa, Japan, China, Australia, Iceland, Cuba, and the United Arab Emirates. It has been many times applauded at many major European halls, such as the Berlin Philharmonic, the Vienna Musikverein, the London Royal Festival Hall, Rome Santa Cecilia, the Amsterdam Concertgebouw, the Paris Salle Pleyel, and the Leipzig Gewandhaus. LCO collaborated with Mstislav Rostropovich, Gidon Kremer, Yuri Bashmet, David Gering, and other prominent artists. The orchestra's biography has been greatly enriched by the artistic friendship with Lord Yehudi Menuhin. In addition to baroque and classical masterpieces, interpretations of contemporary music occupy an important place in the Orchestra's concert programs. Being an ardent champion of the works of Lithuanian composers, the LCO often performs opuses by Mikalojus Konstantinas Čiurlionis, Eduardas Balsys, Julius Juzeliūnas, Osvaldas Balakauskas, Teisutis Makačinas, Jonas Tamulionis, Algirdas Martinaitis, Mindaugas Urbaitis, Arvydas Malcys, Vidmantas Bartulis, Raminta Šerkšnytė, Justė Janulytė, and Loreta Narvilaitė. During more than six decades of existence, the LCO has produced over a hundred vinyl recordings and CDs featuring a diverse repertoire.

www.filharmonija.lt

Jackas Sheenas (g. 1993) – dirigentas ir kompozitorius iš Mančesterio (JK). Jo kūryba aprėpia muziką nuo orkestrinių kūrinių iki performansų ir garso instaliacijų. Jis nuolat dirba su lyderiaujančiais orkestrais, ansambliais, galerijomis ir menininkais, su kuriais rengia koncertus ir operos spektaklius, kuria tarpdisciplininius projektus, įgyvendina kūrinių užsakymus. Jackas ypač gerai jaučiasi vėlyvojo romantizmo, modernizmo ir šiuolaikinės muzikos repertuare. Remdamasis savo kaip kompozitoriaus įžvalgomis, jis praturtina kertinį repertuarą savo interpretacijomis, už kurias jau yra susilaukęs daugybės liaupsių. Jackas dirigavo Londono simfoniniam, Liucernos festivalio šiuolaikiniam, Londono filharmonijos, BBC filharmonijos orkestrams ir kt.

Jackas yra vienas iš 2018–2023 m. Londono šiuolaikinės muzikos festivalio (anot „The Guardian", „ambicingiausio ir nuotykių kupino sostinės naujosios muzikos festivalio") kuratorių ir vienas iš šio festivalio orkestro įkūrėjų. Jis dirbo su daugeliu žymiausių pasaulio kompozitorių ir menininkų, bendradarbiavo su seru George'u Benjaminu, Elaine Mitchener, Chaya Czernowin, Matthew Barney'u, Cerithu Wynu Evansu.

Pagal jacksheen.com

Jack Sheen (b. 1993) is a conductor and composer from Manchester, England. His music spans orchestral works to performance and sound installations, and he regularly works with leading orchestras, ensembles, galleries, and artists on concert and operatic performances, commissions, and interdisciplinary projects. Especially at home within late-romantic, modern, and contemporary music, Jack brings his compositional insight to interpretations of core repertoire that have been highly praised. Jack has conducted orchestras including London Symphony Orchestra, Lucerne Festival Contemporary Orchestra, London Philharmonic Orchestra, BBC Philharmonic, etc.

Jack is one of the curators behind London Contemporary Music Festival from 2018–2023 ('the capital's most ambitious and adventurous festival of new music', The Guardian), and is Co-Founder the LCMF Orchestra. He has worked with many of the world's leading composers and artists, collaborating with figures ranging from Sir George Benjamin, Elaine Mitchener and Chaya Czernowin to Matthew Barney and Cerith Wyn Evans.

From jacksheen.com

Spalio 27 ir 28 d., 19:00 | 27 & 28 October, 7 PM
NACIONALINIS DRAMOS TEATRAS | NATIONAL DRAMA THEATRE

MEREDITH MONK & VOCAL ENSEMBLE

Meredith Monk (balsas ir klavišiniai | voice and keyboard)
Katie Geissinger (balsas | voice)
Allison Sniffin (balsas, smuikas, klavišiniai | voice, violin, keyboard)

Preliminari programa | Preliminary program:
Meredith Monk. *Wa-lie-oh, from Songs from the Hill* (1975–1976)
Meredith Monk. *Click Song #1, from Light Songs* (1988)
Meredith Monk. *Hips Dance, from Volcano Songs: Duets* (1993)
Meredith Monk. *Gotham Lullaby* (1975)
Meredith Monk. *Choosing Companions, from ATLAS: an opera in three parts* (1991)
Meredith Monk. *Selections from Cellular Songs* (2018)
Meredith Monk. *Scared Song* (1986)
Meredith Monk. *Prayer I, from The Politics Of Quiet* (1996)
Meredith Monk. *Panda Chant I, from The Games* (1984)
Meredith Monk. *Memory Song, from The Games* (1984)
Meredith Monk. *masks, from mercy* (2001)
Meredith Monk. *between song, from impermanence* (2004–2006)
Meredith Monk. *Happy Woman, from Cellular Songs* (2018)

(Selections from 1975–2018, from *ATLAS*, *Cellular Songs*, *The Games, impermanence*, *Light Songs*, *mercy*, *The Politics of Quiet* and others)

Meredith Monk, žr. p. 10.
Meredith Monk, see page 11.

Katie Geissinger kartu su Meredith Monk koncertuoja nuo 1990 m., atlikdama koncertinius ir teatro kūrinius, tarp kurių – *Atlas, The Politics of Quiet* (už kurį ji pelnė „Bessie" apdovanojimą), *Weave* su Sent Luiso simfoniniu orkestru ir „Grammy" nominuotas *impermanence*. Neseniai ji gastroliavo Europoje atlikdama kūrinius *Indra's Net*, *Cellular Songs* ir *Memory Game* (bendras koncertas su „Bang on a Can All-Stars"). Katie atliko „OBIE" apdovanojimą pelniusio *Bang on a Can* kūrinio *The Carbon Copy Building* premjerą ir pasirodė Philipo Glasso ir Roberto Wilsono operos *Einstein on the Beach* antrajame pasauliniame ture.
Katie Geissinger dainuoja ir Brodvėjaus teatre (*La Boheme*, *Coram Boy*), taip pat ji yra atlikusi nemažai Gilberto ir Sullivano operečių už Brodvėjaus ribų. Katie atliko daug naujų muzikinio teatro kūrinių premjerų – Marko Mulcahy, Beno Katchoro, Philipo Millerio, Julijos Wolfe, Aarono Siegelio, Marisos Michelson ir Anne Bogart kompozicijas.

Pagal laphil.com

Katie Geissinger has been performing with Meredith Monk since 1990, in concert and theater pieces including *ATLAS*, *The Politics of Quiet* (for which she is a Bessie Award recipient), *WEAVE* with the St. Louis Symphony, and the Grammy-nominated *impermanence*. She recently toured Europe with *Indra's Net*, *Cellular Songs* and *MEMORY GAME* (a concert with the Bang on a Can All-Stars). Katie premiered Bang on a Can's OBIE Award-winning *The Carbon Copy Building* and performed in the second world tour of Philip Glass and Robert Wilson's *Einstein on the Beach*.
Katie's Broadway credits include Baz Luhrmann's production of *La Boheme* and *Coram Boy*, and she has appeared off-Broadway in many Gilbert and Sullivan operettas. Katie has premiered many new music theater pieces, including works by Mark Mulcahy, Ben Katchor, Philip Miller, Julia Wolfe, Aaron Siegel, Marisa Michelson, and Anne Bogart.

From laphil.com

Allison Sniffin – multiinstrumentalistė, dainininkė ir kompozitorė. Nuo 1996 m. ji yra Meredith Monk & Vocal Ensemble narė. Allison atliko kūrinius *The Politics of Quiet*, *A Celebration Service*, *Magic Frequencies*, *mercy*, *Turtle Dreams*, *Book of Days* (koncertinė versija), *impermanence*, *Songs of Ascension*, *On Behalf of Nature*, *Cellular Songs* and *Indra's Net*. Ji parengė publikavimui daugybę Monk kūrinių (*Possible Sky*, *WEAVE*, *Realm Variations*, *Stringsongs*, *Backlight*, *Night*, *Piano Albums* I ir I-I d.) ir aranžavo *Tokyo ChaCha* ansambliui „Bang on a Can All-Stars". Naujausi Allison kūriniai – *Eko* (2019) dviem sopranams, dviem altams ir styginiams bei *Paddywhack South* (2021) marimbai, fortepijonui ir pučiamųjų kvintetui.

Pagal laphil.com

Allison Sniffin, a multi-instrumentalist, singer and composer, has been a member of Meredith Monk & Vocal Ensemble since 1996, performing in *The Politics of Quiet*, *A Celebration Service*, *Magic Frequencies*, *mercy*, *Turtle Dreams*, *Book of Days* (concert version), *impermanence*, *Songs of Ascension*, *On Behalf of Nature*, *Cellular Songs* and *Indra's Net*. She has prepared many of Monk's works for publication (*Possible Sky*, *WEAVE*, *Realm Variations*, *Stringsongs*, *Backlight*, *Night*, *Piano Albums I* and *II*) and was the arranger of *Tokyo ChaCha* for Bang on a Can All-Stars. Recent compositions include *Eko* (2019) for SSAA and strings and *Paddywhack South* (2021) for marimba, piano and wind quintet.

From laphil.com

Meredith Monk & Vocal Ensemble sudaro geriausi ir drąsiausi dainininkai / instrumentalistai, aktyviai veikiantys naujosios muzikos lauke. Ansamblis įkurtas 1978 m., siekiant toliau plėsti Meredith Monk novatorišką žmogaus balso tyrinėjimą. Kolektyvas gavo daugybę apdovanojimų ir pelnė kritikų pripažinimą, 2008 m. buvo nominuotas „Grammy“ už kūrinį *impermanence*. Meredith Monk & Vocal Ensemble pasirodo festivaliuose, teatruose ir koncertų salėse visame pasaulyje, taip pat jį galima išgirsti daugybėje „ECM New Music Series“ leidyklos įrašų.

Pagal meredithmonk.com informaciją

Meredith Monk & Vocal Ensemble consists of some of the finest and most adventurous singer/ instrumentalist/ performers active in new music. Founded in 1978 to further expand Monk's groundbreaking exploration of the human voice, the Ensemble has received multiple awards and critical acclaim, including a 2008 GRAMMY nomination for *impermanence*. Appearing in festivals, theaters and concert halls around the world, Meredith Monk & Vocal Ensemble can also be heard on numerous recordings on the ECM New Music Series label.

From meredithmonk.com

Spalio 28 d., 21:00 | 28 October, 9 PM
KABLYS+KULTŪRA

PANTHA DU PRINCE

Vokiečių elektroninės muzikos atlikėjo naujausias audiovizualinis projektas
New AV performance of German electronic music artist

Pantha Du Prince. *Garden Gaia Live AV*

Taip pat | Also:

Vytautas V. Jurgutis. *Nanosonix*, pasaulinė premjera | world premiere (live)*

* Festivalio GAIDA užsakymas | Commission of GAIDA festival

Pantha Du Prince yra Hendriko Weberio solinis projektas, jungiantis *house*, *techno* ir *shoegaze indie* stilius. Jo muziką leidžia „intravertiško techno“ įrašų leidykla „Dial Records“.
Būdamas trylikos, Weberis pradėjo groti bosine gitara. Vėliau jis perėjo prie elektroninės muzikos, pirmiausia naudodamas 16 kanalų studijinį mikšerį ir derindamas *drone* su semplais. Šie ankstyvi eksperimentai padėjo pagrindą jo eksperimentinei muzikai (po Panthel ir Glühen 4 slapyvardžiais) ir jo *techno* muzikai po Pantha Du Prince vardu.
Weberis išleido du albumus (*Diamond Daze* ir *This Bliss*) ir įvairius singlus, kurių kiekvienas yra „karčiai saldus“ *techno*, tinkantis tiek šokių aikštelėms, tiek namų svetainėms. Pantha Du Prince muzikos *house* ir *techno* pusės atspindi Detroito, Moodymann, *minimal* ir *acid* įtakas, o *indie* pusę paveikė „My Bloody Valentine“, „Slowdive“ ir psichodelinė muzika. Weberis taip pat groja bosine gitara Hamburgo grupėje „Stella“, šis instrumentas taip pat yra ryškus jo kaip Pantha Du Prince įrašuose.
Pantha Du Prince remiksavo grupės „Depeche Mode“ dainą *Lilian*, „Phantom/Ghost“ dainą *Relax It's Only A Ghost*, taip pat gyvai atlieka savo kūrinius ir didžėjauja.

Pagal ra.co

Pantha Du Prince is the solo project of Hendrik Weber, fusing house, techno & shoegaze indie on introvert-techno label Dial Records.
Weber started playing guitar at thirteen, first playing bass guitar in rock outfits. He later moved onto electronic based music, first via a 16-channel studio mixer, combining drones with samples. These early experiments formed the basis for both his experimental music as Panthel and Glühen 4 as well as his techno as Pantha Du Prince.
Weber has released two albums (*Diamond Daze* and *This Bliss*) and various singles, each a bittersweet take techno that'll appeal to dancefloors as well as living rooms. The house & techno side of the equation takes its cues from Detroit, Moodymann, minimal and acid, while the indie tendencies are rooted in My Bloody Valentine, Slowdive and psychedelia. Weber also plays bass in the Hamburg band Stella, and the instrument is also given prominence on his recordings as Pantha Du Prince.
Pantha Du Prince has remixed Depeche Mode's *Lilian*, Phantom/Ghost's *Relax It's Only A Ghost* and performs live sets as well as DJs.

From ra.co

Vytautas V. Jurgutis (g. 1976) savo muziką pristato kaip neogardo (kompozitoriaus sugalvotas terminas) lydinį, kuriame be solidžios šiuolaikinės muzikos estetikos nevengiama ir kitokios muzikos elementų, multimedijos priemonių, gilinamasi į eksperimentinę elektroninę muziką, garso programavimą. Jurgutis yra sukūręs rafinuotų elektroninių kompozicijų, tapusių ryškiais dabarties lietuvių elektroninės muzikos pavyzdžiais.
Kompozitorius yra įvairiapusis menininkas: muzikantas, daug ką linkęs išmėginti savo jėgomis, nardantis po pirmaprades garso gelmes ir skaitmeninius jos pasaulius; matematikas, mąstantis sudėtingomis programavimo kalbų funkcijomis; įspūdingų reginių kūrėjas, savo darbus pateikiantis multimedijinėmis formomis, keliamatėmis

realaus laiko vaizdo projekcijomis, o tarpdisciplininiame šokio spektaklyje *Time Line* (2006) kuriantis plastinių kūno judesių, kinetinės scenografijos, ultrapreciziškų lazerinių projekcijų ir skaitmeninio vaizdo visumą.
Jurgutis buvo pagrindinis festivalių „Druskomanija“ (1997–1999) ir „Jauna muzika“ (2004–2009) organizatorius ir meno vadovas, nuo 2006 m. – vienas iš festivalio „Gaida“ organizatorių. Kompozitoriaus kūrinius yra atlikę kvartetas „Arditti“ ir „IceBreaker“ bei kiti, daug jo kūrinių išleista įvairiuose CD rinkiniuose bei solinėje plokštelėje „Garso kaukės“ („Caprice Records“, Švedija). Kompozitorius tobulinosi akademijoje „Matrix SWR“ Freiburge, Darmštato naujosios muzikos kursuose, studijoje „Alpha“ Gotlande, meistriškumo kursuose, kuriuos vedė Brianas Ferneyhough, Helmutas Lachenmannas, Markas Andre, Vinko Globokaras ir kt.
Pastaraisiais metais Honkonge, Japonijoje, Kinijoje, Indijoje, Taivane soliniuose koncertuose pristatęs savo kūrinį *Metroscan*, Jurgutis tapo pirmuoju Lietuvos kompozitoriumi, atlikusiu gyvai lietuvišką elektroninę/audiovizualinę muziką šiose Azijos šalyse.

***Nanosonix* (2023).** Šiame kūrinyje tyrinėjami ir naudojami ypatingai trumpos trukmės garsai – nuo mikro- iki nanosekundžių lygmens garsinių įvykių pasaulis.
Žmogus gali girdėti net trumpesnį nei 0.0001 sekundės trukmės garsą (bent jau aš tokį išgirdau eksperimentuodamas su garso trukmėmis skaitmeninėse programose), tačiau tokiu atveju mūsų sąmonė jau nespėja suvokti ir nustatyti, kokio tai aukščio ar trukmės garsas – tad iš esmės tai jau reliatyvių mūsų suvokimui „kvantinių“ garsų sfera. Tačiau mano noras buvo ne tik patyrinėti nano garsų pasaulį, bet ir suvaldyti jo ypatybes, preciziškai sustruktūruojant begalinių dalelyčių srautus į pakankamai klausomą muziką, kurioje nano garsai įgautų komunikaciją mums ir leistų įsiklausyti į jų skambesio pasaulį.
Kūrinį sudaro suformuotos savito charakterio struktūrinės padalos, kuriuose nano garsinės dalelės aktyvuojamos per vis kitokius muzikinius parametrus. Kažkada kai kurių savo kūrinių estetikoms įvardinti buvau suformulavęs neogardo terminą, tad šio kūrinio estetiką įvardinčiau jau *nanogardu*.

***Nanosonix* (2023).** This work explores and uses extremely short-duration sounds – the world of sonic events at the micro- to nanosecond level.
A person can hear a sound even shorter than 0.0001 second (at least, I heard it while experimenting with sound durations in digital programs), but in this case, our consciousness is no longer able to perceive and determine what the pitch or duration of the sound is; therefore, basically it is already the realm of quantum" sounds, relative to our perception. However, my goal was not only to explore the world of nano sounds but also to control its features, precisely structuring the streams of infinite particles into rather listenable music, in which nano sounds would gain communication for us and allow us to deeply listen to their sound world.
The work consists of formed structural sections of a unique character, in which nano sound particles are activated through completely different musical parameters. I once formulated the term neogarde to name the aesthetics of some of my works, and I would define the aesthetics of this work as *nanogarde*.

Spalio 29 d., 19:00 | 29 October, 7 PM
NACIONALINĖ FILHARMONIJA | NATIONAL PHILHARMONIC HALL

Lietuvių scenos garsenybės | Famous Lithuanian soloists

JUSTINA GRINGYTĖ

(mecosopranas | mezzo-soprano)

RŪTA LIPINAITYTĖ

(smuikas | violin)

Lietuvos valstybinis simfoninis orkestras | Lithuanian State Symphony Orchestra
Dirigentas | Conductor ROBERTAS ŠERVENIKAS

Kaija Saariaho. *Laterna Magica*
Žibuoklė Martinaitytė. *Enheduana* mecosopranui ir orkestrui, pasaulinė premjera | for mezzo-soprano and orchestra, world premiere*
Fazil Say. Koncertas smuikui ir orkestrui | Violin Concerto *1001 Nights in the Harem*

* Festivalio GAIDA užsakymas | Commission of GAIDA festival

Kaija Saariaho (1952–2023) pirmiausia studijavo vaizduojamąjį meną Pramoninių menų universitete Helsinkyje (dabar Aalto universiteto Menų, dizaino ir architektūros mokyklos dalis). Vėliau ji pasuko į kompoziciją – studijavo pas Paavo Heininėną Sibelijaus akademijoje ir pas Klausą Huberį ir Brianą Ferneyhoughą Freiburgo muzikos mokykloje. Taip pat nuo 1982 m. ji studijavo kompiuterinę muziką IRCAM ir nuo tada liko Paryžiuje. Saariaho kūrybai didelę įtaką darė spektrinė muzika. Raktas į jos muzikinę kalbą nuo devintojo dešimtmečio – „tembrinės ašies“ sampratos tyrinėjimas, kai „triukšminga, grūdėta tekstūra yra panaši į disonansą, o švelni, skaidri tekstūra atitinka konsonansą“. Jos kūrinių muzikinė kalba pasižymi laipsniškomis garsinės medžiagos transformacijomis.
Kurdama muziką Saariaho nuolat bendradarbiavo su kitais menininkais: muzikologu Risto Nieminenu, dirigentu Esa-Pekka Salonen ir violončelininku Anssi Karttunenu, taip pat fleitininke Camilla Hoitenga, sopranais Dawn Upshaw ir Karita Mattila, pianistu Emmanueliu Axu. Kaija Saariaho pelnė daugybę prizų, tarp kurių – „Kranichsteiner Musikpreis“ už kūrinį *Lichtbogen* (1986), kuriame ji atskleidė savo asmeninę, šviesią tonalumo formą. Šalia gausybės kitų apdovanojimų ji taip pat pelnė Grawemeyerio prizą (2003), BBVA fondo „Frontiers of Knowlede“ prizą (2018) už indėlį į šiuolaikinę muziką ir „Bienale Musica“ Auksinį liūtą (2021).

Pagal brahms.ircam.fr

Kūrinio ***Laterna Magica*** (liet. „Stebuklingasis žibintas“) pavadinimą kompozitorė pasiskolino iš 1987 m. išleistos režsieriaus Ingmaro Bergmano (1918–2007) autobiografijos. Saariaho pajautė paralelę tarp manipuliacijos projektuojamais vaizdais ir to, kaip klausytojas suvokia realiu laiku atliekamą muziką: „Ilgainiui skaitant knygą, muzikinių motyvų variacijos skirtingu tempu išryškėjo kaip viena pagrindinių idėjų tuo metu rašytam orkestriniam kūriniui“, – rašė kompozitorė. „Tai simbolizavo *laterna magica* – pirmasis aparatas, sukūręs judančio vaizdo iliuziją: rankenai sukantis vis greičiau, atskiri vaizdai išnyksta, o akis mato nuolatinį judėjimą.“
Savo kompozicijai Saariaho panaudojo Bergmano sudarytą sąrašą būdvardžių, apibūdinančių įvairias šviesos rūšis. Naudodama vokiškus atitikmenis (kūrinį *Laterna Magica* užsakė Berlyno filharmonijos orkestras), ji įvairiais momentais liepia muzikantams deklamuoti šiuos žodžius: švelni, pavojinga, svajinga, gyva, mirusi, aiški, miglota, karšta, stipri, nuoga, staigi, tamsi, pavasariška, skvarb, spaudžianti, tiesioginė, įstriža, jausminga, slegianti, ribojanti, nuodinga, raminanti, ryški šviesa. Šviesa.

sfsymphony.org

Kaija Saariaho (1952-2023) first studied visual arts at the University of Industrial Arts (now part of the Aalto University School of Arts, Design and Architecture) in Helsinki. She subsequently turned to composition, studying with Paavo Heininen at the Sibelius Academy, and with Klaus Huber and Brian Ferneyhough at the Freiburg Musikhochschule. She also studied computer music at IRCAM starting in 1982, and since then has remained a resident of Paris.
Saariaho's work was heavily influenced by spectral music. Key to her musical language since the 1980s is the exploration of the concept of the "timbral axis," in which "a noisy,

grainy texture is akin to a dissonance, whereas a smooth, transparent texture corresponds to a consonance." Her musical language is marked by gradual transformations of sonic material.
Saariaho's creative work was always the result of collaborations with other artists, including musicologist Risto Nieminen, conductor Esa-Pekka Salonen, and cellist Anssi Karttunen, as well as flutist Camilla Hoitenga, sopranos Dawn Upshaw and Karita Mattila, and pianist Emmanuel Ax.
Kaija Saariaho has been the recipient of numerous prizes, including the Kranichsteiner Musikpreis for Lichtbogen (1986), a work in which she revealed her personal, luminous form of tonality. She also received American Grawemeyer Award for Music Composition (2003), the "Frontiers of Knowledge" Prize from the BBVA Foundation (2018) for her contribution to contemporary music, and the Golden Lion prize from Biennale Musica (2021), among many other accolades.

From brahms.ircam.fr

Laterna Magica (The Magic Lantern) borrows its title from the autobiography that Ingmar Bergman (1918-2007), the pioneering film director, published in 1987. Saariaho began to sense a parallel between this manipulation of projected images and how music unfolding in real time in performance is perceived by the listener: "In time, as I read the book, the variation of musical motifs at different tempos emerged as one of the basic ideas behind the orchestral piece on which I was beginning to work," writes the composer. "Symbolizing this was the laterna magica, the first machine to create the illusion of a moving image: as the handle turns faster and faster, the individual images disappear and instead the eye sees continuous movement."
For her composition, Saariaho extracted a list Bergman made of adjectives describing varying species of light. Using the German equivalents—since Laterna Magica was commissioned for the Berlin Philharmonic—she instructs the musicians at various points to recite these words: gentle, dangerous, dream-like, lively, dead, clear, hazy, hot, strong, naked, sudden, dark, spring-like, penetrating, pressing, direct, oblique, sensuous, overpowering, restricting, poisonous, pacifying, bright light. Light.

sfsymphony.org

Žibuoklė Martinaitytė, žr. p. 56.
***Enheduana* (2023)** mecosopranui ir simfoniniam orkestrui
Enheduana – tai septynių dalių ciklas pagal senovės šumerų karališkos kilmės šventikės ir poetės Enheduanos tekstus. Gyvenusi 2300 pr. m. e. dabartinio Irako teritorijoje, ji yra laikoma pirmąja poete, kurios autorystė mums istoriškai žinoma. Labiau nei jos žodžiai, skirti ritualinėms apeigoms, mane įkvėpė pats jos gyvenimo ir ypač kūrybos faktas. Praeitais metais Niujorke vyko didžiulė meno paroda, skirta Enheduanai, taip pat pasirodė ir jos tekstai, naujai išversti į anglų kalbą. Ši asmenybė sukėlė didžiulį visuomenės susidomėjimą, ypač todėl, kad daugybę šimtmečių buvo užmiršta. Ji simbolizuoja ir daugybę kitų moterų menininkių, visiškai ištrintų iš meno istorijos ir tik dabar atgaunančių savo tikrąją vietą.
Kūriniui pasirinkau Enheduanos tekstą „Himnas Inanai" anglų kalba su keletu panaudotų autentiškų šumerų kalbos žodžių. Kadangi yra išlikę tik teksto fragmentai, teko iš jų susikurti tarsi naują istoriją, kur daug kas nutylėta ar tik užsiminta, bet temos yra stebėtinai aktualios ir šiandien – nuo karo grėsmės iki gamtos katastrofų, priverstinės žmonių tremties iš gimtojo krašto ir lyčių ambivalentiškumo.
Tekstas „Himnas Inanai" iš Sophus Helle knygos *Enheduana (the complete poems of the world's first author)* naudojamas gavus malonų autoriaus ir leidyklos „Yale University Press" leidimą.

I. Invocation. *innin-ša-gura*. / Kreipimasis (šumerų kalba)
II. *Queen of vast heart / Didžios širdies karaliene*
III. *to run, to flee, to calm, to quiet.../ bėgti, sprukti, nurimti, nutilti...*
IV. *when your eyes... / kai tavosios akys...*
V. *I am Enheduana/ Aš esu Enheduana*
VI. *Let it be / Tebūnie*
VII. *innin nin-ene nam...* (šumerų kalba)

Žibuoklė Martinaitytė

Žibuoklė Martinaitytė, see page 57.
***Enheduana* (2023)**
This piece consists of 7 parts based on the texts of Enheduana, a priestess and a poetess of ancient Sumerian royal origin. She lived around 2300 BCE in the territory of present-day Iraq and is considered the first poet whose authorship is historically known to us. I was inspired by the very fact of her existence almost more than her words intended for religious rites. Last year, there was a major exhibition in New York dedicated to Enheduana at the Morgan Museum and Library, as well as the publishing of the book by Sophus Helle with new translations of her texts into English. Her personality awakened great public curiosity, especially since she was forgotten for so many centuries. She symbolizes many other female artists who have been completely erased from the art history, and only now are starting to regain their rightful place.
I chose one of her texts "Hymn To Inana" in English with some authentic Sumerian words. Since only fragments of the texts have survived, it was necessary to create a new story, where many things are kept silent or only hinted at, but the topics present in the text are surprisingly relevant even today - from the devastation of war to natural disasters, the forced exile of people from their homeland and gender-bending identities.
The text is from Sophus Helle's book *Enheduana (the complete poems of the world's first author)* and used with kind permission of the author and Yale University Press.
I. Invocation. *innin-ša-gura*
II. *Queen of vast heart*
III. *to run, to flee, to calm, to quiet…*
IV. *when your eyes...*
V. *I am Enheduana*
VI. *Let it be*
VII. *innin nin-ene nam...*

Žibuoklė Martinaitytė

Fazil Say, žr. p. 14.
Koncertą smuikui *1001 Nights in the Harem* (2008) sudaro keturios dalys, laisvai įkvėptos Šecherezados *Tūkstančio ir vienos nakties*. Pirmoji dalis atspindi haremą: pristatomos įvairios skirtingus charakterius turinčios haremo moterys. Antroji dalis – šokio šėlsmas, vakarėlis su įvairiausių šokių muzika. Trečioji dalis vaizduoja kitą rytą, joje skamba populiarios turkiškos dainos variacijos. Ketvirtoji dalis prasideda dramatiškai, bet galiausiai sugrįžta ankstesnių įvykių reminiscencijos ir kūrinys svajingai baigiasi lydimas linksmos nuotaikos ir jausmingų rytietiškų garsų.
Kaip ir būdinga rytietiškam skambesiui, orkestre groja nemažai turkiškų mušamųjų instrumentų, tarp jų *kudüm* ir *bendir*, taip pat skamba metalofonas, marimba, vibrafonas, čelesta ir arfa. Tačiau istoriją pasakoja ir klausytoją viso kūrinio metu lydi solo smuikas. Jo partija yra labai virtuoziška ir sujungianti keturias dalis į intensyviai atmosferišką visumą, kurioje solo smuikas tarp kiekvienos dalies nusklendžia į solo kadenciją, kartais akompanuojamą vieno iš mušamųjų instrumentų.

Fazil Say, see page 15.
Violin Concerto *1001 Nights in the Harem* (2008) consists of four movements whose inspiration is loosely connected with Scheherazade's *One Thousand and One Nights*. The first movement is set inside the harem; a variety of women from the harem are introduced, each with her own different personality. The second movement is a frenzy of dance – a party night with an abundance of different types of dance music. The third movement depicts the next morning and consists primarily of variations on a well-known Turkish song. The fourth movement begins dramatically, but develops into a reminiscence of all the previous events and the work culminates dreamily in a happy mood with sensuous oriental sounds.
As appropriate for an oriental soundscape, the orchestra includes a series of Turkish percussion instruments such as a kudüm or bendir, but also glockenspiel, marimba und vibraphone, celesta and harp. It is however the solo violin which tells the story and also accompanies the listener through the entire work. The violin part is highly virtuoso and unites the four movements into an intensely atmospheric whole in which the solo violin soars off into a solo cadenza between each movement, sometimes accompanied by one of the percussion instruments.

Fazil Say

Atlikėjai | Performers

Justina Gringytė (g. 1986) sulaukė didelio įvertinimo už savo „nokautuojančią techniką" („The Times") ir „griausmingai galingą balsą" („The Telegraph"). J. Gringytė studijavo Lietuvos muzikos ir teatro akademijoje, Karališkajame Velso muzikos ir dramos koledže bei Nacionalinėje operos studijoje Londone. 2015 m. Tarptautiniuose operos apdovanojimuose ji buvo apdovanota „Metų jaunąja dainininke", taip pat yra baigusi Jette Parker jaunųjų menininkų programą Karališkajame operos teatre „Covent Garden".
Tarp pastarųjų metų vaidmenų – Maddalena operoje *Rigoletto* (Paryžiaus nacionalinė opera; Karališkasis operos teatras „Covent Garden", Madrido Teatro Real, Anglijos nacionalinė opera); Amneris *Aidoje* (Izraelio opera), Hänsel operoje *Hänsel und Gretel* (Korėjos nacionalinė opera ir Vilniaus miesto opera); Suzuki *Madam Baterflai* (Gran Teatre del Liceu); Dalila operoje *Samsonas ir Dalila* (Vilniaus miesto opera); Romeo *Kapulečiuose ir Montekiuose* (Lietuvos nacionalinis operos ir baleto teatras), *Karmen* (Anglijos nacionalinė opera, San Karloso nacionalinis teatras, Lietuvos nacionalinis operos ir baleto teatras, Teatro Massimo Palermo). Taip pat mecosopranas nuolat atlieka koncertinius kūrinius su orkestrais, tarp jų – Mahlerio Simfonijos Nr. 2, 3 ir 8, Corigliano *One Sweet Morning*, Lili Boulanger 130 Psalmė, Beethoveno Simfonija Nr. 9, Verdi *Requiem*, Dvořáko *Stabat Mater*, Šerkšnytės *Saulėlydžio ir aušros giesmės*. Jos debiutinis įrašas „The Complete Rachmaninov Songs" su su lainu Burnside'u (leid. „Delphian") buvo įtrauktas į 2014 m. „Gramophone" nominantų sąrašą, o jos 2018 m. išleistas Medtnerio dainų įrašas (taip pat su lainu Burnside'u) irgi sulaukė didžiulio pripažinimo, „Gramophone" gyrė plokštelės „šviežią, naują perspektyvą".

Pagal justinagringyte.com

Lithuanian mezzo-soprano **Justina Gringytė** (b. 1986) has received high praise for her "knockout technique" (The Times) and "thunderously powerful voice" (The Telegraph). J. Gringytė studied at Lithuania's Academy of Music and Theatre, the Royal Welsh College of Music and Drama, and the National Opera Studio in London.

She was awarded Young Singer of the Year at the 2015 International Opera Awards, and is a graduate of the Jette Parker Young Artists Programme at the Royal Opera House, Covent Garden.
Recent operatic highlights include Maddalena at Rigoletto (Opéra national de Paris; Royal Opera House, Covent Garden; Teatro Real, Madrid; English National Opera); Amneris at Aida (Israeli Opera); Hänsel at Hänsel und Gretel (Korean National Opera and Vilnius City Opera); Suzuki at Madama Butterfly (Gran Teatre del Liceu); Dalila at Samson et Dalila (Vilnius City Opera); Romeo at I Capuleti e i Montecchi (Lithuanian National Opera); Carmen (English National Opera, Teatro Nacional de São Carlos, Lithuanian National Opera, Teatro Massimo Palermo). Equally in demand on the concert platform, recent performances include Mahler's Symphony No.2 'Resurrection', Corigliano's One Sweet Morning, Mendelssohn's Lobgesang, Op. 52, Boulanger's Psalm 130, Beethoven's Symphony No 9; Mahler Symphony No 3, Mahler Symphony No 8, Verdi Requiem, Dvořák's Stabat Mater, Raminta Šerkšnyte's Songs of Sunset and Dawn.Her debut recording The Complete Rachmaninov Songs (Delphian, with Iain Burnside) was shortlisted for the 2014 Gramophone Awards and her recording of Medtner songs, also with Iain Burnside, was released in 2018 to great acclaim, with Gramophone praising the disc's "fresh new perspective".

From justinagringyte.com

Rūta Lipinaitytė (g. 1978) yra daugelio tarptautinių – J. Heifetzo gimimo 100-ųjų metinių, I-ojo duetų Švedijoje, Holšteino festivalio orkestro akademijos, P. Konjovič Jugoslavijoje, G. Enescu Rumunijoje – bei keturių respublikinių jaunųjų atlikėjų konkursų laureatė, konkurso „Yamaha music foundation of Europe" nugalėtoja. Kaip solistė Rūta grojo su Drezdeno, Brno, Kataro filharmonijų, Kroatijos radijo, Zagrebo simfoniniais orkestrais, Lietuvos nacionaliniu simfoniniu orkestru, kameriniu orkestru „Kremerata Baltica", Lietuvos, Šv. Kristoforo, VDU, Klaipėdos, Šiaulių ir Talino kameriniais orkestrais, Maskvos kameriniu orkestru „Metų laikai", Lietuvos ir Estijos muzikos ir teatro akademijų simfoniniais orkestrais. Rūtos kaip ansamblistės veikla yra neatskiriama nuo orkestro „Kremerata Baltica", kuriame ji griežė nuo orkestro įkūrimo 1998 m. iki 2014 m., 2004–2008 m. buvo „Kremerata Baltica seksteto" narė. Nuo 1995 m. smuikininkė rengia programas su pianiste Indre Baikštyte, jų duetas pasivadino „Domino duo". Lipinaitytės akademinė veikla susijusi su Lietuvos ir Estijos muzikos ir teatro akademijomis. 2005–2008 m. smuikininkė dėstė Taline, čia 2008 m. jai suteiktas muzikos daktaro laipsnis. Šiuo metu Lipinaitytė yra LMTA profesorė, Styginių instrumentų katedros vedėja, dažnai kviečiama vesti smuiko meistriškumo kursus Lietuvoje ir užsienyje. Ypatingą dėmesį smuikininkė skiria Lietuvos kompozitorių šiuolaikinės muzikos sklaidai. Jos repertuare – Bajoro, Barkausko, Bružaitės, Jurkūno, Juozapaičio, Latėno, Malcio, Martinaičio, Rimšos, Salyno, Šenderovo kūriniai, kuriuos smuikininkė ne kartą atliko Lietuvos ir užsienio koncertų salėse. Lietuvos radijo fonduose yra virš 30 smuikininkės įrašų. 2014 ir 2018 m. jai paskirta Valstybės stipendija kultūros ir meno kūrėjams.

Rūta Lipinaitytė (b. 1978) is the winner of several Lithuanian and international violin and chamber music competitions, and Grand Prix winner of the International Competition for Young Musicians Petar Konjovic in Belgrade. She was awarded the 3rd Prize at the Heifetz International Competition and International Competition dedicated to Enescu in Bucharest, as well as the 2nd Prize at the First International Duo Competition, Sweden, and Schleswig-Holstein Music Festival's Orchestra Academy. In 1998 Rūta was awarded the scholarship of Yamaha Music Foundation in Europe. As a soloist, Rūta appeared with numerous orchestras including Dresden, Brno, and Qatar Philharmonics, Croatian Radio, Lithuanian National Symphony orchestras, Kremerata Baltica, Lithuanian, St. Christopher, Tallinn, Klaipėda, VDU, Šiauliai, Arkhangelsk, Accademia d'Archi Arrigoni Chamber orchestras, Moscow Chamber orchestra The Seasons, etc. Rūta was a member of 60 Grammy-winning

orchestra Kremerata Baltica from its foundation in 1998 till 2014. In 2004–2009 she was a member of Kremerata Baltica sextet. Since 1995 Rūta has been performing with pianist Indrė Baikštytė as Domino Duo. Lipinaitytė's academic activity is associated with the Estonian and Lithuanian Academies of Music and Theatre. In 2005–2008, she was a violin lecturer with the Tallinn academy, where she was awarded a PhD in Music. Currently, she is a violin professor and Head of the String Department of the Lithuanian Academy of Music and Theatre. Rūta often gives violin master classes.
Special attention in violinist's repertoire is focused on contemporary music by Lithuanian composers. Her repertoire includes works by Bajoras, Barkauskas, Bružaitė, Jurkūnas, Juozapaitis, Latėnas, Malcys, Martinaitis, Rimša, Salynas, and Šenderovas, that have been performed repeatedly in Lithuanian and foreign concert halls.
Rūta has presented over 30 audio recordings for the Lithuanian Radio archive. In 2014 and 2018 she was awarded the State Scholarship for Artists.

Dirigentas **Robertas Šervenikas** (g. 1966), baigęs M. K. Čiurlionio menų mokyklą, įgijo chorinio, operinio ir simfoninio dirigavimo diplomus Sankt Peterburgo N. Rimskio-Korsakovo konservatorijoje. Tarptautinė dirigento karjera prasidėjo 1997 m., kai Mstislavas Rostropovičius jį pakvietė asistentu į Eviano festivalį statant Sergejaus Prokofjevo baletą *Romeo ir Džuljeta*. 1993 m. Šervenikas pradėjo diriguoti Lietuvos nacionaliniam simfoniniam orkestrui. Maestro yra kviečiamas diriguoti Izraelio kameratai, Slovėnijos nacionalinės operos, Karališkosios filharmonijos (Jungtinė Karalystė) ir kitiems simfoniniams orkestrams. Nuo 2008 m. jis kviečiamas diriguoti Miuncheno valstybinėje operoje. Su įvairiais kolektyvais maestro koncertavo beveik visose Europos šalyse, Japonijoje, Pietų Afrikos Respublikoje, Brazilijoje, Izraelyje, Rusijoje, bendradarbiavo su žymiais pasaulio solistais. 2008–2018 m. buvo Lietuvos nacionalinio operos ir baleto teatro muzikos vadovas, šiame teatre parengė daugybės operų ir baletų premjeras. 2016 m. Šervenikas apdovanotas Kultūros ministerijos aukso garbės ženklu *Nešk savo šviesą ir tikėk*. Dirigentas ypač vertinamas už aktyvią ir įvairialypę kūrybinę raišką – lietuvių kompozitorių simfoninių kūrinių premjeras bei įtaigias ir brandžias šiuolaikinės ir klasikinės muzikos interpretacijas. Intensyvi kūrybinė maestro veikla 2005 m. buvo įvertinta Lietuvos nacionaline premija. Šervenikas nuolatos kviečiamas diriguoti festivalio *Gaida* koncertuose. Dirigento repertuaras nuolat balansuoja tarp operos, baleto ir simfoninės muzikos, tačiau ypatingą vietą jame užima šiuolaikiniai kūriniai. Šervenikas yra daugelio Lietuvos kompozitorių kūrinių pirmasis atlikėjas, įrašęs kelias dešimtis šiuolaikinės muzikos kompaktinių plokštelių, tarp kurių ir su *Naxos*, *Finlandia records* bei kitomis įrašų kompanijomis.

opera.lt

Conductor **Robertas Šervenikas** (b. 1966) graduated from Čiurlionis School of Arts in Vilnius and St. Petersburg Conservatory where he studied choral, operatic, and symphonic music conducting. His international carrier launched in 1997 at the Evian Festival, where Rostropovich invited him to take part in setting Prokofiev's Romeo and Juliet. Šervenikas began to conduct the Lithuanian National Symphony Orchestra in 1993. Šervenikas has been invited to conduct the Israel Camerata, National Opera of Slovenia, Royal Philharmonic (UK), and other orchestras. In 2008 he has been a guest conductor of the Munich State Opera. Šervenikas has performed with various orchestras in almost

all European countries, Japan, the South African Republic, Brazil, Israel, and Russia, and has collaborated with world-famous soloists. In 2008–2018 he was the Artistic Director of the Lithuanian National Opera and Ballet Theatre, where he conducted many premieres of operas and ballets. In 2016 Šervenikas was awarded the Ministry of Culture Medal, *Carry Your Light and Believe*. Šervenikas is noted for his active and versatile creative activities – premieres of symphony music by Lithuanian composers, as well as mature and convincing interpretation of contemporary and classical music. His intensive creative activities brought him the Lithuanian National Prize for Culture and Arts in 2005. Maestro is a frequent conductor of concerts at the *Gaida* festival. The conductor›s repertoire constantly balances opera, ballet, and symphonic music, but contemporary works have a special place. Šervenikas is the first performer of the works by many Lithuanian composers, and has recorded several dozen CDs of contemporary music, including with *Naxos*, *Finlandia records*, and other record companies.

opera.lt

Lietuvos valstybinį simfoninį orkestrą (LVSO) 1988 m. subūrė jo meno vadovas ir vyriausiasis dirigentas Gintaras Rinkevičius. Nuo 1999 m. LVSO pasirodymus rengia Vilniaus kongresų rūmų koncertų salėje, koncertuoja Lietuvoje ir svetur (Prancūzijoje, Italijoje, Vokietijoje, Olandijoje, Ispanijoje, Didžiojoje Britanijoje, Taivane ir kt.), dalyvavo prestižiniuose festivaliuose, tarp kurių – Varšuvos ruduo Lenkijoje, Europamusicale Vokietijoje, Estorilio pakrantės Portugalijoje, Santa Kruso ir Santandero Ispanijoje, Nijono Šveicarijoje, Čičesterio bei Lidso Didžiojoje Britanijoje. Su LVSO yra koncertavę iškilūs solistai ir dirigentai. LVSO kūrybinėje veikloje – unikalios teminės programos, lietuviškų partitūrų premjeros, atliktos visos Gustavo Mahlerio ir Ludwigo van Beethoveno simfonijos. Gausų simfoninės muzikos repertuarą papildo koncertiniai ir sceniniai operų pastatymai, parengta daugiau kaip 20 operų, 2007 m. atlikta pusiau sceninė Juliaus Juzeliūno operos *Žaidimas* premjera. Nuo 2006 m. bendradarbiaudamas su režisiere Dalia Ibelhauptaite

ir kostiumų dailininku Juozu Statkevičiumi LVSO kasmet pastato bent po vieną naują operos spektaklį. LVSO diskografijoje daugiau kaip 20 kompaktinių plokštelių, nuo 2005 m. įgyvendinamas išskirtinis užmojis Lietuvos muzikos istorijoje įrašyti ir išleisti visus Mahlerio simfoninius kūrinius. 2006 m. orkestrui suteikta Japonijos vyriausybės kultūrinė parama – daugiau kaip 1 mln. litų vertės nauji muzikos instrumentai.

lvso.lt

The Lithuanian State Symphony Orchestra (LVSO) was founded in 1988 upon the initiative of Rinkevičius, its artistic director and principal conductor. Since 1999, the LVSO has been based in Vilnius's Congress Concert Hall. The orchestra gives concerts in Lithuania and abroad (France, Italy, Germany, the Netherlands, Spain, Great Britain, Taiwan, etc.), has taken part in prestigious festivals, including Warsaw Autumn and Europamusicale in Munich and locations such as the Estoril Coast in Portugal, Santa Cruz and Santander in Spain, Nyon in Switzerland, and Chichester and Leeds in Great Britain. The LVSO has collaborated with prominent soloists and conductors. The LVSO has presented many unique thematic programs, premiered Lithuanian works, and performed complete symphonies by Gustav Mahler and Ludwig van Beethoven. The orchestra's symphonic repertoire is complemented by concert versions of staged operas – about 20 in total. In 2007, the orchestra premiered *Žaidimas* (*The Game*), a semi-staged opera by Julius Juzeliūnas. In 2006, the LVSO commenced collaboration with theater director Dalia Ibelhauptaitė and costume designer Juozas Statkevičius. The team annually produces at least one new opera. The LVSO's discography amounts to more than 20 CDs. Since 2005, the orchestra has been carrying out an exceptional project in Lithuania—to record and release Mahler's complete symphonic works. In 2006, the orchestra was granted Japanese governmental cultural support – over a million litas for the purchase of new musical instruments.

lvso.lt

Lapkričio 3 d., 19:00 | 3 November, 7 PM
NACIONALINĖ FILHARMONIJA | NATIONAL PHILHARMONIC HALL

KETURI GENIUŠAI & KETURI FORTEPIJONAI
FOUR GENIUŠAS & FOUR PIANOS

LUKAS GENIUŠAS (fortepionas | piano)
ANNA GENIUŠIENĖ (fortepionas | piano)
PETRAS GENIUŠAS (fortepionas | piano)
JULIUS GENIUŠAS (fortepionas | piano)

Simeon Ten Holt. *Canto Ostinato*

Simeon Ten Holt, žr. p. 8.
Keturiems fortepijonams skirtas ***Canto Ostinato*** (1976) – Ten Holto novatoriško minimalistinio stiliaus kvintesencinis pavyzdys, viena žinomiausių ir kritikų labiausiai pripažintų jo kompozicijų. Kūrinys parašytas naudojant trumpas muzikines „ląsteles", kurias atlikėjai gali kartoti neribotai. Muzika hipnotizuoja, emociškai jaudina ir veda klausytojus į kelionę po muzikinius peizažus.

Pagal brilliantclassics.com

Simeon Ten Holt, see page 9.
Canto Ostinato (1976), scored for four grand pianos, is the quintessential example of Ten Holt's groundbreaking minimalist style, one of his most well-known and critically acclaimed compositions. Constructed using short cells that can be repeated an indeterminate number of times by performers, the music is hypnotic and emotionally moving, taking listeners on a journey through musical landscapes.

From brilliantclassics.com

Atlikėjai | Performers

Pianistas **Lukas Geniušas** (g. 1990) yra įsitvirtinęs kaip vienas įdomiausių ir ryškiausių savo kartos pianistų, giriamas už savo talentą ir brandą (*The Guardian*). Jis yra kelių prestižinių tarptautinių konkursų laureatas – pelnė II vietą Tarptautiniame P. Čaikovskio konkurse Maskvoje (2015) ir II vietą Tarptautiniame F. Chopino konkurse (2010). Pianistas yra nuolat kviečiamas atlikti rečitalius prestižiškiausiose pasaulio koncertų salėse, tokiose kaip Londono Wigmore Hall, Amstedarmo Concertgebouw, Paryžiaus Salle Gaveau, Louvre Auditorium, Niujorko Frick Collection ir kt. Jis taip pat reguliariai kviečiamas pasirodyti festivaliuose, koncertuoja solo su žymiais orkestrais, tarp jų – Prancūzijos radijo filharmonijos, Liono nacionaliniu, NHK simfoniniu, Birmingemo simfoniniu, *Kremerata Baltica*, Toronto simfoniniu orkestrais, diriguojant Michailui Pletnevui, Leonardui Slatkinui, Charlesui Dutoit, Sauliui Sondeckiui ir kitiems. Nuo 2015 m. pianistas yra filantropinio projekto *Looking at the Stars* Toronte dalyvis. Tarp pastarųjų pasiekimų – debiutas prestižiniame *Gilmore Keyboard* festivalyje, rečitaliai Salle Gaveau ir Auditorium de Lyon salėse, taip pat koncertai su Sankt Galeno, Bulgarijos nacionaliniu ir Olborgo simfoniniu orkestrais. Pianisto diskografija apima Beethoveno, Bramso, Rachmaninovo (visi preliudai), Chopino (Etiudai, op. 10 ir op. 25) kūrybą, taip pat kamerinės muzikos įrašus. Jo pirmasis, kompanijos *Mirare* išleistas Prokofjevo fortepijoninių sonatų įrašas 2019 m. buvo įvertintas *Choc de Classica* ir žurnalo *Diapason* Metų rečitalio apdovanojimais.

Pagal geniusas.com

Praised for his "brilliance and maturity" (The Guardian), pianist **Lukas Geniušas** (b. 1990) has firmly established himself as one of the most exciting and distinctive artists of his generation. He is invited to give recitals in the most prestigious venues all over the world such as the Wigmore Hall, Concertgebouw Amsterdam, Salle Gaveau, Louvre Auditorium, Frick Collection New York, and others. Geniušas is the laureate of several prestigious international competitions, notably the Silver Medalist at the 2015 Tchaikovsky Competition in Moscow and the 2010 International Chopin competition. Since 2015, he has been a featured artist for Looking at the Stars a philanthropy project based in Toronto. Lukas is invited to give recitals in the most prestigious concert halls and festivals all over the world. He performs with numerous orchestras, including the Orchestre Philharmonique de Radio France, the Orchestre national de Lyon, the NHK Symphony Orchestra, the City

of Birmingham Symphony Orchestra, Kremerata Baltica, and Toronto Symphony, under the batons of conductors such as Mikhail Pletnev, Leonard Slatkin, Charles Dutoit, Saulius Sondeckis, etc. Recent highlights included Lukas's debuts at the prestigious Gilmore Keyboard Festival and recitals at the Salle Gaveau and Auditorium de Lyon as well as concerts with the St. Gallen Symphony Orchestra, the Bulgarian National Symphony Orchestra, and the Aalborg Symphony Orchestra. Lukas's critically acclaimed discography includes works by Beethoven, Brahms, Rachmaninov (the complete Preludes), Chopin (Etudes opus 10 and 25), and various chamber works. His most recent CD, of Prokofiev's 2nd and 5th sonatas, was awarded the prestigious Diapason d'Or by Diapason Magazine in January 2019.

From geniusas.com

Annos Geniušienės (g. 1991 m.) šviežios, daugiasluoksnės ir galingos interpretacijos 2022 m. Van Cliburn tarptautiniame pianistų konkurse pelnė jai sidabro medalį bei gerbėjų visame pasaulyje. Gerų žodžių negailėjo ir kritikai: „Galingas garsas, stipri muzikinė asmenybė ir grynas virtuoziškumas... mūsų kritikas vos nenukrito nuo kėdės" (*Musical America*). Po sėkmingo pasirodymo konkurse sekė ir kvietimai iš garbingų institucijų. Tarp pastarojo meto pianistės pasirodymų – debiutiniai rečitaliai Vašingtono scenos menų Kenedžio centre ir Vienos Konzerthaus, debiutiniai koncertai Ciuricho Tonhalle ir Bazelio Stadtcasino bei nemažai kitų kolaboracijų. Šių metų rugsėjį pasirodė naujausias Annos albumas *Berceuse* – labai asmeniškas projektas su lopšinėmis fortepijonui, kurias sukūrė įvairūs kompozitoriai nuo Johno Fieldo ir Liszto iki Dutilleux ir Weinbergo. Kitąmet kartu su vyru ir dažnu scenos partneriu, pianistu Luku Geniušu, ji ketina įrašyti duetinį albumą su leidykla „Alpha".
Anna susikūrė įvairialypę menininkės karjerą, koncertavo pagrindinėse Šiaurės ir Pietų Amerikos, Europos ir Azijos salėse bei pasirodė su tokiais garsiais dirigentais kaip Marin Alsop, Edwardas Gardneris, Nicholas McGeganas. Taip pat daug dėmesio pianistė skiria kamerinei muzikai, glaudžiai bendradarbiauja su Quartetto di Cremona, groja fortepijoniniame duete su Luku Geniušu.
Anna Geniušienė 2015 m. baigė Maskvos Čaikovskio konservatoriją, o 2018 m. Londono Karališkojoje muzikos akademijoje su pagyrimu baigė magistro studijas. Taip pat ji aktyviai dėsto, veda meistriškumo kursus ir teisėjauja konkursuose. Šiuo metu su vyru ir dviem mažamečiais sūnumis gyvena Lietuvoje.

Pagal annageniushene.com

Anna Geniushene's (b. 1991) fresh, layered, and powerful interpretations defined her participation at the 2022 Van Cliburn International Piano Competition—and won her the coveted silver medal and the adoration of fans around the globe. And the critics couldn't get enough: "powerhouse sound, forceful musical personality, and sheer virtuosity…had this critic on the edge of his seat" (*Musical America*). Accolades ensued, and invitations from well-respected institutions followed. Recent and upcoming engagements are highlighted by debut recitals for Washington Performing Arts at the Kennedy Center, Wiener Konzerthaus, debut concerts at Tonhalle Zurich and Stadtcasino Basel, and many other collaborations. Anna's newest album – a deeply personal project of lullabies spanning from John Field and Liszt to Dutilleux and Weinberg – was released in September 2023, and she is set to record a duo disc with her husband and frequent collaborator, pianist Lukas Geniušas, for release next year on the Alpha label.
Anna has developed a diverse and versatile career as an artist, performing in major venues throughout North and South America, Europe, and Asia, and appearing with famous conductors such as Marin Alsop, Edward Gardner, and Nicholas McGegan. Also, she has a dedication to chamber music, including close collaborations with Quartetto di Cremona and in duo piano repertoire with Lukas Geniušas.
Anna Geniushene graduated from the Moscow Tchaikovsky Conservatory in 2015 and completed her Master's with Distinction and Advanced Diploma from the Royal

Academy of Music (London) in 2018. Also an enthusiastic teacher, she actively teaches masterclasses and adjudicates competitions. She currently resides in Lithuania with her husband and their two young sons.

From annageniushene.com

Tarp Lietuvos atlikėjų **Petras Geniušas** (g. 1961) išsiskiria interesų įvairiapusiškumu ir nuolatinėmis, dažnai rizikingomis naujų išraiškos formų, nekasdieniškų muzikinių ir dvasinių potyrių paieškomis. Meistriškai įvaldęs platų klasikinių, romantinių ir šiuolaikinių kūrinių repertuarą, jis rengia rečitalius ir koncertuoja kaip solistas su Lietuvos simfoniniais orkestrais, įvairiais kameriniais ansambliais ir solistais, dirigentais. Tačiau klasikinio pianisto amplua Petrui Geniušui per maža: neretai jį galima pamatyti akompanuojantį dramos spektakliams, baletui ar net kabaretui, dalyvaujantį džiazo ir įvairius muzikos stilius kryžminančiuose projektuose. Įgimtas smalsumas skatina jį neapsiriboti vien klasikinio pianisto patirtimi ir veikla, nenuilstamai plečiant savo muzikinį akiratį – nuo anglų virginalistų ir įvairių pasaulio tautų folkloro iki avangardinės muzikos, džiazo ir elektronikos. Grįžtamuoju ryšiu visi šie interesai praturtina ir Geniušo klasikinio muzikavimo praktiką. Šalia išlavinto muzikinio skonio, technikos ir jautrumo garsui, tai, matyt, yra viena vertingiausių šio pianisto savybių.
Pianistas gimė muzikų šeimoje Vilniuje. Studijavo pas prof. Jurgį Karnavičių Lietuvos muzikos ir teatro akademijoje ir pas prof. Verą Gornostajevą Maskvos konservatorijoje. Geniušas yra Lietuvos muzikos ir teatro akademijos profesorius, nuo 2015 m. dėsto Škotijos karališkoje akademijoje. Jis vedė meistriškumo kursus Vilniuje, Tokijuje ir Osakoje, Londono Karališkojoje muzikos akademijoje, „Academia Baltica“, 1992–1998 m. dėstė „Yamaha“ meistriškumo kursuose Tokijuje. Pianisto diskografijoje – keletas puikiai kritikų ir klausytojų įvertintų įrašų, išleistų įvairių Vokietijos, Japonijos ir Lietuvos leidėjų. 2004 m. pasirodė Monikos Juozapavičiūtės režisuotas dokumeninis filmas „Improvizacija. Tema: Petras Geniušas“. Pianistas buvo įvertintas Lietuvos nacionaline meno ir kultūros premija (1992) ir Pasaulio intelektinės nuosavybės organizacijos (WIPO) premija (2004), 2011 m. apdovanotas Kultūros ministerijos garbės ženklu „Nešk savo šviesą ir tikėk“, 2015 m. – Lietuvos didžiojo kunigaikščio Gedimino ordino Riterio kryžiumi.

Pagal petrasgeniusas.com

Pianist **Petras Geniušas** (b. 1961) is one of the most prominent, versatile, and adventurous Lithuanian performers. Having mastered an extensive repertoire of classical, romantic, and contemporary works, he frequently appears in recitals and concerts with Lithuanian symphony orchestras and various chamber ensembles and musicians. Apart from his appearances as a classical musician, Geniušas can also often be seen performing on drama stage and in musical performances as well as in jazz and crossover projects. His musical interests range far beyond his background as a classical concert pianist—from English virginalists and ethnic music from different parts of the world to avant-garde, jazz, and electronic dance beats. This also affects the way he interprets classical music, which makes this piano virtuoso so special.
Born into a musical family in Vilnius, Geniušas graduated from the Lithuanian Academy of Music under Prof. Jurgis Karnavičius and from the Moscow Conservatory under Prof. Vera Gornostayeva. Geniušas currently holds a professorship from the Lithuanian Academy of Music and Theatre. Since 2015 he has been teaching piano at the Royal Conservatory of Scotland. He was engaged in master classes in Tokyo and Osaka, Academia Baltica, and the Royal Academy of Music in London. From 1992 to 1998 he taught regularly at the Yamaha Master Class in Tokyo. Geniušas recorded several critically acclaimed CDs for different labels in Germany, Japan, and Lithuania. A documentary *Improvisation. Theme: Petras Geniušas* was shot in 2004 (directed by Monika Juozapavičiūtė for Lithuanian National Radio and Television). In recognition of his wide-ranging concert activities and artistic accomplishments, he became the recipient of the Lithuanian National Award

in 1992 and the WIPO Creativity Award in 2004. In 2011 he received the medal "Bring Your Light and Believe" the Ministry of Culture. In 2015 Petras Geniušas was awarded the Order of the Grand Duke Gediminas.

From petrasgeniusas.com

Dirigentas **Julius Geniušas** (g. 1962) Lietuvos muzikos ir teatro akademijoje baigė prof. J. Aleksos klasę ir įgijo orkestro ir operos dirigento specialybę. Nuo 1986 m. dirba Kauno valstybiniame muzikiniame teatre, 1990–2015 m. – vyr. dirigentas. Nuo 2015 m. dirba LNOBT. Yra Lietuvos muzikos ir teatro akademijos profesorius.
J. Geniušas dirigavo per 2700 spektaklių Kauno valstybiniame muzikiniame teatre, Lietuvos nacionaliniame operos ir baleto teatre, Kongresų rūmuose (su Lietuvos valstybiniu simfoniniu orkestru), Čikagos lietuvių operoje. Kauno valstybiniame muzikiniame teatre parengė per 30 spektaklių premjerų. Nuo 1992 m. per 200 spektaklių dirigavo Lietuvos nacionaliniame operos ir baleto teatre, parengė G. Rossinio *Sevilijos kirpėjo*, R. Šerkšnytės *Penkių Merės stebuklų* operų premjeras. Su Lietuvos valstybiniu simfoniniu orkestru dirigavo per 20 simfoninės muzikos koncertų ir 6 operos spektaklius. Čikagos lietuvių operoje parengė ir dirigavo 6 spektaklių premjeras, tarp jų K. V. Banaičio operą *Jūratė ir Kastytis* (1996).
J. Geniušas Parengė ir dirigavo per 120 simfoninės, operinės ir kamerinės muzikos programų Lietuvoje, Estijoje, Latvijoje, JAV, Vokietijoje, Rusijoje. Išleistos 8 J. Geniušo diriguojamų kūrinių kompaktinės plokštelės su Lietuvos valstybiniu simfoniniu, Lietuvos kameriniu, Kauno valstybinio muzikinio teatro orkestrais.
Dirigentas apdovanotas Estijos Respublikos Baltosios žvaigždės ordinu, Kauno m. 2-jo laipsnio Santakos garbės ženklu (2004). Kartu su kūrybine grupe 2012 m. pelnė „Fortūnos" prizą už G. Donizetti operos *Liučija di Lamermur* pastatymą Kauno valstybiniame muzikiniame teatre.

Pagal opera.lt

Conductor **Julius Geniušas** (b. 1962) graduated from the Lithuanian Academy of Music and Theatre (prof. J. Aleksa's class) and obtained the speciality of orchestra and opera conductor. Since 1986 he has been working at the Kaunas State Musical Theatre, in 1990–2015 he was this theatre's chief conductor. As of 2015 J. Geniušas is working with the LNOBT. He is also professor with the Lithuanian Academy of Music and Theatre.
J. Geniušas has conducted over 2700 performances at the Kaunas State Musical Theater, Lithuanian National Opera and Ballet Theatre, Vilnius Congress Hall (with the Lithuanian State Symphony Orchestra), and Lithuanian Opera in Chicago. He has prepared over 30 productions at the Kaunas State Musical Theatre – operas, operettas, musicals, and ballets. Beginning with 1992, J. Geniušas conducted more than 200 performances at the Lithuanian National Opera and Ballet Theatre, participated in 11 productions, also prepared the premieres of G. Rossini's *Il barbiere di Siviglia* and R. Šerkšnytė's Five Miracles of Mary. He has conducted over 20 symphony music concerts and 6 opera performances with the Lithuanian State Symphony Orchestra. J. Geniušas also prepared and conducted 6 premiere productions by the Lithuanian Opera in Chicago: *Jūratė and Kastytis* by V. Banaitis, Martha by F. Flotow, *The Merry Widow*, *Paganini*, *Il conte di Lussemburgo* by F. Lehar, *L'elisir d'amore* by G. Donizetti.
J. Geniušas has prepared and conducted over 120 symphonic, opera and chamber music programs in Lithuania, Estonia, Latvia, USA, Germany, Russia. 8 CDs of works conducted by J. Geniušas with the Lithuanian State Symphony Orchestra, Lithuanian Chamber Orchestra, Kaunas State Musical Theatre Orchestra were released.
Conductor J. Geniušas was awarded the Order of the White Star of the Republic of Estonia, Kaunas' 2nd Degree of the Honor of Santaka (2004). In 2012, together with the entire creative team, he received the Fortune Prize for the staging of G. Donizetti's opera *Lucia di Lammermoor* at the Kaunas State Musical Theatre.

From opera.lt

Lapkričio 4 d., 19:00 | 4 November, 7 PM
NACIONALINĖ FILHARMONIJA | NATIONAL PHILHARMONIC HALL

Smuiko garsenybė | Famous violin soloist

CHRISTIAN TETZLAFF

(Vokietija | Germany)

LIETUVOS NACIONALINIS SIMFONINIS ORKESTRAS |
LITHUANIAN NATIONAL SYMPHONY ORCHESTRA
FRANCESCO DILLON (violončelė, Italija | cello, Italy)
Dirigentas | Conductor MODESTAS PITRĖNAS

Fazil Say. *1914 Overture*
Francesco Filidei. *I Giardini di Vilnius**
Toshio Hosokawa. *Blossoming II*
Thomas Adès. Koncertas smuikui ir orkestrui | Violin Concerto *Concentric Paths*

* Festivalio GAIDA 2023 užsakymas kartu su | Commissioned by GAIDA Festival together with: *Radio France* (Prancūzija | France), *Teatro Carlo Felice* (Italija | Italy), *Klangspuren Tirol New Music Festival* (Austrija | Austria)

Fazil Say, žr. p. 14.
Savo kūrinyje ***1914* (2014)**, kurį užsakė Belgijos nacionalinis orkestras, Fazilas Say primena Pirmojo pasaulinio karo žiaurumus. Septynių minučių trukmės orkestrinis kūrinys buvo projekto dalis: iš kiekvienos Pirmajame pasauliniame kare dalyvavusios šalies buvo pakviesta po vieną kompozitorių parašyti kūrinį, skirtą karo pradžios šimtmečiui atminti. Fazil Say atstovavo Turkijai (anuomet – Osmanų imperija).

Schott-music.com

Fazil Say, see page 15.
In his piece ***1914* (2014)**, commissioned by the Orchestre National de Belgique, Fazil Say calls the atrocities of the First World War to mind. The seven-minute orchestral piece was part of united project: one composer from each country involved in the First World War was commissioned to write a piece in remembrance of the start of the war 100 years ago. Fazil Say was chosen for Turkey (the Ottoman Empire back then).

Schott-music.com

Francesco Filidei (g. 1973) su aukščiausiu pagyrimu baigė vargonų ir kompozicijos studijas Luigi Cherubini konservatorijoje Florencijoje. Po to tęsė studijas pas Salvatore Sciarrino, Sylvano Bussotti, Giacomo Manzoni ir Jeaną Guillou Ciuriche. 1999–2005 m. studijavo kompoziciją Nacionalinėje Paryžiaus konservatorijoje pas Marco Stroppą ir Frédéricą Durieux bei analizę pas Michaëlą Léviną. Taip pat 2001–2002 m. dalyvavo Cursus (IRCAM kompozicijos ir kompiuterinės muzikos kursas). Kaip solistas koncertavo Berlyno filharmonijoje, Festival d'Automne Paryžiuje, Festival Archipel Ženevoje, Venecijos bienalėje, Milano Musica, IRCAM, Vienos Theaterhaus, Forum Neues Musiktheater of Stuttgart ir kitur. Leidyklos „Rai Trade" leidžiamus jo kūrinius atliko daugybė ansamblių, tarp jų – „Ensemble L'Itinéraire", „Nouvel Ensemble Moderne", „Ensemble Intercontemporain", „Ensemble Orchestral Contemporain", „Les Percussions de Strasbourg", „Klangforum Wien" ir kt. 2006 m. Filidei buvo Zalcburgo muzikos stipendininkas, 2007 m. laimėjo Takefu tarptautinio muzikos festivalio prizą, 2009 m. – Ernsto von Siemenso fondo prizą, o 2011 m. – UNESCO tarptautinės kompozitorių tribūnos „Rostrum" Picasso/Miro medalį.
Francesco Filidei 2018 m. prisijungė prie Emilijos regiono teatrų fondo Italijoje kaip muzikos konsultantas, taip pat yra šiuolaikinės muzikos festivalio „Controtempo" meno vadovas Romos Villa Medici.

Pagal brahms.ircam.fr

***I Giardini di Vilnius* (2023)**
Pastaraisiais metais savo kūriniuose stengiuosi atkurti fono ir figūros santykį, prie kurio atrodė būtina sugrįžti po ilgo temos ir jos artikuliacijos tyrinėjimo laikotarpio.
Šiuo tikslu parašiau keletą koncertinių pjesių, kuriose solisto perteikiamas personažas leidžiasi į skirtinga šviesa ir spalvomis nutviekstus kontrastingus peizažus ir situacijas ir išeina į kelią, dažnai sugrąžinantį į savo paties žingsnius.

Francesco Filidei

Francesco Filidei (b. 1973) graduated with highest honors in organ and composition from the Conservatorio Luigi Cherubini in Florence. He then continued his studies with Salvatore Sciarrino, Sylvano Bussotti, Giacomo Manzoni, and Jean Guillou in Zurich. From 1999 to 2005, he studied composition at the Conservatoire national supérieur de Paris with Marco Stroppa and Frédéric Durieux and analysis with Michaël Lévinas. In parallel, he participated in Cursus (IRCAM's composition and computer music course) from 2001-2002. He has performed as a soloist at the Berlin Philharmonic, the Festival d'Automne in Paris, the Festival Archipel in Geneva, the Venice Biennale, Milano Musica, the IRCAM, the Vienna Theaterhaus, the Forum Neues Musiktheater of Stuttgart, and elsewhere. His compositions, published by Rai Trade, have been performed by many formations including Ensemble L'Itinéraire, the Nouvel Ensemble Moderne, the Ensemble Intercontemporain, the Ensemble Orchestral Contemporain, Les Percussions de Strasbourg, Klangforum Wien, etc. He was the Salzburg Music Förderpreisträger in 2006, and won the Takefu International Music Festival Prize in 2007, the Siemens Förderpreis in 2009, and UNESCO's International Rostrom of Composers Picasso/Miro Medal in 2011.
Francesco Filidei joined the Foundation of the Theatres of the Emilia Region in Italy as a musical consultant in 2018 and the Villa Medici in Rome as artistic director of the contemporary music festival Controtempo.

From brahms.ircam.fr

***I Giardini di Vilnius* (2023)**
In recent years I have been trying to recover in my works a relationship between background and figure to which it seemed necessary to return after a long period of research around the subject matter and its articulation.
For this I wrote several concertante pieces, in which the character outlined by the soloist ventures into contrasting landscapes and situations under different lights and colors, facing a path that often saw him return to his own steps.

Francesco Filidei

Toshio Hosokawa, žr. p. 12.
***Blossoming II* (2011)**
Pastaruosius kelerius metus rašiau kūrinius „gėlių" tema. Mano senelis buvo ikebanos – tradicinio japonų gėlių komponavimo meno – meistras. Zeami, originalus tradicinės japonų teatro formos Nō praktikas, geriausiu aktoriumi laikė „gėlę". Gilios gėlių šaknys japonų estetikoje ir dvasingume mane ir atvedė prie jų kaip šio kūrinio temos. Gėlė, kurią įsivaizduoju šioje kompozicijoje, yra lotosas – simbolinė budizmo gėlė. Gėlė ir aš esame viena; gėlės žydėjimas reiškia mano odos nusinėrimą, savęs atradimą.

Toshio Hosokawa

Toshio Hosokawa, see page 13.
***Blossoming II* (2011)**
Over the last few years, I have composed on the theme of 'flowers'. My grandfather was a master of Ikebana (the traditional Japanese art of flower arrangement); Zeami, the original practitioner of the traditional Japanese theatre form Nō, considered a flower 'the best performer'. The deep roots of flowers in Japanese aesthetics and spirituality led me to them as the subject of this work. The flower I imagine in this work is a lotus, the symbolic flower of Buddhism. The flower and I are one; the blossoming of the flower represents the shedding of my skin, my self-discovery.

Toshio Hosokawa

Thomas Adèsas gimė 1971 m. Londone. Jis nuolat dirba su geriausiais pasaulio orkestrais, operos kompanijomis ir festivaliais tiek kaip kompozitorius, tiek kaip atlikėjas. Adèsas yra sukūręs tris operas, iš jų naujausios – The *Exterminating Angel* – premjera įvyko 2016 m. Zalcburgo festivalyje, o vėliau buvo atlikta Niujorko Metropoliteno operoje ir Londono Karališkajame operos teatre, operą dirigavo kompozitorius. Taip pat kompozitorius yra sukūręs operas *The Tempest* (2003) ir *Powder Her Face* (1995). Tarp jo kūrinių orkestrui – *Asyla* (1997), *Tevot* (2007), *Polaris* (2011), Koncertas smuikui *Concentring Paths* (2005), Koncertas fortepijonui *In Seven Days* (2008), *Totentanz* mecosopranui, baritonui ir orkestrui (2013) ir Koncertas fortepijonui ir orkestrui (2019). Taip pat jo kūrybos arsenale – daug garsių kamerinių ir solinių kompozicijų. Kaip dirigentas Adèsas nuolat koncertuoja su Los Andželo, San Francisko ir Londono filharmonijos orkestrais, Bostono, Londono, BBC ir Birmingemo miesto simfoniniais orkestrais, Karališkuoju Concertgebouw orkestru, Leipcigo Gewandhaus ir Čekijos filharmonijos orkestru. Kaip pianistas jis yra surengęs solo rečitalius Niujorko Carnegie Hall, Londono Wigmore Hall ir kt.

Tarp daugybės Adèso gautų apdovanojimų – „Grawemeyer" apdovanojimas už kūrinį *Asyla*, Karališkosios filharmonijos draugijos stambios formos kompozicijos apdovanojimai už *Asyla*, *The Tempest* ir *Tevot*, Ernsto fon Siemenso kompozicijos premija už *Arcadiana*, Britų kompozitorių apdovanojimas už *The Four Quarters*. Jo operos The Tempest DVD įrašas su Metropoliteno operos pastatymu buvo apdovanotas „Diapason d'Or de l'année" (2013), pelnė „Grammy" kaip geriausias operos įrašas (2014) ir pripažintas „Metų muzikos DVD įrašu" „ECHO Klassik" apdovanojimuose (2014). Opera *The Exterminating Angel* Tarptautiniuose operos apdovanojimuose pelnė apdovanojimą Metų pasaulinės premjeros kategorijoje (2017). 2015 m. Adèsas buvo apdovanotas prestižiniu Léonie Sonning muzikos prizu, o 2020 m. gavo Toru Takemitsu kompozicijos apdovanojimą.

Pagal thomasades.com

Koncertą smuikui *Concentric Paths* (2005) sudaro įprastos trys dalys, bet apskritai jis labiau primena triptiką su ilgiausia vidurine dalimi. Tai „lėtoji" dalis, sukurta iš dviejų didelių ir labai daug mažų nepriklausomų ratų, kurie persidengia ir susikerta (kartais – smarkiai), judėdami link atomazgos. Pirmoji ir trečioji dalys taip pat yra žiedinio pavidalo: pirmoji – greita, su nestabilios harmonijos sluoksniais skirtingose orbitose, trečioji – žaisminga, laisva, su stabiliais, skirtingu greičiu harmoningai judančiais ratais.

Rings
Paths
Rounds

Fabermusic.com

Thomas Adès was born in London in 1971. Renowned as both composer and performer, he works regularly with the world's leading orchestras, opera companies and festivals. His compositions include three operas, the most recent of which *The Exterminating Angel* premiered at the 2016 Salzburg Festival and subsequently has been performed at the Metropolitan Opera, New York and the Royal Opera House, London all conducted by the composer. He also composed operas *The Tempest* (2003) and

Powder Her Face (1995). His orchestral works include *Asyla* (1997), *Tevot* (2007), Polaris (2011), Violin Concerto *Concentric Paths* (2005), *In Seven Days* (Piano concerto with moving image, 2008), *Totentanz* for mezzo-soprano, baritone, and orchestra (2013), and Concerto for Piano and Orchestra (2019). His compositions also include numerous celebrated chamber and solo works.
As a conductor, Thomas appears regularly with the Los Angeles, San Francisco and London Philharmonic orchestras, the Boston, London, BBC and City of Birmingham, Symphony orchestras, the Royal Concertgebouworkest, Leipzig Gewandhaus and the Czech Philharmonic. As a pianist, he has given solo recitals at Carnegie Hall (Stern Auditorium), New York, the Wigmore Hall in London, etc. His many awards include the Grawemeyer Award for *Asyla* (1999); Royal Philharmonic Society large-scale composition awards for *Asyla*, *The Tempest* and *Tevot*; and Ernst von Siemens Composers' prize for *Arcadiana*; British Composer Award for *The Four Quarters*. His DVD of *The Tempest* from the Metropolitan Opera was awarded the Diapason d'Or de l'année (2013), Best Opera recording (2014 Grammy Awards) and Music DVD Recording of the Year (2014 ECHO Klassik Awards); and *The Exterminating Angel* won the World Premiere of the Year at the International Opera Awards (2017). In 2015 he was awarded the prestigious Léonie Sonning Music Prize and in 2020, he received the Toru Takemitsu composition award.

From thomasades.com

Violin Concerto *Concentric Paths* (2005) has three movements, like most, but it is really more of a triptych, as the middle one is the largest. It is the "slow" movement, built from two large, and very many small, independent cycles, which overlap and clash, sometimes violently, in their motion towards resolution. The outer movements too are circular in design, the first fast, with sheets of unstable harmony in different orbits, the third playful, at ease, with stable cycles moving in harmony at different rates.

Rings
Paths
Rounds

Fabermusic.com

Atlikėjai | Performers

Smuiko virtuozas **Christianas Tetzlaffas** (g. 1966), kasmet surengiantis per 100 koncertų, kiekvieną savo pasirodymą geba paversti išskirtine menine patirtimi klausytojams. Klasikos šedevrai jo interpretuojami nuskamba naujai, tačiau smuiko garsenybė neapsiriboja įprastu repertuaru – jis mielai imasi ir naujosios muzikos. Būtent šiuolaikinės muzikos atlikimu startavo Christiano Tetzlaffo tarptautinė karjera: 1988 m. tuomet 22-ejų smuikininkas su žymiaisiais Klyvlando ir Miuncheno filharmonijos orkestrais ypač įspūdingai atliko Arnoldo Schönbergo Koncertą smuikui. Netrukus jis surengė debiutinį solo rečitalį Niujorke, o šiandien koncertuoja visame pasaulyje su garsiausiais orkestrais ir dirigentais: Vienos ir Niujorko filharmonijos, Amsterdamo „Concertgebouw", Leipcigo „Gewandhaus", visais žymiausiais Londono orkestrais ir daugeliu Vokietijos simfoninių ir kamerinių orkestrų.
Tetzlaffas griežė diriguojant Sergiui Celibidache, Bernardui Haitinkui, Lorinui Maazeliui, Christophui von Dohnányi ir daugeliui kitų. Ypač glaudus bendradarbiavimas jį sieja su tokiais dirigentais, kaip Karina Canellakis, Danielis Hardingas, Paavo Järvi, Vladimiras

Jurowskis, Andris Nelsonas, seras Simonas Rattle'as, Esa-Pekka Salonenas, Barbara Hannigan, Kentas Nagano.
Christiano Tetzlaffo interpretacijos išsiskiria tuo, jog grieždamas jis tarsi „kalba" smuiku. Jo platus išraiškos priemonių arsenalas leidžia kiekvieną opusą atskleisti kaip asmeninę kompozitoriaus patirtį. Pasak atlikėjo, neretai parašyti kūrinį autorių inspiruoja intensyvūs jausmai – didelė laimė arba gilios krizės. Tad smuikininko tikslas yra perduoti šias egzistencines patirtis klausytojams. Paradoksalu, atlikdamas kūrinius Tetzlaffas stengiasi kuo mažiau akcentuoti savo ego, tarsi ištirpti atliekamoje muzikoje, tačiau tai jo interpretacijas paverčia kaip tik itin ryškiomis.
Tetzlaffas yra ir pripažintas kamerinės muzikos atlikėjas. 1994 m. su savo seserimi violončeliste Tanja Tetzlaff jis įkūrė styginių kvartetą, kuris 2015 m. pelnė prestižinį „Diapason d'Or" prizą. Su Tanja Tetzlaff ir pianistu Larsu Vogtu taip pat subūrė trio, 2016 m. nominuotą „Grammy" apdovanojimui. 2017 m. žurnalas „The Strad" aukštai įvertino Christiano Tetzlaffo atliekamų J. S. Bacho Sonatų ir partitų albumą. Smuikininko diskografijoje yra ir nemažai modernių kūrinių, tokių autorių, kaip György Ligeti ir Stuarto MacRae.

Pagal christian-tetzlaff.de

Violin virtuoso **Christian Tetzlaff** (b. 1966), who performs over 100 concerts every year, manages to turn each of his performances into an exceptional artistic experience for the audience. Classical masterpieces sound new when interpreted by him, but the famous violinist is not limited to the usual repertoire - he is happy to take on new music as well. Christian Tetzlaff's international career started with the performance of contemporary

music: in 1988, the 22-year-old violinist performed Arnold Schönberg's Violin Concerto impressively with the famous Cleveland and Munich Philharmonic Orchestras.
Soon, he gave his debut solo recital in New York, and today, he performs all over the world with the most famous orchestras and conductors: the Vienna and New York Philharmonics, the Concertgebouw in Amsterdam, the Gewandhaus in Leipzig, all the most famous London orchestras, and many German symphony and chamber orchestras. Tetzlaff has performed under Sergi Celibidache, Bernard Haitink, Lorin Maazel, Christoph von Dohnányi, and many others. He collaborates closely with Karina Canellakis, Daniel Harding, Paavo Järvi, Vladimir Jurowski, Andris Nelson, Sir Simon Rattle, Esa-Pekka Salonen, Barbara Hannigan, and Kent Nagano.
Christian Tetzlaff's interpretations stand out by the fact that he "speaks" through the violin while playing. His wide arsenal of means of expression allows each work to be revealed as a composer's personal experience. According to the artist, it is quite often to compose a work inspired by intense feelings - great happiness or deep crises. So, the goal of the violinist is to convey these existential experiences to the listeners. Paradoxically, when performing the works, Tetzlaff tries to emphasize his ego as little as possible, as if to dissolve in the music he performs, but this makes his interpretations extremely bright.
Tetzlaff is also a recognized chamber music performer. In 1994, together with his cellist sister Tanja Tetzlaff, he founded a string quartet, which won the prestigious "Diapason d'Or" prize in 2015. He also established a trio with Tanja Tetzlaff and pianist Lars Vogt, which was nominated for a Grammy Award in 2016. The Strad magazine praised the violinist's album of Bach's Sonatas and Partitas (2017). The violinist's discography also includes several modern works by such authors as György Ligeti and Stuart MacRae.

From christian-tetzlaff.de

Francesco Dillonas (g. 1973) pasirodymus rengia Vienos Konzerthaus, Amsterdamo Muziekgebouw, Berlyno filharmonijoje, Miuncheno Herkulessaal, Hamburgo Laeiszhalle, Bostono Jordan Hall ir Buenos Airių Teatro Colon, koncertuoja su tokiais kolektyvais kaip Italijos RAI, Štutgarto SWR radijo, Vienos radijo, Buenos Airių Teatro Colon, Suomijos Oulu Sinfonia ar Toskanos ORT simfoniniai orkestrai, ansamblis „Resonanz". Neseniai violončelininkas debiutavo su Milano La Scala filharmonijos orkestru, diriguojant Susannai Mallki.

1993 m. Dillonas sukūrė Quartetto Prometeo, pelniusį tarptautinį pripažinimą ir daugybę apdovanojimų; yra ansamblio Alter Ego narys. Violončelininkas griežė su pasaulinio garso atlikėjais, tai – Irvine Arditti, Mario Brunello, Giuliano Carmignola, Piero Farulli, David Geringas, Veronika Hagen, Alexanderis Lonquichas, Enrico Pace, Jean-Guihenas Queyras. Atlikėjas bendradarbiavo su iškiliais nūdienos kompozitoriais: Gavinu Bryarsu, Ivanu Fedele, Luca Francesconi, Stefano Gervasoni, Philipu Glassu, Vinko Globokaru, Sofija Gubaidulina, Jonathanu Harvey'u, Toshio Hosokawa, Giya Kancheli, Alexanderiu Knaifelu, Helmutu Lachenmannu, Davidu Langu, Alvinu Lucier'u, Arvo Pärtu, Henri Pousseur'u, Steve'u Reichu, Fausto Romitelli, Kaija Saariaho, Salvatore Sciarrino, ar eksperimentinės muzikos atstovais – duetu „Matmos", grupe „Pansonic", Williamu Basinsky ir Johnu Zornu.

Dillonas violončelės studijas baigė Florencijoje (Andrea Nannoni kl.), vėliau jo mokytojai buvo Anneras Bijlsma, Mario Brunello, David Geringas ir Mstislavas Rostropovičius, kompozicijos mokėsi pas Salvatorę Sciarrino.

Pagal www.francescodillon.com

Francesco Dillon (b. 1973) has performed at the Konzerthaus in Vienna, the Muziekgebouw in Amsterdam, the Berlin Philharmonie, the Herkulessaal of Munich, the Laeiszhalle in Hamburg, the Jordan Hall in Boston and the Teatro Colon of Buenos Aires, with such orchestras as the Italian National Radio Orchestra (RAI), the Southwest Radio Symphony Orchestra of Stuttgart, the Radio Symphony Orchestra of Vienna, the Orchestra of the Colon Theatre, Ensemble Resonanz, Oulu Sinfonia Finland, and the Tuscany Regional Orchestra (ORT). Most recently, he made an acclaimed debut with the Philharmonic Orchestra of La Scala, Milan, conducted by Susanna Mallki.
In 1993, he was one of the founders of the Quartetto Prometeo, a chamber group of international acclaim and winner of numerous prizes. Dillon is also a stable member of the Alter Ego ensemble. He has performed with musicians such as Irvine Arditti, Mario Brunello, Giuliano Carmignola, Piero Farulli, David Geringas, Veronika Hagen, Alexander Lonquich, Enrico Pace, Jean-Guihen Queyras, and collaborated with the major composers of our time: Gavin Bryars, Ivan Fedele, Luca Francesconi, Stefano Gervasoni, Philip Glass, Vinko Globokar, Sofija Gubaidulina, Jonathan Harvey, Toshio Hosokawa, Giya Kancheli, Alexander Knaifel, Helmut Lachenmann, David Lang, Alvin Lucier, Arvo Pärt, Henri Pousseur, Steve Reich, Fausto Romitelli, Kaija Saariaho, Salvatore Sciarrino and with experimental musicians such as Matmos, and Pansonic, William Basinsky and John Zorn.
Having graduated in Florence under the guidance of Andrea Nannoni, he continued his studies with Anner Bijlsma, Mario Brunello, David Gering, and Mstislav Rostropovich, thereafter studying composition with Salvatore Sciarrino.

From www.francescodillon.com

Vienas ryškiausių mūsų šalies dirigentų **Modestas Pitrėnas** (g. 1974) nuo 2015 m. rudens yra Lietuvos nacionalinio simfoninio orkestro vyriausiasis dirigentas ir meno vadovas. 2009–2014 m. jis buvo Latvijos nacionalinės operos (LNO) vyriausiasis

dirigentas, 2006–2011 m. – Kauno simfoninio orkestro vyr. dirigentas. Nuo 2018 m. rugpjūčio maestro yra Sankt Galeno (Šveicarija) operos teatro ir simfoninio orkestro vyriausiasis dirigentas. Pitrėnas kviečiamas diriguoti Lietuvos, Latvijos, Lenkijos, Vokietijos, Suomijos nacionaliniuose operos teatruose, Varšuvos Didžiajame teatre, Diuseldorfo Deutsche Oper am Rhein, Berlyno Deutsche Oper. 2014 m. jo diriguojama Richardo Wagnerio opera *Rienci* tapo vienu svarbiausių Rygos – Europos kultūros sostinės 2014 renginių.
Maestro yra įrašęs daugiau kaip 15 chorinės ir simfoninės muzikos kompaktinių plokštelių. Dirigavimą Pitrėnas studijavo Lietuvos muzikos ir teatro akademijoje (prof. L. Abariaus ir prof. J. Domarko kl.) ir Zalcburgo Mozarteume. Pitrėnas yra LMTA Dirigavimo katedros docentas, kviečiamas dalyvauti tarptautinių konkursų žiuri veikloje. 2012 m. Pitrėnui paskirtas aukščiausias Lietuvos apdovanojimas – Nacionalinė kultūros ir meno premija. Už indėlį į Latvijos muzikinę kultūrą maestro yra pelnęs Latvijos muzikos apdovanojimų, jam įteiktas valstybinis apdovanojimas – Latvijos Pripažinimo kryžius. 2015 m. Rygoje jungtinė Baltijos Asamblėjos žiuri jam paskyrė Baltijos Asamblėjos meno premiją. 2019 m. Pitrėnas apdovanotas ordino Už nuopelnus Lietuvai Karininko kryžiumi.

filharmonija.lt

One of the leading Lithuanian conductors **Modestas Pitrėnas** (b. 1974) has taken the duties of the chief conductor and artistic director of the Lithuanian National Symphony Orchestra (LNSO) in the autumn of 2015. From 2009 to 2014, he served as the chief conductor of the Latvian National Opera (LNO). From 2006 to 2011, he was the chief conductor of the Kaunas City Symphony Orchestra. Since 2018, he has been the chief conductor at the St. Gallen Opera Theatre. Maestro is invited to perform in opera theatres of Lithuania, Latvia, Poland, Germany, Finland, Deutsche Oper am Rhein in Dusseldorf, Deutsche Oper in Berlin, etc. In 2014, he conducted *Rienzi* by Richard Wagner in Riga, it was one of the main events for Riga – the European Capital for Culture.
Pitrėnas has recorded over 15 CDs of choral and symphonic music. He studied choral and opera conducting at the Mozarteum Salzburg and the Lithuanian Academy of Music and Theatre (LAMT, under prof. Lionginas Abarius and prof. Juozas Domarkas). Pitrėnas has taught conducting at the LAMT Conducting Department and participated as a jury member for international competitions. In 2012, he was honored with the Lithuanian National Culture and Art Prize. For his contribution to Latvian music culture, Pitrėnas was awarded the Latvian Music Prize and the prize of Valdis Zatler, the President of Latvia. In 2015, he was a laureate of the Baltic Assembly Prize, and in 2019, he was awarded the Order for Merits to Lithuania.

filharmonija.lt

Festivalio meno vadovas ir direktorius | Head of the Festival
Remigijus Merkelys

Festivalio projektų kuratorius | Curator of the Festival's Projects
Vytautas V. Jurgutis

Festivalio komanda | Team of the Festival
Greta Šenderovienė
Jolanta Galvydienė
Diana Rakelytė
Emilija Filipenkovaitė
Goda Bumbliauskaitė

Festivalio atstovė spaudai | Festival's Public Relations
Beata Baublinskienė

Bukleto sudarytoja | Booklet Compiler
Paulina Sofija Nalivaikaitė

Koncertų vedėja | Presenter of Concerts
Gerūta Griniūtė

Nuotraukų autoriai | Photos by:
Lina Aidukė, Arūnas Baltėnas, Jake Blakesberg, Marco Borggreve, Stefano Bottesi, Co Broerse, Ian Douglas, Evald Masalski, John Edward Mason, Dmitrij Matvejev, Olivier Roller, Tomas Terekas, Brad Trent, Alberto Venzago, Paulius Žižliauskas

2023
www.gaida.lt
www.vilniusfestivals.lt